

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

His
VALENTINE

T A N G L E D I N T E M P T A T I O N

T O R Y B A K E R

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ONUN SEVGİLİSİ

GÜNAHA BULAŞMIŞ
KİTAP 1

TORY BAKER

İÇİNDEKİLER

[Oynatma Listesi](#)

[Yazarın Notu](#)

[Yazısı Tanıtım](#)

[Önsöz](#)

1. Kennedy _
2. [Trent](#)
3. Kennedy _
4. [Trent](#)
5. Kennedy _
6. [Trent](#)
7. Kennedy _
8. [Trent](#)
9. Kennedy _
10. [Trent](#)
11. Kennedy _
12. [Trent](#)
13. Kennedy _
14. Kennedy _

[Sonsöz](#)

[Tangled in Temptation](#)

[Yazar Hakkında Also](#)

by Tory [Baker](#)

[Teşekkür](#)

Telif Hakkı© 2025 yazar Tory Baker

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir amaçla yapay zeka modelleri oluşturmak, beslemek veya iyileştirmek için kullanılamaz.

Lütfen yazara saygı gösterin ve yazarın haklarını ihlal edecek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Cormar Covers ile Yoly

Editör: Diamond in the Rough Editing ile Julia Goda

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

Bazen hayatta kalmaya çalışırken yapmanız gerekeni yapmak zorunda kalırsınız.

Sevgililer Günü Çalma Listesi

Water's Edge- Seven Mary Three
Touch, Peel, and Stand- Yeni Günler
Animals- Nickelback
Insensitive- Jann Arden
D n şt ğ m Hayvan- Three Days Grace
Porno Yıldızı Dansı- En Karanlık Günlerim
Ziyan- 10 Yıl
Do I wanna Know- Hozier
45- Shinedown
Bay Jones- Counting Crows
Bir Sigara- Gavin Adcock

YAZARIN NOTU

Sevgili okuyucu, bu kitapta Gizli Aşıklar'da yol boyunca tanışacağınız pek çok karakter var.

- Asher: İtfaiyeci (Hakkında Konuşulacak Bir Şey)
- Trent: Dedektif (Sevgilisi)
- Johnny: Undercover Lovers Gece Kulübü Sahibi (Possessing Her)
- Luke: Doktor.
- Jagger: Jagged Edge Builders'ın Sahibi
- Tysen: Pilot
- Jude: Uygulama Geliştirici
- Mürettebat: Mühendis
- Matthew: Avukat

Açılış konuşmaları:

Bu dokuz kişilik grup çocukluk arkadaşı. Birlikte büyüdüler, t-ball takımını kurdular ve lise boyunca birlikte oynadılar. Herkes kendi yoluna gittiğinde, üniversite, teknik okul ya da kendi işini kurduğunda bile Whispering Oaks'u hala evleri olarak görüyorlar. Dostlukları, her şeye rağmen birbirlerine bağlı tuttıkları bir bağ. Ayrıca The Rowdy Johnsons Brothers'dan bazı favorilerimizi de göreceksiniz

- Catherine Johnson (Johnson kardeşlerin annesi)
- Russell Johnson (Johnson kardeşlerin babası)
- Clay Garcia (Kovboyla Karda Kaldı-Johnson Kardeşler'in arkadaşı)
- Minnie Sinclair (Lennon'ın küçük kız kardeşi)
- Trey Johnson (His to Keep)

BLURB

Bir polis baskını sırasında bulmayı beklediğim son şey en iyi arkadaşımın kız kardeşi Kennedy Fontaine'di.

Bekar anne her zaman sınırların dışındaydı. Eski sevgilisi ortalıkta yokken, kızı beni parmağında oynatıyor. Bu durumla ilgili bir şey var, bakabilirsin ama dokunamazsın.

Bu beni arayıp yardımıma ihtiyaç duymadan önceydi. Şimdi çok derindeyim, onu güvende tutmak için her şeyi yaparım - bu onu tutuklamak anlamına gelse bile.

Kennedy onun hakkında ne hissettiğimi çok iyi biliyor. Beni taşaklarımdan yakaladı ve onu tutmak için işimi ve kardeşinin arkadaşlığını riske atarım. Bana *her şeye* mal olsa bile.

Sevgilisinden ne beklemeli?

Bekar Anne

Kardeşin En İyi

Arkadaşı Dedektif

Kahraman

Sevgililer Günü Romantizmi

PROLOGUE

KENNEDY

Üç Hafta Önce

"P "Bunu bana yapma, şimdi olmaz." Arabamı otoyoldan çıkarıp en yakın benzin istasyonuna girerken içimden mırıldanarak parmaklarımı çaprazlıyorum. Bu en son , Asher ve Lennie

ve üvey babam Mike'ın arabama yara bandı yapmasından sonra, bunun bana daha fazla yetmeyeceğini biliyordum. Yine de, inatçı bir kadın olduğum için, hayatımdaki üç ana erkekten borç para alma önerisini kabul etmedim. Evet, kardeşim denedi ve ben kesinlikle reddettim. Babam da ertesi gün Mike söz konusu araç üzerinde çalışmaya başladığında ortaya çıktıktan sonra aynı şeyi yaptı. Her biri bana eğer kendimi toparlamazsam neler olacağını anlattı. Mike ve annem bile bana borç vermeyi ya da yedek arabalarını almayı teklif ettiler. . Birlikte çok araba kullanıyor olabilirler ama tek araca düşecek kadar değil. Bu da bana birkaç seçenek bıraktı. Onlardan zaten aldığımdan daha fazlasını almam söz konusu bile olamaz. Tek umudum yeni bir araba için yüklü bir peşinat ödeyecek kadar para biriktirmek.

"Bu çok iyi oldu." Bekar bir anne para mı biriktiriyor? Ben olamam. Briar'ın babası nafaka konusunda tutarlı davranmakta zorlansa bile kendi başıma iyi idare ettim. Briar'ın babasının

ya da bir hayalet gibi kaybolur. Keşke Briar'a babası Chris'in neden böyle biri olduğuna dair dürüstçe bir sebep verebilseydim ama hiçbir şey yok. Çocukluk travması yok, herhangi bir maddeyle istismar yok. Onu tanımlamanın en iyi yolu bir gezgin; bir yerden bir yere gidiyor, bir yerde zar zor durduktan sonra diğerine sürükleniyor.

İlk tanıştığımızda onun bu özelliğini çok sevmiştim, ta ki her şeyin ne anlama geldiğini ve istikrar eksikliğini fark edene kadar. Evet, bana göre değil. Briar geldiğinde, bırakın diğer faturaları ödemeyi, kiranın kendi payına düşen kısmını bile zar zor ödüyordu. Açıkçası şimdikinden daha gençtim ve beni asla öyle görmediği için birlikte bir geleceğim olamayacak bir adamı unutmaya çalışıyordum. Ve unutmaya çalıştığım adam kızımın babası değildi. Neden bir tür yedekle bu işi yürütebileceğimi düşündüğümü kimse tahmin edemez. Chris'in yanıma taşınmasına izin vermek... benim de en parlak fikrim değildi, ama sürpriz bir hamilelik ortaya çıktığında, bunu yürütmek için neredeyse her şeyi göze alıyorsunuz.

Oturduk, konuştuk ve onun benimle yaşamasını ve kızımın babası olduğu için onu uzaktan sevmemizi gerektirmeyen bir çözüm bulduk. Kendinize güvenmek zorunda kaldığınızda, inşa ettiğinizi düşündüğünüz sevginin yavaş yavaş uzaklaştığını söylemeye gerek yok. Briar'a yaptıklarını nasıl yapabildiğini, istediği gibi gelip gidebildiğini asla anlayamayacak olsam da, bu onu platonik bir şekilde sevmediğim anlamına gelmiyor. Ayrıca Chris'i sevmek zorunda da değilim ve şu anda onun hakkında verecek hiçbir sikimim yok.

Sinyal lambamı yaktım ve ayağımı gazdan çektim. Arabanın sarsıntısıyla hemen frene basıp direksiyona tutunmaya çalışıyorum. Görünüşe göre arabam sallanmaya, takırdamaya ve yuvarlanmaya başladı. Tek kurtarıcım Briar'ın bir başka felakete tanıklık etmek için yanımda olmaması. Sonuncusu tatlı bebeğimin uğraşması için yeterince güçlük çıkarmıştı ve hepsi dondurma uğruna. Kızımın tatlı ikramıyla mutlu olması, amcasını görmesi ve Lennie'ye ailemize hoş geldin demesi için buna kesinlikle değer. Neyse ki Briar akşam annemde kalacak ve bu seferkini kaçırarak. Ben öğle tatilindeyken annem aradı ve torununu görmeyeli çok uzun zaman söyledi. Hem annem hem de Asher Briar'ı çok seviyor ve doğrusunu söylemek gerekirse ona ne kadar minnettar olsam azdır. Babam da onu kırpmadan alırdı ama karısıyla her zaman aynı fikirde değiliz. Onun çocukları var, babamın da kendi durumu var. Oysa

Mike hiç de öyle düşünmüyor; herkes aileden ve eğer bundan hoşlanmıyorsanız, defolup gidebileceğinizi düşünüyor.

Her neyse, bugün Cuma gecesi, Briar annem ve Mike'larda, ben de çocuksuzum ve geç saatlere kadar çalışmayı tercih ettim, çünkü başka ne yapabilirdim ki? Genelde bir arkadaşına uğrar, yemeğe çıkmak ya da bir şeyler içmek isteyip istemediklerini sorardım ama son dakika oldu. Küçük grubumuzun iş, çocuklar ve kocalarla dolu kendi hayatları olduğunda bu biraz zorlaşıyor. Benim kız grubum, lise aşkıyla evli, iki ve üç yaşlarında iki küçük oğlu olan, Katrina'nın kısaltması olan Trina'dan oluşuyor. Bir de Samantha var; evlenmemiş, çocuksuz ve jet-set hayatı yaşıyor, şu anda New York'ta büyük bir proje üzerinde çalışıyor. İki hafta daha eve gelmeyecek. İşte bu yüzden kız kıza bir gece planladığımızda, genellikle evlerimizden birinde ya da bir restoranda olur ve bunu karaoke yapabileceğimiz ya da gece boyunca dans edebileceğimiz bir bara taşırız.

"Bir benzin istasyonunun iyi aydınlatılmış otoparkına girdiğimde rahat bir nefes alıyorum. Küçük kasabamızın ana büyük benzin istasyonlarından biri, bir zincir, bir kamyoncu bölümü ve yan tarafında bir fast food dükkânı var. Başka bir gün olsa, savurganlık yapıp iyi buzlu bir kola ve belki bir de patates kızartması alırdım, ama çek hesabım neredeyse sıfıra döndüğü için bu olmayacak. Birikim hesabımda cüzi bir miktar para var ve muhtemelen araba peşinatı için bile yeterli değil, bırakın araba taksitini ödemeyi, bu neredeyse imkansız olacak. Chris bir ya da on nafaka ödemesi yapabilse gerçekten çok yardımcı olurdu, belki o zaman içinde boğulduğum borcun beni boğmadığını hissedebilirdim.

Arabamı *park* ettiğim, ışıkları söndürdüğüm, anahtarı kontağa soktuğum ve anahtarı kapalı dışında herhangi bir yöne çevirmeyi unuttuğum anda arabam ölüyor. Kendimi kaybediyorum. Direksiyona avuç içlerim kadar sert vururken varlığımın her zerresi ortaya çıkıyor. Tutup başımı sallıyorum, saçlarım zıplıyor, kanım kaynıyor ve kakofonik bir ses çıkarıyorum, "Aptal, orospu çocuğu, sık emici, kan emici bok parçası! Hayat neden benimle uğraşmayı seçiyor!" Topuklarımı yere vururken ayaklarım aşağı yukarı zıplıyor. Kelimenin tam anlamıyla öfke nöbeti geçiriyorum. En azından Briar, ağabeyim ya da onun bir sürü arkadaşı tüm bu muhteşemliğimi izlemek için burada değiller. Tam tiradımı bitirmek üzereyken bir duyuyorum, *tıkırtı*, *tıkırtı*. Kafamı gürültüye doğru çeviriyorum ve gördüğüm şey karşısında kendimi biraz daha kaybediyorum. Tüm şanslar arasında

Bir kadının sahip olabileceği en büyük şey, tek başına bir yuhalama partisi, kederli bir mutsuzluk şenliği ya da adına ne derseniz deyin, yapamamasıdır.

"Vay anasını, ödümü kopardın Trent Hawthorne. Ne oluyor lan?" Kapalı camın arkasından söylüyorum. Camı indirmek için düğmeye basacakken arabamın kapalı olduğunu hatırlıyorum ve şimdi tek seçeneğim kapıyı açıp dışarı kaymak.

"Ağzın iyi laf yapıyor, Kennedy." Kapıyı açabilmem için bir adım geri çekildi. Anahtarları kontaktan çıkarıp bardak tutucusuna bırakıyorum ve dışarı kayıyorum. Birkaç saniye sonra, kapıyı kalçamla kontrol ettikten ve beni dik tutmak için bir destek olarak kullandıktan sonra duruyorum. Trent'in bana doğru gönderdiği sırtışa, dudaklarının bir köşesini hafifçe kaldırmasına, muhtemelen bir erkeğin bir kıza gönderebileceği en yıkıcı yakışıklı gülümsemeye alaycı bir bakış atmasına hazırlıksızdım.

"En iyisinden öğrendim," diye cevap veriyorum, sesimde hafif bir titreme. Ne zaman yakınıma gelse bu oluyor. İçim titriyor ve genellikle geri çekilmek için bir neden buluyorum, ancak son zamanlarda, özellikle de şu anda bu imkansız.

"Evet, bu konuda haklısın." Trent bilmeliydi. Kardeşim ve arkadaşları beni onların çılgınlıklarından korumaya çalışsalar da bu hiçbir zaman işe yaramadı. Onlarla birlikte takılmak için elime geçen her fırsatı değerlendirdim. Yıllar geçtikçe ve ben olgunlaştıkça, daha az dışlandım. Bu aynı zamanda çocuklarla içki içmek, kurdukları yetişkinler liginde beyzbol oynamak ve birbirleri hakkında saçma sapan konuşmalarını duymak anlamına geliyordu. Onların saçmalıklarına alışıyor ve bağışıklık kazanıyordunuz.

Sizi hazırlamadığı şey, daha önce hiç hissetmediğiniz duyguların farkına varmanız, yavaşça ayrışmanıza neden olması ve sevgimin nesnesinin tam önümde durmasıdır.

Trent Hawthorne her zaman istediğiniz ama asla sahip olamayacağınız kişi olmuştur.

O ulaşamaz biri.

Ona ulaşamaz.

Bir kadının isteyebileceği ama asla sahip olamayacağı her şey onda var.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordum. Hâlâ yapmam gereken çok şey var. Bilirsin, çekici çağırmak gibi. Tekrar söylüyorum. Birini arayıp beni bırakmasını istemek gibi... Çünkü kiralık olsun ya da olmasın, bir yabancıyla yolculuk ettiğimi öğrenen olursa, çok kaba bir uyanışla karşı karşıya kalacağım. İhtiyacım olmayan ve istemediğim bir şey. Bu da demek oluyor ki bu konuşmayı kapatıp bu boktan şovu yola koymalıyım.

"Eve gitmeden önce benzin alıyorum. Ya sen?" Trent iş kıyafetleriyle orada durmaktadır. Karakolun bulunduğu Oak County Polis Departmanı'nda bir dedektif olarak, Whispering Oaks'un dışındaki daha büyük bir şehre gidip geliyor. Her iki bölgeden de otoyol geçtiği düşünülürse çok da uzak sayılmaz. Yine de tuhaf saatler geçiriyor, itfaiyeci olan kardeşimden bile daha tuhaf. Ayrıca, izin günlerinde onu genellikle gördüğümünden farklı bir iş kıyafeti de giyiyor.

"Bilirsin işte, eve gitmeden önce bir şeyler atıştırmak için durmuştum." Trent yalanımı yüzüme vurmasın diye parmaklarımı arkamda birleştiriyorum. Benim neyim var böyle? Otuz üç yaşındayım, Tanrı aşkına. Altı yaşında bir kızım var. Neden onun söyleyecekleri hakkında endişeleniyorum ki?

"Bu hikâyeye mi bağlı kalıyorsun? Bana gerçeği mi anlatmak istiyorsun, yoksa Mike Tyson'la dövüşür gibi arabayı döverek dokuz raunt devam etmenin nedenini mi anlatmak istiyorsun, Kennedy?" Bu noktada Trent'i değil Dedektif Harthorne'u anladığımı görebiliyorum.

"Beşinciye savunacağım. Seni görmek harikaydı. Bunu bir ara tekrar yapmalıyız, koca adam." Yaklaşıyor ve bedenim ona doğru yöneliyor. Avuç içim göğsüne gidiyor, yanağını öpmek için hafifçe dokunuyorum. Ancak Trent Hawthorne son anda hamle yapıyor ve dudaklarım onunkilere değiyor. Elinin kalçamı kavradığını, parmaklarının kıçımın etli kısmına girdiğini hissediyorum ve sonra ağzımı daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde çalıştırırken uzuvlarımız birbirine karışıyor. Dudaklar ve diller, eller ve parmaklar, vücut vücutla buluşuyor. Bir benzin istasyonunun otoparkında tam bir öpüşme seansı. Onun vücudu üzerindeki etkim hissedebiliyorum; aynı şey kendim için de söylenebilir. Boyu siyah pantolonunun fermuarının ardında kalınlaştıkça, göbeğim artan bir arzuyla ağrıyor.

"Trent." Adı dudaklarımdan döküldü ve tam elimi boynuna dolamak için yukarı doğru kaydırırken...

Geri çekiliyor.

"Siktir." Basit bir kelime çok fazla anlam taşıyor. Vücudunun kilitlenmesi. Artık bana bakmıyor. Aslında, benden *başka* her yere. Beni dışarıda bıraktı. "Yapmamalıydık."

"Yapma, sadece yapma." Bir kızın işi bitene kadar dayanabileceği çok şey vardır ve bugün benim işim bitti. Geri çekiliyorum, elimi kaldırıyorum ve başımı sallayarak ona devam etmemesini kesin bir dille söylüyorum.

"Arabaya bin, Kennedy. Aracını çektiireceğim, Asher'a seni eve getirdiğimi söyleyeceğim ve Mike'da arabanın onun evine gönderildiğini bildireceğim." Gözlerimi devirip arkamı dönüyorum ve ihtiyacım olan her şeyi almak için arabama geri biniyorum. Telefonumu, çantamı, beslenme çantamı ve tabii ki o koca pislik surat kalbimi eritecek tek şeyi yapıyor. Ben istemeden arka koltuktan Briar'ın yükseltici koltuğunu kapıyor. Tutmaya çalıştığım gözyaşlarım yavaşça yanaklarımdan aşağı kayıyor. Aceleyle onları göz kırparak uzaklaştırmaya çalışıyorum. Yaralarımı yalayacağım, üzüntülerimi bastıracağım ve ağlayarak uyuyacağım. Şu anda sadece önümüzdeki on beş dakikayı atlatmam gerekiyor, sonra kendimi kilitleyebilir, telefonumu sessize alabilir ve hayatımı düzene sokabilirim. Bakmam gereken bir kızım var. İhtiyacım olan son şey bir adam için ağlamak.

Kızınızın babası için hiç ağlamadınız bile. Bu sana bu durum hakkında ne anlatıyor?

"İyi misin?" Trent kendimi toparlamaya çalıştığım anı böldü.

"Evet," diye tek kelimeyle cevap veriyorum, kendimi toparlayıp arabadan çıkıyorum, kilitleme zahmetine girmiyorum. Beni arka tarafta karşılıyor ve park ettiği yere kadar götürüyor. Ne içeri girmeme yardım ettiğinde, ne eve dönerken, ne de evimin önüne geldiğimizde birbirimize başka bir şey söylemiyoruz. Söyleyecek bir şey kalmadı. Yeterince konuştu. Kardeşimin en iyi arkadaşı, sert aletin bu konuda bir fikri olsa bile beni asla bir kadın olarak görmeyecek.

KENNEDY

Günümüz

"A Hazır mısın?" Odasına girip küpemin arkasını takıp sıkarken Briar'a soruyorum. Haftalar önce arabamın resmen öldüğü o geceden sonra, büyük kız külotumu çıkardım, yürüdüm

Ertesi sabah Asher'a gidip annemin evine bırakmamı istedi. Olay olduğu anda herkes zaten biliyordu. Sessiz sakın eve dönerken cebimdeki telefonun durmadan titremesi ve ardından gelen aramalar, her zamanki insanların arabamın bir kez daha bozulduğunu bildiğinden emin olmamı sağladı. Asher annemlere geldiğinde Mike'ın kafası çoktan kaputun altındaydı ve bana bakışından hiçbir yama işinin arabamı tekrar bir araya getiremeyeceğini anladım. Bu da annemle konuşup aracını bir süreliğine ödünç almak istediğim anlamına geliyordu. O da memnuniyetle anahtarları verdi.

"Daha değil!" Muhtemelen yarın sabah Asher Amca ve Lennie Teyze'yle birlikte giyeceği en iyi kıyafeti seçerken nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor.

"Geç kalacağım tatlım ve biliyorsun bir şey unutursan, evimizin anahtarı onlarda var." Yatak odasının kapısında durdum. Briar

altı yaşında olabilir, ama on üçüne giriyor. Odası tam bir kargaşa içinde. Oyuncaklar, el işleri ve kıyafetler gelişigüzel bir şekilde her yere atılmış.

"Söz veriyorum, bir dakika daha anne." Lennie'nin evine taşınmak kızımın ve benim başımıza gelen en güzel şeydi. Aynı zamanda taşınma, elektrik, su, internet, depozito ve ilk ayın kirası gibi masraflar açısından da beni epeyce zarara uğrattı. Ağır kaldırma ya da kamyon kiralama işlerinde kardeşim ve arkadaşları yardımcı oldu. Asher ve Lennie benim ödememi asla kabul etmezlerdi. O zaman ben de asla kabul etmezdim. Bu yüzden birikimlerim zarar gördü. Sonra Briar ani bir büyüme atağı geçirmeye karar verdi ve Chris nafaka konusunda ne burada ne de oradaydı. Sürpriz, sürpriz.

"Tamam, hazır olduğunuzda oturma odasında olacağım." Son nefesimi vereceğim küçük kıza son bir kez bakıyorum. Yoluma devam etmemin nedeni o. Ne zaman yıkılsam, hemen ayağa kalkıyorum. Kızım, Briar Amelia Richards. Chris'i doğum belgesinden uzak tutmak mümkün değildi, özellikle de onu dünyaya getirdiğim sırada. O zamanlar, sevgili olmaktan çok arkadaş olduğumuza karar vermemize rağmen, mümkün olduğunca benim evimdeydi. Hastanedeydi, her gün yanıma geliyordu ve bazen gece yarısı beslenmesine yardımcı olmak için kanepede uyuyordu. Briar yürümeye ve konuşmaya başladıktan sonra yavaş yavaş arka planda kaybolmaya başladığında şüphelerim vardı. Bunları Asher'a açtım ve yıllar sonra, yani kızım anaokuluna başlamadan hemen önce, onu doğum belgesinden çıkarma fikrini dile getirdim. Babasının ara sıra yaptığı ziyaretler giderek azalıyordu. Ona haklarından vazgeçmesini istemenin akıllıca olup olmayacağını sordum çünkü Briar'ın babasının bir kez daha gelmesini beklemek için heyecanlanması adil değildi. Asher boş vermemi söyledi. Geldiğinde gözetim altında olmasını sağla. Bu şekilde, ödeme yaptığında, en azından bir şey olur.

Soyadının, hayatının bir parçası olmak istemediği apaçık ortada olan bir adama ait olması beni hâlâ iliklerime kadar rahatsız ediyordu. Onun benim soyadımı taşıması isteğimi bastırmalıydım ama sihirli bir şekilde havadan para yağdırmadığım sürece bunu değiştiremem. Briar sormadı bile. Hepsi benim.

"Tamam, anne." Yumuşak kahverengi saçlarında dalgalar var. Briar'ın bebek bukleleri resmen gitti ve bu benim anne kalbimi acıtıyor. Şu anda, Lennie'nin gecenin ilerleyen saatlerinde taraması için baş belası olacağını bildiğim bir şekilde şekillendirdi. Bugün erken saatlerde odasından çıktı.

Her şeyden çok düğümlemiş iki orantısız kabarcık örgüsüyle gurur duyuyor, bu yüzden yapacağım son şey daha iyi görünmesini sağlamak. Briar parlak pembe papatyalı valizinden bana bakıyor. Tıpkı benimkine benzeyen ela gözleri bana bakıyor. Burnunun kenarındaki küçük çiller gözlerinin altından geçiyor ve ben kızıma biraz daha aşık oluyorum.

İşte bu yüzden akla hayale gelmeyecek bir şey yapıyorum, bir yalanı yaşıyorum ve iki yakamı bir araya getirmek için yapmam gerekeni yapıyorum. Herkes Springdale'de, şehrin yirmi beş dakika dışında, bir üniversite barında çalıştığımı sanıyor. Hayatımdaki insanların hiçbirisi, gençlerin sahte kimliklerini göstererek reşit olmadan içki içmeye çalıştıkları bir yerde ölü bulunmaz. Bir de yirmi bir yaşını geçmiş ve iyi vakit geçirmek için orada olan öğrenciler var. Bu kesinlikle mükemmel bir kılıf ve benim çalıştığım yere asla gelmeyecekler.

The Velvet Lounge.

Gündüzleri veri giriş memuruyum, geceleri ise striptizciyim.

Oturma odasına geri döndüm ve kendime bu işi neden yaptığımı hatırlattım. Bir ay sonra ikinci el bir araba almak için fazlasıyla param olacak, güvenilir ve defalarca bozulmayacak bir araba. Striptiz kazançlı bir iş. Son birkaç haftadır sadece Perşembe, Cuma ve Cumartesi geceleri çalışarak kazandığım para birikimlerimi fazlasıyla destekledi.

getirmek istemem ama işler düşündüğümünden çok daha iyi gidiyor gibi görünüyor. Elbette yorgunum, özellikle de bir işten diğerine koşturduğum bu geceki gibi gecelerde. Dün gece de aynısını yaptım ama yarın en azından yataktan kalkıp Briar'ı almadan önce güneş doğana kadar uyuyabilirim. Sonunda anneme arabasını biraz nakit para ile geri verebildiğimde, kendime ait bir araç bulduğumda ve hala ek bir yastık için biraz kaldığında tüm bunlara değecek. Ayrıca, kim bilir, belki de para akışını sürdürmek için haftada bir gece çalışırım.

Çantamı kontrol ediyorum, kıyafetlerimi, ayakkabılarımı, saç çantamı ve makyaj çantamı değiştirdiğimden emin oluyorum. *The Velvet Lounge*'a normal kıyafetlerle gidiyorum, orada hazırlanıyorum ve sahne setlerimi yapıyorum. Florida'nın bu ilçesinde ana bar alanında dans ederken tam çıplaklığa izin verilmediği için ne kadar şanslı olduğumu fark ediyorum; arka tarafta ne olduğu beni ilgilendirmiyor. Kucak dansı alanında beylerden veya kadınlardan gelen teklifleri kabul etmiyorum ya da arka odalarda özel bir dans için rezervasyon yaptırmıyorum. Dans etmek, biraz para kazanmak ve gitmek için buradayım.

"Artık hazırım!" Briar evin içinden bağıyor. Aceleyle sırt çantamın fermuarını çekip omzuma atıyorum.

"Anlayamadım." Burnuna dokunmak için eğildim. "Tekerlek seslerini senden önce duydum. Lennie Teyze ve Ash Amca'ya gitmeye hazır mısınız?"

"Onların senden daha iyi atıştırma kalıpları var. Alınmak yok." Briar sadece bana benzemekle kalmıyor, aynı zamanda benim kişiliğime de sahip, bu da şımarıklığın ücretsiz olduğu anlamına geliyor.

"Evet, evet." Ayağa kalktım ve kapının yanındaki yan masadan anahtarları aldım. Yeni evimize yavaş yavaş kendi damgamı vuruyordum, özellikle de dekor olarak. Lennie en sevdiği parçaları kardeşime götürdü ama ihtiyacım olacağını bildiği şeyleri bıraktı çünkü apartmandaki mobilyalarımız iyi olsa da onunkiler çok daha iyi ve benim tarzıma çok daha uygun. Telaşlı hayatımız arasında eşyaları bir araya getirmeyi başardım. Çamaşır odasına koyduğum ve gözden geçirmem gereken birkaç kutu var ama buraya taşındığımızdan beri onları henüz kullanmadık, bu yüzden kesinlikle bir ihtiyaç değiller.

"Hadi anne." Briar beni kapıya doğru itiyor, küçük elleri kalçalarımın çarpıyor ve ben de kapıyı açmaya çalışıyorum.

"Çantamı arabaya koyacağım. Sen oraya doğru yürü. Ben hemen arkada olacağım," diyorum ona. Konu geceyi geçirmek ya da ailesini veya geniş ailesini ziyaret etmek olduğunda, her zaman acelesi vardır.

"Tamam." Ön kapıyı kapatıp arkamızdan kilitlerken gözlerim onun hareketlerini takip ediyor. Annemin arabasını ödünç almanın iyi yanı anahtarsız giriş ve uzaktan çalıştırma özelliğinin olması. Verandanın merdivenlerinden iniyorum, arabanın kapısını açıyorum, çantamı yolcu koltuğuna bırakıyorum ve hızlı adımlarla erkek kardeşim ve müstakbel yengemin evine gidiyorum. Eve girip yüzmek istemeden önce Briar'la vedalaşmak istiyorum.

"Gel buraya, seni küçük yaramaz." Tam kapıyı çalmak üzereyken arkasından atılıyorum. Kolumu karnına doluyorum ve hafifçe gıdıklarken burnumu saçlarına gömüyorum.

"Anne, çok aptalsın." Kıkırdıyor ve . "Lennie Teyze, yardım et! Gıdıklama canavarı beni yakalamaya çalışıyor!"

Lennie, "Sanırım ben de olaya dahil olacağım," diyor ve Briar'ın yanına gidiyor. Teyzesi işini yapabilsin diye kızımı bıraktım.

"Hayır, Ash Amca nerede? O beni kurtaracak," diyor Briar kıkırdama nöbetleri arasında.

"Üzgünüm Bri, bu gece karakolda. Sen bana kaldın. Onun yerine kurabiye pişirmek işe yarar mı?" Hepimiz gülmekten sakinleştik ve

merhaba demek.

"Evet." Küçük kızım kelimenin sonundaki 's' harfini uzatıyor ve hemen ekliyor: "Ash Amca'ya söyleme." Vurgu için parmağını ağzına götürüyor.

"Pekâlâ,   eker denizinde kaybolmadan önce buraya gel." Briar eve girmekten vazgeçiyor.     meliyorum, bana sarılmasıyla bilinen sarılmaya hazırlanıyorum ve ona sıkıca sarılıyorum.

"Seni seviyorum anne," diyor.

"Seni çok seviyorum. Yarın sabah görüşürüz. İyi ol, tamam mı?" Cevap veriyorum.

"Ben her zaman iyiyim."     te bu cesaret. O en iyisi.

"Evet, biliyorum." Onu son bir kez daha sıktıktan sonra ayağa kalkıyorum ve içeride onu beklediğinden emin olduğum g  zelli  lere bakmasına izin veriyorum.

"Teşekkür ederim, Lennie. Bana yardım ettiğin için minnettarım." Ben sorsam da o sorsa da fark etmez. Sonsuza dek minnettarım.

"Rica ederim, ama kardeşinle ya da kardeşin olmadan ona sahip olmayı sevdiğimi biliyorsun. Ayrıca, ona bir s  r   selfie gönderiyor ve o da birlikte geçirdiğimiz eğlenceli zamanları ka  ırdı  ından yakınıyor," diye   aka yapıyor Lennie.

"Yine de minnettarım ve söz veriyorum yarın onu almayacaksın. Bugün Sevgililer Günü ve Asher izinli. Ayrıca, annem ve Mike hep birlikte giyinip , akşam yemeğine çıkacakları ve eminim prensesi alışverişe götürecekleri bir akşam planlıyorlar." Her şeyin ötesine geçiyorlar. Gerçekten de herkes öyle yapıyor ve onların rastgele iyilikleri bana ne kadar büyük bir k  y  m olduğunu hatırlatıyor.

"Her zaman, bir şeyler değişse ve yarın gece bize ihtiya  ınız olsa bile. Biz buradayız. Bu sadece bir hız tümseği. Atlatacaksın ve biz hala burada olacağız. Her zaman." Ne demek istediğimi anladın mı? Gelmiş geçmiş en iyi g  r  mce. Ya çok yorgunum ya da regl dönemim   irkin yüzünü gösteriyor, çünkü g  zya  larımla y  zeyeye çıkmaya   alı  ıyor. Lennie bunu gördü. "Buraya gel." Beni kollarına çekip, tam da ihtiya  ım olan şeyin bu olduğunu biliyormuş gibi sarılıyor.   ocu  unuzdan ve ailenizden kucak alsanız da, bazen gerçekten ihtiya  ınız olan şey bu tür bir kucaklanmadır ve o bunu anlıyor. Tanrım, anlıyor mu?

"Yine de teşekkür ederim." Lennie gerginliğin bir kısmı vücudumdan çıkana kadar beni bırakmıyor.

"Bir şey değil. Şimdi, bu hafta sonu i  e git, sonra Pazar     leden sonra bize gel ve havuz günü yapalım. Asher ve çocuklar

havuz çocuklarına. Sadece onlara söyleme; asla bilmeyecekler." Ortamı yumuşatıyor ve yıpranan sinirlerimi yatıştırmaya yardımcı oluyor.

"Tamamdır. Sabah uyandığında bana mesaj at, gelip onu alayım."

"Yapacak," diyor Lennie, ama yapmayacağını hepimiz biliyoruz. Kızımızın istediği kadar kalmasına izin verecekler. Her şey halledildikten sonra evime dönüyorum ve arabama atlıyorum. Yapmam gereken bir iş var ve bunu yapmak için doğru zihin yapısına girmem gerekiyor.

TRENT

"Jesus, bekleme oyunundan nefret ediyorum," diyor ortağım Chase, yolcu koltuğuna oturmadan önce kapıyı açarak. Elinde iki fincan kahve ile kapıyı arkasından kapatıyor, ben de bir tanesine uzanıyorum. Orada

Bu işin avantajları ve dezavantajları var, sokaklardan kötü şeyleri toplarken her zaman öyle görünmeyen bir iş. Bir de kötü yanları var, bu geceki gibi. Saatlerce oturup beklediğiniz, birkaç saat uyuyabilmek için eve varıp varamayacağınızı ya da hiç uyuyup uyuyamayacağınızı asla bilemediğiniz yer.

"Kahve için teşekkürler." Ben de benimkini ona doğru kaldırıp selam verdim. Chase son birkaç yıldır benimle birlikte. Yaşlandı, evlendi, şu anda üniversitede okuttuğu iki oğlu var ve neredeyse polislikten emekli olmaya hazır ya da en azından daha masa başı bir iş arıyor.

"Hiç sorun değil. Buraya gelirken kafenin önünden geçtim, bu gece ikimiz de kafein alabiliriz diye düşündüm. Bir şey gördün mü?" Aylardır bu davanın üzerinde oturuyoruz ve sonunda rahat bir nefes alıyoruz.

"Tabii ki hayır, buraya geldiğimden beri aynı binaya bakıyorum." Peşinde olduğumuz şebeke, sıradan uyuşturucu kaçakçılarından daha fazlasını içeriyor. Bu grup seks, yasadışı silahlar ve binalarına girdiğimizde kim bilir başka nelere rastlayacağımız gibi pek çok işte parmağı var gibi görünüyor.

"Anlaşıldı," diye homurdanıyor. Bazı geceler bir hareketlilik oluyor ve giriş çıkışları takip edebiliyoruz, düşüşleri ve oyundaki oyuncuların daha fazlasını görebiliyoruz. Şu anda gözümüz bu çemberin patronu olduğunu bildiğimiz kişi, onun sağ kolu ve bir kadının üzerinde. Onları yakalamak için mükemmel bir zaman olurdu, ama her şeyin kalıcı olmasını istiyoruz. Daha hafif bir suçlamayla kurtulmalarına izin vermek daha az hapis cezası anlamına gelir, uyuşturucu hala sokaklarda olacak ve ilçemizdeki her kasaba veya şehre sızacaktır.

"Evet, uzun bir gece olacak gibi görünüyor. Bir dakikalığına göz olabilir misin? Telefonum havaya uçuyor." Üçlü binaya girdiğinden beri gözlerim kapıya kilitlenmişti ve birkaç dakika öncesine kadar tek başıma olduğum için sürekli çalan telefon sesini duymazdan geldim.

"Evet, zaten benden daha uzun süredir nöbet tutuyorsun. İşini yap." O kadar uzun süredir birlikte çalışıyoruz ki programlarımız birbiriyle uyumlu. Eğer çocukları okuldan eve dönmüşse, akşamları erken vardiyayı ben alırım, böylece ailesiyle mümkün olduğunca fazla zaman geçirebilir. Sonra işimiz bitmeden birkaç saat önce izin alıp ya eve gidip biraz uyuyacağım ya da istasyona geri döneceğim.

Telefonumu çıkardım. Grup mesajından gelen bildirimler ve babamdan gelen bir telefon var. Tam geri aramak için ismine basacaktım ki saate baktım. Muhtemelen gece yatmıştır, onun yerine ona bir mesaj gönderiyorum.

Ben: Hey, gördüm. Her şey mi?

Cevap verecek mi göreceğiz. Bu arada ben de herkesle neler olup bittiğini kontrol edeceğim. Bilgisayarın başına geçene kadar e-postalarımı bile açmayacağım. Bu iş şu anda düşünmek bile istemediğim kadar çok zamanımı alıyor.

Pazar günü kulüpte buluşma yok. Benim ya da bir başkasının evinde olmak zorunda. Tadilat için kapalı.

Asher: Benim evimde yapabiliriz. Önce Lennon'ın bu konuda iyi olduğundan emin olmalıyım. Pipsqueak bu gece evde, bu yüzden Briar'ın bana gönderdiği tüm resimlerle onlardan herhangi bir cevap almak zor olacak. Keşke kız kardeşim bu kadar çok çalışmayı bıraksa. Bir avuç azgın üniversite öğrencisinin yanında çalışmak yerine Briar ve Lennon'la olmasını tercih ederdim.

Kennedy'nin bir barda çalıştığını ve onunla aramı nasıl düzelttiğini düşündükçe yumruğum kucağımda sıkılıyor. Berbat ettim, gerçekten ettim. Kennedy'ye ulaşamamamın nedeni buradaki iş ve onun barda çalışması; programlarımız tamamen zıt. Onu nadiren gördüğümde, benden kaçmak için ters yöne gidiyor. Zamanımı bekliyordum, ama eğer hepimiz Asher'da bir araya geliyorsak, uzaklaştırdığım kadının peşinden gideceğim.

Kahretsin, hala onun tadını alabiliyorum. Kıvrak vücudunun benimkine nasıl baskı yaptığını hâlâ hissedebiliyorum. Lanet uykumda onun yumuşak inlemelerini duyabiliyorum. Daha fazla olmaz. Kennedy olmadan bir hafta daha geçirmeyeceğim. Dokuz arkadaşım ile dokuz raunt yapmak zorunda kalsam bile umurumda değil. Benim olması gereken kadını alacağım. O ve kızı, ikisi de benim olacak, sonuçları ne olursa olsun.

Jagger: Kahretsin, o kızı özledim. Ülke dışında olmak bazen berbat bir şey.

Başımı sallıyorum. Jagger fırsat buldukça dışarıda bir şeyler yapıyor. Bu kez Kosta Rika'da dalgaları yakalıyor ve eminim bir haftalığına yerel bir kadın tavlıyordur.

Luke: Evimin anahtarının nerede olduğunu biliyorsun. Orada olmasam bile kullanmaktan çekinmeyin. Programıma bakacağım ve mesaj atacağım.
Yarın.

Havada olmak üzereyim. Biri bana Cliffs'i göndersin, sonra konuşuruz.

Jude: Bana uyar. Not almam ama. Kendi başınasın, Ty.

Matthew: Ofisim müsait. Diğerleri gibi, ben de her şeyle iyiyim.

Mürettebat: Üzgünüm, yerim müsait değil. Ayrıca, siz korkaklar havanın ne kadar soğuk olduğundan şikayet ediyorsunuz.

Jagger: Kardeşim, değerli bilgisayarlarınız uğruna taşaklarımızı donduruyorsunuz.

Jagger'ın taşakları var. Asla tahmin edemezdim.

Asher: Bir şeyler düşün. Neyle çalıştığımızı söyle. Kimsenin taşaklarından bahsetmiyorum.

Matthew: Senin değilse tabii?

Jagger: canı cehenneme.

Mürettebat: Sağ ol ama almayayım dostum.

Asher: Trent hangi cehennemde? Onun yeri de her zaman boş, yine de teklif etmiyor.

Kalan metinleri gözden geçirmeyi bitirdim. Erkeklerin hepsi bir şakayla ya da başka bir şekilde birbirlerine kızıyor ya da kızdırıyor. Herkesin birbirinin evine girmek için anahtarı ya da yolu var; benim evimi teklif etmem söz konusu bile değil. Gerçi Asher'ın havuzlu bir evi var. Johnny'nin evi daha çok bir çatı katı dairesi. Jude'un evi Kuzey Kutbu kadar soğuk ve genellikle çözülmek için sırayla dışarı çıkıyoruz. Bu onu zerre kadar rahatsız etmiyor.

Ben: Bir dava üzerindeyim. İşlerin nasıl gittiğine bağlı olarak, orada olabilirim de olmayabilirim de. Evimi kullanmaktan çekinmeyin ama bütün biralarımı içmeyin, sizi pislikler.

O mesaj dizisine geri döndüm ve babamın yanıt verdiğini gördüm.

Baba: Burada her şey yolunda, sadece kontrol ediyorum. Bu hafta bir ara eve uğra. Seninle konuşmak istediğim bir şey var.

Ben: Bu yüklü bir ifade. Her şey yolunda mı?

Baba: Oh evet. Büyükanнем anahtarlarını teslim etmeye hazır. Bu da demek oluyor ki elimde boşta duracak bir araba var. Eminim araba arayan birini tanıyorsundur.

Ben: Büyükanнем bir şeye mi çarptı ve cezayı sildirmem mi gerekiyor? Anahtarlarını isteyerek vermesinin tek yolu bu, baba. Peki, gerçekten neler oluyor? Ve evet, araba arayan birini tanıyorum. Sabah ilk iş orada olacağım.

Baba: Teşekkürler, dostum. Seni seviyorum, güvende kal.

Ben: Her zaman, seni de seviyorum.

Telefonumu kapattım, gözlerimi kapattım ve kendimi toparlamak için bir an durdum. Babam telefonda olan bitenden bahsetmiyorsa, haberler kötü demektir. Onu cezadan kurtarmak için bana ihtiyacı olduğuna dair yaptığım şaka da cebimden çıkmadı. Büyükanneimin tanıdığım herkesten daha fazla park ve hız cezası var. Bazılarının icabına bakabildim, bazılarının ise bedelini ödedim ve onun bundan haberi bile olmadı. Hepimiz ona yavaşlaması ve başkalarının onunla ilgilenmesine izin vermesi gerektiğini söylemeye çalıştık. Artık babam emekli ve daha fazla zamanı var, işler değişmiş olmalı. Son birkaç haftadır bu dava için gece gündüz çalışıyorum. Hava almaya bile zor çıktım. Büyükanne şimdi annemin yıllar önce babamdan talep ettiği ve her iki ebeveynin de yaşlarının ilerlediğini fark ettiği yarı bitişik kayınvalide süitinde yaşıyor. Ne yazık ki, annem ve babam burayı sadece birkaç ay kullanabildiler ve büyükbabam kalp krizinden aniden vefat etti. Büyükanne de sonsuza dek sevdiği adamı kaybettikten sonra fazla dayanamadı. Hayat gizemli yollarla işliyor. Bu olaydan sonra annem emekli oldu ve babama da aynısını yapmasını ya da en azından daha fazla tatile çıkmasını söyledi. O da ikincisini yaptı ve geçen yıl bir muhasebe firmasındaki işinden emekli oldu. Daha önce hiç gelmedikleri kadar çok gelip gidiyorlar. Sabah erkenden arayıp hafta sonu kumar oynamak için Biloxi'ye gideceklerini söylüyorlar. Onlar da aynı şeyi yapacaklar, ama zaten Atlantic City'de olacaklar. Bu onlar için her iki dünyanın da en iyisi. Babam kumar oynamayı seviyor, annem ise manzarayı seyretmeyi ve gösteri izlemeyi seviyor, bu yüzden ikisinden de biraz yapıyorlar.

"Bunun için üzgünüm," diyorum Chase'e, kahveden bir yudum daha alarak.

"Ehh, özür dilemene gerek yok. Kaç kez bir telefona cevap vermek ya da bir mesajı yanıtlamak için dışarı çıkmak zorunda kaldım? Hepimizin işleri başımızdan aşkın" diyor arka kapı açılırken.

DeMarco ve yardımcısı Lynch'in ortaya çıkışını izlerken, "Sonunda," diyorum.

"Sanırım üzereyiz. Hangisini istiyorsun?" Chase soruyor. "Ben DeMarco'yu alacağım."

"Bunu söyleyeceğini biliyordum. Başını dik tut. Bir şey bulduğumda seni arayacağım. Olmazsa, daha sonra kontrol etmek için mesaj atarım." İkisinin de ayrı ayrı araçlarına gitmelerini izliyorum. Chase kendi arabasına binmek ve Lynch'in peşine düşmek için çabalamak zorunda kalacak.

"Sana da aynısı. Sahil temiz," diyorum ona, çiftin ayrılıp zıt yönlere gittiğini gördüğümde. Sessizce araçtan çıktı ve

Arabası arkamda, o hazır olana ve şüphelilerimiz iki farklı yöne gidene kadar bekliyorum.

Lynch bir yöne, DeMarco diğer yöne gidiyor. Onu takip etmek için arabamı çalıştırmadan önce bir an daha bekliyorum. "Kahretsin, bu gece eve gidecek gibi görünmüyor. Görünüşe göre uzun bir gece olacak. Belki de Chase'e bu adamı vermeliydim," diye homurdanıyorum çok sessiz arabanın içinde. Parmağım dokunmatik ekrandaki ses düğmesine dokunuyor ve Seven Mary Three'nin *Water's Edge şarkısı* o kadar yüksek bir desibelde çalıyor ki sesi kısmak için acele ediyorum. Başka zaman olsa bangır bangır çalmaya devam ederdim ama dikkat çekmemeye çalışırken Jason Ross buna yardımcı olmuyor.

DeMarco'yu güvenli bir mesafeden takip ediyorum, birkaç araba geride duruyorum ve bu şehrin düzenine bakılırsa, ortama karışmak için fazla bir şey gerekmiyor. Lanet olsun, eğer burası Whispering Oaks ya da Oak View olsaydı, mahvolurdum. Güneş battığında herkes evine gidiyor gibi görünüyor. Aynı şey Springdale için söylenemez. Buranın nüfusu Oak View'un üç katı, Whispering Oaks'un ise altı katı. Bu şehir aynı zamanda uyumuyor, bu da çok az uyuyacağım ya da hiç uyumayacağım, sabah ailemin evinde duracağım ve sonra lanet olası işe geri döneceğim anlamına geliyor.

DeMarco, yolculuğumuz başladıktan on beş dakika sonra keyifsiz bir mekâna dönüşüyor. Geride duruyorum, ayağım frende ve köşede rölantide. Tam yerleşmek üzereyken telefonum çalıyor.

"Ben Hawthorne," ikinci çalışta cevap verdiğimde kaptanım olduğunu görüyorum.

"İçeri gelmeniz gerekiyor. İhtiyacımız olan her şeyi aldık. Yarın gece gitme zamanı. Chase'i aradım bile. Yolda." Kaptan Barrett kısa ve öz konuşuyor.

"Pekâlâ." Sözcüğü söyler söylemez telefonu kapattı. Sanırım DeMarco'yu takip etmek yerine karakola geri dönüyorum. Tanrım, bu gece gerçekten uzun olacak.

KENNEDY

I ayaklarımı ön kapıya doğru sürüyorum, elimde kahve fincanı, saçlarım toka, gözlerimin altında serinletici göz bantları. Bu harika çorap için teşekkürler anne. Üzerimde rahat bir salon kıyafeti var.

Ayrıca annem ve onun muhteşem hediyeleri sayesinde. Dün gece teknik olarak çalışmam gerekenden daha geç saatlere kadar çalıştım ama patron geldi ve herkesin tetikte olması gerekiyordu. Striptiz kulübünde çalışmak söz konusu olduğunda mükemmellik kesinlikle oyunun adıdır. Rolünüze uygun görünmeli ve rol yapmalısınız. Bu işin en zor yanı mükemmel olmamam. Kimse değil, ama tek kelime etmeye kalkarsanız kışınıza tekme yi yersiniz.

İnanın bana, dün gece neredeyse oluyordu. Özel bir parti geldi ve arka odada onlar için dans etmemi istedi. Ben reddettim. İşe alırken onlara sadece ana odada sahneye çıkacağımı, başka bir şey yapmayacağımı söyledim. Müdür dün gece patron orada olduğu için beni daha fazla zorlamaya karar verdi. Yerimden kıpırdamadım, arkama bile bakmadan çekip gitmeye hazırdım. Elbette, tasarruf hesabım istediğim gibi olmayacaktı, ama bunu başaracaktım. Araba taksitini ödemek için hafta sonları ikinci bir iş bulmak anlamına gelse bile her zaman yaparım. Bu da soyunmanın amacını boşa çıkarır. Amaç her ay fazladan bir fatura ödememek.

Bir bakışmadan sonra, en küçük G-string ve meme uçlarımın üzerindeki püsküllü pastillerden oluşan sahne kıyafetimle yerimde duruyordum. Geri adım atmıyordum ve Mitch de bunu anlamış olmalıydı. Bir gece önce zaten iki dansçı kaybetmiştik. Beni kaybetmeyi göze alamazdı,

Ben de. Starr imdadıma yetişti ve benim yürüyeceğimi, bunun da diğer herkes için daha fazla iş anlamına geleceğini fark etti. Bekârlığa veda partisini üstlenmeyi teklif etti ve ben de soyunma odasına gidip bir sonraki setim için hazırlandım ve başka bir kıyafet giydim. Kulüp sakinleşmeye başladığında, işler her gibi gitmedi. Işıklar karanlık ve dumanlı salonu aydınlatmıyordu ve işler daha da kötüye gitti. Mitch, patron ve arkadaşları nihayet ayrıldıktan sonra her birimizin kalıp soyunması, servis yapması ve temizlik yapması gereken bir parti olacağını duyurdu.

"Belki Briar bugün biraz kestirmeme izin verir." Kapıyı açıyorum, dumanı tüten sıvı kafein bardağımı sağlıklı bir doz krema ile karıştırmamaya dikkat ediyorum. Günü ve geceyi atlatmak için muhtemelen sekiz fincana daha ihtiyacım olacak. Bu hafta sonu bingo kartımda sabahın neredeyse dördünde eve gelmek yoktu, ne de iç alarm saatimin beni sadece birkaç saat önce uykuya daldıktan sonra sabah saat dokuzda dimdik oturtacağını düşünmemiştim.

Kapıyı arkamdan kapatıyorum, kilitlemeye zahmet etmiyorum. Bunun için anahtarlarımı almam gerekecekti ve açıkçası bu hızla çalışabildiğim için şanslıyım. Yandaki Asher ve Lennie'lere doğru yürümeye devam ediyorum. Torunlar gelip onu almadan önce biraz kutlama yapmam gereken küçük bir kız var. Teyzesi ve eniştesi muhtemelen ona şeker yüklemişken, annemle babam onu giydirecek ve gece boyunca dans ettirecek. En sevdiği kitaplardan bir yığın hazırladım ve yatağının üzerinde bekliyor. Son zamanlarda kitap okumaya başladı ve keşke bunu benden almış olsaydı desem de, bunun için teşekkür etmesi gereken kişi Lennie, gerçi her gece hemen sızmadan önce birkaç sayfa okumak için zaman bulmama yardımcı oldu.

"Aman Tanrım, Kenny, yüzünde ne halt var senin?" Kapı açıldığında bir elim havada ve kapıyı çalmaya hazırdım. Kardeşimden başkasının söylemediği o güzel sözlerle karşılandım.

"Teşekkürler, kış surat. Bunlara göz soğutma bandı deniyor. Biliyorsun, biraz kullanabilirsin. Sana bir çift getirmemi ister misin?" Annem gözlerimizin altında taşıdığımız torbaların kalıtsal olduğunu söylüyor. Belki de haklıdır. Asher da gözünü kırpmamış gibi görünüyor. Sanırım dün gece onun için de ağır geçti.

"Tanrım, bu saçmalıkla defol git buradan." Arka planda en sevdiğim iki kızdan gelen kıs kıs gülüşmeleri duyuyorum. Briar sandalyesinden zıplayıp bana doğru koşmaya başlayınca keyfim anında yerine geliyor. Yan tarafa kayıyorum, Asher'ın etrafında dönüyorum, kupamı bildiğim bir masaya koymaya dikkat ediyorum

mobilyalarında iz bırakmayacak ve sonra dizlerimin üzerine çökecek. Briar, sizi özlediğini söyleyen ve gösteren en iyi merhaba kucaklamalarını yapıyor.

"Anne!" diye bir oktav fazla yüksek sesle bağıyor. Gürültü seviyesinden endişelenerek irkiliyorum ama kimse bir şey düşünmüyor. Ona iç sesin ne olduğunu öğretmeye çalıştım ama böyle zamanlarda öğrendiği her şey pencereden uçup gidiyor.

"Benim tatlı kızım. Lennie Teyze ve Ash Amca için iyi miydin?" Briar geri çekiliyor, başını öyle bir sallıyor ki saçları at kuyruğundan çıkıyor.

"Evet, çikolata parçacıklı krep yiyeceğiz."

"Nefis." Dudaklarındaki çikolatadan bir şeyler anlayabiliyorum.

"Ash Amca en iyisini yapar. Karpuzu Lennie Teyze keser," diyor Briar, yemeğini bütün olarak mideye indirmek için mutfak masasına dönmeden önce.

"Kahvaltıya kalmak ister misin?" Asher ayağa kalktığımda kahvemi alıp hızlıca birkaç yudum aldıktan sonra soruyor. Bunun beni canlandırması için dua ediyorum. Olmazsa, işe gitmeden önce bir ya da üç enerji içeceği yudumlayacağım.

"Elbette." Söz konusu Asher'ın yemekleri ya da Lennie'nin fırıncılığı olduğunda yemekten vazgeçecek biri değilim. İkisi dinamik bir ikili, birbirleri için yaratılmışlar ve birbirlerini o kadar çok seviyorlar ki aralarına hiçbir şey giremiyor. Aklım beni Trent Hawthorne'a geri götürüyor. O garip eve dönüş yolculuğundan beri ondan çoğunlukla uzak durmayı başarmıştım. Samimiyim ve konuşulduğunda selam veriyorum ya da konuşuyorum, ama bunun dışında ona çok uzak duruyorum.

"Bunu söyleyeceğini tahmin etmiştim," diye şaka yapıyor Asher.

"Bedava bir yemeği asla geri çevirmem." Lennie ve Briar'ın mutfak masasında yemeklerini yedikleri yere doğru yürüyoruz.

"Bilmez miyim. Daha ne kadar kıcını kemiğe kadar çalıştıracaksın, kardeşim?" Asher omzuma vurdu.

"Özür dilerim. Bunun çok fazla olduğunu biliyorum. Yapmanız gerekenden çok daha fazla yardım ettiniz ve şimdi Lennie hamile olduğu için sormam bile gerekmiyor. Siz ikiniz zaten çok şey yapıyorsunuz." Suçluluk duygusu başka bir şeye olan ihtiyacımın önüne geçti. Herkes benim boşluğumu doldurdu, ailesi olmadan yapamayan bekâr anneye her zaman yardım etti. , şimdi ağlayacağım ve bu benim ya da Briar için değil; ağlamamaları gerekirken her zaman yardımlarını sunan insanlar için. "Bir yolunu bulacağım. Söz veriyorum."

Asher kolunu omzuma doluyor ve beni yanına çekiyor. " dinle, Kennedy Lynn Fontaine. değil. Lennie

Yardım edemezse ya da ara vermek isterse size söylerdi. Haftada bir gece bize zarar vermiyor. Fazladan üç gece küçük kardeşimi öldürüyor. Yeğenimle vakit geçirmek dışında bir şey istemediğin halde benden borç istememen ya da sana yardım etmeme izin vermemen beni çok kızdırıyor. İş programın ne olursa olsun bunu yapacağımı biliyorsun. Peki, daha ne kadar sürecek?" Ayı kardeş dışarı çıktı ve görünüşe göre onu tam yanından dürtmüşüm. Hala Lennie ve Briar'ın duyamayacağı mesafedeyiz. İkisine birlikte bakıyorum, kızıma karşı ne kadar yumuşak ve tatlı. Lennie gerçekten de gelmiş geçmiş en iyi anne olacak ve Asher da onun yanında olacak. Briar'a sahip olmak için yanlış adamı seçmiş olabilirim ama onu dünyaya değişmezdim.

"Birkaç hafta daha. Peşinat için yeterli param var. Araba ödemesinden kurtulmak ve kötü günler için birikimlerime biraz daha eklemek istiyorum" diyerek oyun planımı kabul ettim. Dün gece eve dönerken, iyi düşündüğüm rakamları hesaplamaya başladım. İyi bir kullanılmış araba bana yaklaşık on beş bin dolara mal olur. Soygunculuğa başladığımdan beri yaklaşık on bin biriktirmeyi başardım. Bu işin kazançlı olduğunu söylemiş miydim? İki hafta boyunca haftada üç kez, gecede beş dans ve bir sürü pasta biriktirmeyi başardım. Kadınların bu işi ek iş olarak yapmak yerine bir kariyere dönüştürmesine şaşmamalı.

"Kahretsin, o kadar mı kazanıyorsun?" diye soruyor.

"Bahşışlar harika, ancak vergiler muhtemelen beni öldürecek. Bence eksileri ağır basacak ve kim bilir, belki Chris dava açar ve gelirler departmanı onu yakalar." Mahkemenin zorunlu kıldığı çocuk nafakam var. Bu, onun işi olmadığında herhangi bir para alacağım anlamına gelmiyor. Nadiren de olsa, birkaç hafta boyunca para yatırdığını görüyorum, sonra kesiliyor.

"Lanet olası beleşçi. Adını doğum belgesinde tutmanı hiç söylememeliydin. Briar için bir bok yapmıyor. Asla yapmadı, asla yapmayacak. Seninle gurur duyuyorum, Kenny. Gerçekten gurur duyuyorum. Yine de keşke daha fazla yardım etmeme izin verseydin. Lennie dilimi ısırمامı söylüyor ama sana biraz para vermek acını hafifletecekken bunu yapmakta zorlanıyorum." Başımı omzuna yasladım ve ağabeyime baktım.

"Bu senin hatan değil, bunu biliyorsun. Kendimi geri çekebilirdim ve sorunlarımı çözme ihtiyacını sevsem de, bunu yapmak zorunda olmamalısın." Asher'ın Chris hakkında yaptıklarını itiraf etmesi çok şey anlatıyor. Bu konuda çok düşündü.

"Fikrini değiştirdiğin an, para senindir. Borç al ya da alma." Başımın tepesine bir öpücük konduruyor. "Sana söylemek istediğim bir şey daha var. Çocuklar yarın burada olacak. Burger, tavuk, mısır koanı ve buraya gelirken yapmaya ya da satın almaya karar verdikleri diğer şeyleri ızgarada pişireceğiz. Sen ve Briar'ı burada istiyorum, biraz rahatlayın. Yemek yapmanızı istemiyorum. Haftaya yeniden başlamadan önce bol bol dinlenin. Tamam mı?" Buraya gelme konusunda kafamda bir savaş vardı. Trent şüphesiz burada olacak. Büyük olasılıkla hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalışacak. Ben yine her şeyi derinlere gömüp uzak durmaya çalışacağım. Bununla ilgili tek sorun, bunu daha önce de denemiş olmam; Trent o zaman da beni geri çevirmişti ve benim aptal benliğim ne yapmaya karar verdi? Yanlış adama koştum, Chris ile bir ilişkiye girdim. Bu durumdan çıkan tek iyi şey güzel kızım oldu. Trent'ten asla kaamayacağımı fark ettiğimde bir an duraksadım. O her zaman etrafımda olacak. Sadece kafamı kıımdan çıkarıp hayatıma devam etmem gerekecek.

"Peki, madem bu kadar kibarca sordun ve beni rahatlattın. Annemlerden Briar'ı alıp çamaşırları yıkadıktan sonra buraya geleceğim."

"Güzel, şimdi yemeğimizi yiyelim." Asher konuşmayı bitiriyor, Lennie'ye doğru ilerliyor ve yerine oturuyor. Ben de aynısını yapıyorum ama Briar'ın yanındayım. Kocaman ela gözleri, ikolatamsı gülümsemesi ve yüzünden okunan mutluluğuyla bana bakıyor. Meyve ve şekerli yiyeceklerden oluşan kahvaltımıza gmlyoruz, bir parça bile pastırma yok, Asher'ın her zaman bir çeşit protein yediğini düşünürsek bu garip. Lennon kokuyu sevmiyor olmalı. Bunu çok iyi hatırlıyorum. Hamburger eti kızartan biri beni doğruca tuvalete gönderirdi. Yemek ısırıkları arasında odayı dolduran kahkaha ve sohbet, aileme sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu bir kez daha anlamamı sağlıyor.

TRENT

"F uck." Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdiriyor, babamın bana verdiği haber üzerine saç tellerimi çekiştiriyorum. Ailemin evinin arka verandasında oturuyoruz. Herkes uyuyor ve güneş daha yeni doğuyor. mesafe. Dün gece merkeze döndükten sonra bir oyun planının üzerinden geçtik, planı sağlam bir şekilde kilitledik, adamımıza göz kulak olmaları için başka bir ekip gönderdik ve sonra eve gittim. Birkaç saat uyuduktan sonra işe dönmem gerektiğini biliyordum ama ailemin evine uğramadan olmazdı.

Babam derin ve ağır bir iç çekerek, "İşte bu kadar," diyor. "Büyükanne onu yenmeye çalışmak istemediğinden emin mi?" Anlıyorum. O bir hayat yaşadı

uzun ve sağlıklı bir yaşam sürdü. Ben otuz dokuz yaşındayım, babam altmış iki ve büyükanne seksen bir yaşında. Yine de bu yutulması zor bir hap.

"Evet, oğlum. O emin. Ona sordum, annem sordu ve Andy Amca da sordu. Hepimiz doktorla oturduk. Ona ne yapabileceklerini söyledi, o da hemen kapattı. Kemoterapi ve radyasyonun programında olmadığını söyledi. Bunun yerine, henüz görmediği birkaç yeri daha keşfetmeyi ve kendi yoluna gitmeyi tercih etti." Meme kanseri, metastatik. Şimdiden vücudunun diğer bölgelerine yayılmış. Tam olarak ne istediğini bilmek Gran'e kalmış.

"Hâlâ adil görünmüyor." Başımı arkaya yatırıp avludaki sandalyenin arkasına yaslanmasına izin veriyorum. Bu bokun hayatın bir parçası olduğunu biliyorum, Gran'e bu kadar uzun süre sahip olacak kadar şanslı olduğumu biliyorum ve onun istediği şeyin bu olduğunu biliyorum. Bu işleri kolaylaştırmıyor. Gözlerimi kapatıyorum, duygularımı bastırıyorum ve

Derin bir nefes al. Önümüzdeki süre ne kadar uzun olursa olsun zor olacak, buna hiç şüphe yok.

"Hayat her zaman adil değildir." Bu konuda fazlasıyla haklı. İşimle ilgili pek çok boktan şey gördüm ve duydum. Akademiden çıktım, ek eğitim aldım, çalıştığım polis departmanı beni boktan bir devriyeye atadı ve yavaş yavaş kadar yükseldim. yere gelmem on yılımı aldı ve henüz geriye dönüp bakmadım. Dedektif olmak benim için doğuştan gelen bir şey. Kovalamacanın heyecanını, masamda duran bir davayı çözebilmeyi seviyorum ve bu gece, bir sonraki imzalanmış, mühürlenmiş ve teslim edilmiş olmalı.

"Hayır, gerçekten değil." Gözlerimi açıyorum. Duygu tıkanıklığı biraz hafiflemişti ve acıyı gözyaşları şeklinde göz kırpmak zorunda kalmadan babama bakabiliyordum.

"Bu da beni seni çağırmamın diğer nedenine götürüyor. Büyükanmem arabayı satmak istiyor. Ondan ne kazanırsa sende kalacak. Ayrıca büyükbabamla evlilik yüzüklerini de sana verecek. Onlarla ne yapmak istersen senindir." Neden böyle bir şey yaptığından emin olamadığım için bir an duraksadım. "Sen tek torunsun Trent, bunu biliyorsun. O eşyaların ikisine de ihtiyacım yok. Amcanın da yok."

"Evet, ama arabasını satarak elde ettiği para, baba, bu berbat bir şey. Bu onun arabası, onun parası ve işler ters gitmeden önce birkaç şey yapmak istemez mi?" Dün gece karakoldan ayrılmadan önce yüzbaşıyı kenara çekip beklediğimden daha geç geleceğimi söyledim. Ona hikâyenin özünü anlattığımda bana istediğim kadar zaman ayırabileceğimi söyledi. Kötü düşünmüştüm ama bu kadar kötü değil.

"Oğlum, onun parası var. Benim param var, amcanın parası var. Büyükannen ne isterse alacak. Bu konuda endişelenme. Ne isterse yapacaksın, mutlu olacak ve bizim de tek şey bu," diyor babam. Sürgülü cam kapı açıldı. Omzumun üzerinden bakıyorum ve annemin bir elinde kahve fincanı, diğerinde cezveyle dışarı çıktığını görüyorum. Babam ona yardım etmek için sandalyeden atlıyor ve birbirlerine günaydın demelerini izliyorum.

Uyku düzenleri gece ve gündüz farklı. Babam erken yatıyor ve erken kalkıyor. Annem geç yatıyor ve uyumaya meyilli. Bir televizyon programına kendini kaptırıyor ve onu kaldırıp hareket ettirmenin bir yolu yok. Özellikle de bir seri katil hakkındaki belgesellerden biriye. Yaptığım işle ilgili olarak, uzak duracağını düşünürsünüz. Hayır, davanın içini dışını bilmekten hoşlanıyor.

"Günaydın anne. Normalden daha erken kalkmışsın," diye takılıyorum, öpüşmeleri ve her zamanki sabah işlerini yapmaları bittiğinde.

"Günaydın, evlat. Evet, garaj kapısının açılması, kahve cezvesinin tükürükler saçması ve güvertedeki televizyonun şu vebadan ve şu suçtan bahsetmesi arasında sağlıklı bir uyku çekmek imkansız." Babam her şeyi onun elinden aldı ve bana arkamdan sarılıp başımın yan tarafına yumuşak bir öpücük bıraktı.

"Bunun için üzgünüm. Son zamanlarda işler çok kötü ve ancak bu saatlerde kaçabiliyorum."

"Anlıyorum. Her şey yolunda mı?" diye uğursuz bir soru sorar.

"İnsan sevdiği birinin yavaş yavaş kayıp gitmesine razı olabilir mi hiç?" Annem her iki ebeveynini de kardeşlerinin yardımı olmadan toprağa verdi. İşler zorlaştığında ortadan kayboldular ve ancak bu dünyayı terk ettiklerinde ve vasiyetin okunması gerektiğinde yeniden ortaya çıktılar. Babamın ne kadar sinirlendiğini, yüzünün kızardığını, çenesini sıkıldığını ve yumruklarını kapattığını asla unutmuyacağım. Annemin kardeşlerinin kafasına vuracağından emindim. Zar zor da olsa bundan kaçındı, çünkü muhtemelen avukat ne bıraktıklarını okuduğunda, kardeşlere bırakılmadığını gördü. Kuzenlerim için bir miktar para bırakmışlar ve annemin kardeşleri bir şey almamış. Annem, kayınvalide süiti için eve ne koymuşlarsa artı birazını aldı. Ben de kuzenlerimle aynı miktarı aldım ve geri kalan her şey annemin takdirine göre dağıtılacaktı. Hala kin tutuyorlar, bu da aile etkinliklerinin neredeyse hiç gerçekleşmediği anlamına geliyor ve bu annemi incitse de amcalarımla konuşmanın hiçbir yararı yok.

"Hayır, hiç de değil. Seni seviyorum oğlum." Kız uzaklaşıyor ama babam onun kendi koltuğuna oturmasına izin vermiyor, onun yerine kucağına alıyor. Ben böyle yetiştirildim, ikisi birbirlerine karşı her zaman sevgi dolu ve şefkatliydi. Mutfakta, oturma odasında, merhaba derken, *seni seviyorum* derken. Birbirlerine karşı davranışları ve sözleri çok şey anlatıyordu ve hala da anlatmaya devam ediyor.

"Seni seviyorum anne. İstasyona gitmeden önce merhaba desem sence büyükannem üzülür mü?" Annem ve babamın oldukça belirli bir programı varken, büyükannem tamamen farklı, kendi programı var ve kendi işini yapıyor. Annemle babam ek binayı inşa ettiklerinde oturma odası, yatak odası, banyo ve mutfaktan oluşan bir bina yapmışlar. Eksik olan tek şey çamaşır makinesi ve kurutma makinesi için bir çamaşır yıkama alanı.

"En azından kapıdan kafanı uzatmadan evden gizlice çıkmaya çalışırsan üzerine bir somun ekmek atarlar. Nasıl uyuduğunu biliyorsun."

"Tek gözüm açıkken." Ayağa kalkıyorum ve sade kahvemın kalanını yudumluyorum. Günün birinde tüm bu kafein beni yakalayacak ve yapmam gereken şeyin tam tersini yapacak, yani beni uyanık tutacak. "Seni sonra ararım, işlerin nasıl gittiğini haber veririm," diyor babam. İçeri girmeden önce vedalaşıyorum. Başım önümde, yürüdüğüm yere bakıyorum, her şey hakkında derin düşüncelere dalmışım-iş, hayat, Kennedy. Lanet , Kennedy Fontaine benim ölümüm olacak.

Her lanet günde ve her lanet dönüşte benimle birlikte. Kaçış yok ve istesem bile kaçamayacağımdan eminim.

"Seni bu kadar karıştıran bir kadın olmalı. Adını söylediğimi bile duymadın," diyor büyükannem. Başımı kaldırıyorum ve dudaklarım sırtıyor. Bu sabah çok alıngan.

"Elbette öyle. Nasılsınız güzel bayan?" Her şeyi olabildiğince normal tutmaya çalışarak soruyorum. Dedem eskiden ona hanımefendi derdi, şimdi de babam ve ben bu lakabı arada sırada kullanıyoruz.

"Bu güzel kadının adı Kennedy Fontaine mi?" Ona gülümsüyorum ve cevap için başımı hafifçe sallıyorum. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm ve şikayet edemem. Gel de sarıl bana, Trent Hawthorne. Evimden taşınamayacak kadar yaşlı ve yorgunum." Büyükanne kanepede oturuyor, kucağında bir battaniye, yan masada bir fincan sıcak çay ve bastonu yanına tünemiş. Babam son birkaç haftadır ihtiyaç duymaya başladığını söylediği yeni bir aksesuar.

"Seksenden bir gün bile fazla göstermiyorsun." İstedini yapmadan önce ona göz kırpıyorum. Zaten yapacaktım, ama bana cehennemi yaşatması keyfinin yerinde olduğu anlamına geliyor.

"Psshhh, altmışın üzerinde görünmüyorum. Doğru söyle, torunum." Yanına oturuyorum, onu çok fazla itip kakmamaya çalışarak yakınına yerleşiyorum. Büyükannem başını omzuma koyuyor, ben de kolumu ona doluyorum.

"Aynen öyle," diye katılıyorum.

"Seni seviyorum, torunum." Sesinde biraz duygu var, ama çoğunlukla güçlü davranıyor, benim için mi yoksa onun için mi, asla bilemeyeceğim ve sormayacağım. Şu anda, yaşayan son büyükannem ve büyükbabamla geçirdiğim bu anın tadını çıkaracağım ve sahip olduklarımın değerini bileceğim.

"Seni seviyorum büyükanne. Hem de çok seviyorum." Eliyle göğsümü okşuyor ama yerinden kıpırdamıyor, ben de kıpırdamıyorum.

KENNEDY

"Bu gece dışarısı çok gürültülü. Dikkatli ol," diyor Starr sahneden indikten sonra. İlk setim için sahneye çıkmayı bekliyorum. Sinirler normalden daha fazla gerildi. Havada bir uğultu var, normalden daha yoğun,

Bir de bugün geri dönen sahibi Tommy var. Mitch'i birinci sınıf bir pisliğe dönüştürüyor. Lanet olası adam beni siktir edip gitmeye hazırlıyor. Gitmememin tek sebebi, yerimin parasını ödedim ve buradayım. Bu gece, bu son olacak. Benden bu kadar. Annemin arabasını satın almak isteyeceğim ya da araba taksitiyle uğraşacağım ve haftada bir ya da iki gece gösterişli bir striptiz barı yerine bir barda çalışmayı deneyeceğim. Menajerin dansçılar, barmenler ve garsonlar arasında yarattığı drama lisede olmaya eşdeğer. Birçoğumuz Mitch'in saçmalıklarını görebiliyoruz, ancak dramadan beslenen ve ilgiden hoşlanan nadir birkaç kişi var.

"Harika. Dün gecedен daha mı kötü?" Ben soruyorum. Ekstra para yeterli değil. Mitch'in sertifikalı bir dangalak olması beni işi bırakma kararına itti. Birkaç saat daha bana birkaç bin dolar kazandırdı. Aynı zamanda tetikte olmam gerektiği anlamına geliyordu ve bununla tekrar uğraşmak istemezdim.

Starr, "İnsan sayısının iki katı olması dışında hemen hemen aynı diyebilirim" diyor. Hepimizin sahne isimleri var. Hiçbirimiz birbirimizin hükümet isimlerini bilmiyoruz, en azından ben bilmiyorum. Başımı eğdim ve gözümü ödülден ayırmadım. Gerçek dünyada adım Kennedy Lynn Sinclair ama *Velvet Lounge*'da Daisy'yim.

"Harika, haber verdiğin için teşekkürler." DJ benim adımları anons ediyor. Platform topuklu bir ayağımları basamakta, oyun yüzümü yerine koymaya çalışıyorum.

"Sorun değil, tetikte olun." Ağır gitar solosu başlıyor ve sahnemin ortasına gelir gelmez ellerim vücudumun dış kenarlarında gezinirken kalçalarımı sallayarak kıkımları dikleştiriyorum. Bu gecenin kıyafeti haftalardır kullanmadığım bir kıyafet, bir şeyleri değiştirmeye çalışıyorum ve neyse ki biz kızlar için kulüp, aralarından seçim yapabilmemiz için soyunma odasını iyi stokluyor. Dolayısıyla, okul kızı teması. Bu her şeyi daha seksi yapıyor. Saçlarım iki örgü halinde, makyajım dokuz numara, vücudum doğru yerlere biraz sim yapıştırılarak vurgulanmış. Bir de kıyafet var: beyaz düğmeli bir gömlek, baştan aşağı açık ve göğüslerimin arasından bağlı. Transparan kumaşın etkisini bozacağı için bu gece üçgen tipi bir mayo üstü giymedim. Karnım çıplak, etek kalçalarımın altına aşağıya sarkıyor, kolay çıkarılabilmesi için yan tarafta cırt cırtlı bir mandal ve altında parlak kırmızı bir tanga var. Mary Jane platform ayakkabılar kıyafetimi tamamlıyor.

Dans ediyorum, göğüslerimin arasındaki düğümü yavaşça çözüyorum, şarkı sözleri beni bir sonraki bölüme yönlendirdiğinde. *Ellerini direğin etrafına sarıyor. Dudaklarını yalıyor ve başlıyoruz. Ve yavaşça çıkarıyor.*

Müzik rutinim boyunca bana rehberlik ediyor ve kalabalığı, gürültüyü ve hayattaki beni bu andan çıkarabilecek her küçük şeyi uzaklaştırıyor. Tişörtümü indirdiğimde kalabalık çılgına dönüyor ve ellerim direği kavrayıp göğsümün kalkmasını ve zıplamasını sağladığında arka kanca dönüşü yapıyorum. Direğin tepesinde güç için baskın elinizi kullanan bir hareket. Vücudumu ters yöne çevirerek yürüyorum, şimdi içte olan bacağımı öne ve sonra geriye doğru sallıyorum. Bu, kalabalığın eteğimin altında ne olduğuna bir kez daha bakmasını sağlıyor. Hiçbiri çoğu striptizcinin her şeyi yerinde tutmak için bir yapıştırıcı kullandığını gerçekten bilmiyor, böylece hiçbir şey kaymıyor. Momentumu kendi etrafımda dönmek için kullanıyorum. Dış bacağımı kaldırıp dizimi bükmek üzereydim ki gürültülü bir patırtı duraksamama neden oldu.

"Eller havaya! Eller havaya!" "Yere yatın!"

"Dizlerinin üzerine çök!"

Bu sırada ben donmuş durumdayım, ellerim başımın üzerinde hala direkte, tişörtüm açık, göğüslerim dışarıda ve kalp şeklindeki kırmızı meme uçlu pastiller sergileniyor. Işıklar teker teker yanmaya başladı. Burada daha önce hiç görmediğim kadar çok polis var. Teker teker Mitch'i, Tommy'yi ve

Dün gece Tommy ile gelen adamlar, daha önce hiç görmediğim bir kadın ve dansçılardan birkaçı. Gözlerimi kapattığımda, sadece ortak bir çaba olarak tanımlayabileceğim bu alaşağı etme olayının bir parçası olmamasını umduğum tek kişinin üzerine düşüyorlar. Sahneye düşüyorum, dizlerimi başıma çekiyorum, bacaklarımın arkasını kalçalarımaya dayıyorum ve kollarımı vücuduma sıkıca sarıyorum.

"Büyük bir hata yaptın Kenny. Büyük, kocaman, devasa, destansı boyutlarda," diye mırıldandım içimden. Beni yakaladı. Trent Hawthorne küçük sırrımı öğrendi ve onu ortaya çıkarmak üzere. Şimdilik, bu bir bekleme oyunu. Oturup beklemek için başımı gömüyorum ve dışarıdaki kaosu görmezden geliyorum. Oraya buraya gizlice bakıyorum, dansçıları ve müşterileri arka odalardan çıkarırken izliyorum, çoğu bir şekilde soyunmuş. Yargılamasam da burnum yine de kırıyıyor. Mitch dün gece oraya geri dönmem için elinden geleni yaptı ama bana karşı hiçbir şey hissetmeyen bir adama kendimden bir parça satmamın imkanı yok.

"Ayağa kalk." Sesi, tonu, sert ve keskin, bana isteğini yerine getirmekten başka bir şey yapma fırsatı vermiyor.

"Trent." Yalpalıyorum, ayaklarımı yere basmaya çalışıyorum. Elimi uzatıp onu destek olarak kullanmak istiyorum ama bana değil de içime bakması tereddüt etmeme neden oluyor.

"Sus. Tek kelime bile etme. Ne bana ne de başkasına, duydun mu beni?" Tam taktik teçhizatını giymiş - kask, üzerinde O.C.P.D. yazan kurşun geçirmez yelek, silah ve kargo pantolonu.

"Açık ve net." Bir eğitim çavuşu gibi davrandığı için onu selamlamak üzereyim. Göstermeye çalıştığı kadar etkilenmediğini ele veren tek şey, çoğunlukla çıplak olan vücuduma diktiği bakışları. Meme uçları geriliyor ve teknik olarak çıkartmalarla kapatılmış olsalar da görünmemeleri mümkün değil.

"Arkanı dön, bacaklarını aç ve ellerini başının üzerine koy." Başka bir dünyada ve farklı koşullar altında, muhtemelen bunu farklı bir şekilde oynardım. Yatak odamda olduğumuz, benim yatağa kelepçelendiğim ve onun beni tekrar tekrar boşalacağım şekilde yuttuğu bir yerde. Ama burada her türlü farklı kurumdan bir yığın polis memuru var ve ben bu işin yolunda gitmediğini bilecek kadar akıllıyım. Önceden biliyordum ama görmezden geldim, bu da beni hala suçlu yapıyor. Dün gece her şeyin görüldüğü gibi olmadığını fark ettim. Mitch'in kaltaklığını da ekleyince

kayıtsız kalma, dans etme, para kazanma ve gitme şansı sona eriyordu.

"Dün gece bırakmalıydım," diye mırıldanıyorum nefesimin altında. Trent beni duymuyor ve bu sorun değil. İstedğini yapıyorum. Tutuklanmak bu gece olacağını düşündüğüm şey değildi. Sevgililer Gününüz kutlu olsun. Üstümü aramadan önce en azından şarap içip yemek yemek isterdim.

Elleri vücudumun her bir santimi boyunca ilerlerken kulağımın dibinde boğuk bir sesle "Kıpırdama," diye fısıldıyor. Trent'in parmaklarının pürüzsüz tenimdeki sert dokusu etimin uyanmasına neden oluyor.

"Elbette, bunu yapabilirim. Üstünün aranması, neler olup bittiğine dair hiçbir fikrin olmaması değil. Tek yaptığım fazladan para kazanmak, başımı eğmek ve bakın bana ne kazandırdı." Trent nefes nefese kaldı. Göğsü sırtımla buluşuyor, bu da benim sapkın düşüncelerim için hiçbir şey yapmıyor. Kıyafetlerinin arasından onu hissedebiliyorum. Aletin dış hatları kıcıma çarpıyor ve yaklaştığında yaşadığım şaşkınlığı hayal edin.

"Sana çok daha fazlasını kazandırmak üzere, Kennedy." Elinin bileğime dokunduğunu ve arkamdan çektiğini hissediyorum. Kelepçelerin metal şingirtısı ısınmış tenime soğuk geliyor. Trent diğer elimi tutup ilkiyle birleştiriyor ve resmen tutuklanıyorum. Bu dünyada geçirdiğim otuz iki yıl boyunca hiç böyle bir sorun yaşamamıştım. Kızıma babalık etmesi için yanlış adamı seçmek mi? Evet. Yapmam gerekirken sadaka almamayı seçmek mi? Evet. Ama hiç tutuklanmadım.

"Lütfen burada adımları söyleme." Gözlerimi kapatıyorum, alnımı direğe dayıyorum, bacaklarımı iki yana açıyorum. Saygınlık geçmişte kaldı.

"Hiç sorun değil. Bundan sonra yapacaklarım hoşuna gitmeyecek. Yine de işbirliği yap, tamam mı? Burada sadece benim ajansım yok. Seni devriye arabama götüreceğim, arkaya koyacağım ve yapmam gerekeni bitireceğim. Burada ne olduğunu bilmem gerek, gerisini biz hallederiz. Kıcımlı tehlikeye atıyorum. Bu adamlar seni alabilir ve ben bile seni çıkaramam. SWAT, DEA, O.C.P.D. var ve İç Güvenlik de içeri sızıyor. Anladıysan başını sallama." Midem ayak parmaklarıma kadar indi. Şu anda bir topun içine kıvrılıp ağlayarak uyuyabilirdim. Bunun yerine Trent'in dediğini yapıp başımı sallıyorum.

"Tamam, yavaşça." Dik durmama yardım ediyor. Işıklar artık tamamen açıldı. Bazı görevliler, arka odada olmadığını tahmin ettiğim müşterilerle birlikte dağıldı. Gözlerimi biten her şeyden kaçırarak sahnenin basamaklarından aşağıya doğru ilerliyorum.

Ne kadar az görürsem, o kadar az bilirim ve gece geç saatlerde ev sessiz olduğunda o kadar az düşünürüm.

"Hawthorne, iyi misin?" diye soruyor Trent'le aynı kıyafeti giyen başka bir adam.

"Evet, onu aldım. Bana bir dakika ver, başka bir konuda yardım etmek için geri geleceğim." Yürümeyi hiç bırakmıyoruz, beni devirmeyecek bir ivme tutturuyoruz ama yine de ayağımı denk almam gereken bir hızda gideceğimiz yere varıyoruz. Trent'in bir görevi var, beni kötü polis mi yoksa iyi polis mi yapacağını kimse tahmin edemez.

"Kulağa hoş geliyor." Gece havası, sersemlemiş sinirlerimi biraz olsun yatıştırıyor. Kolonya, alkol ve terle karışık duman dolu oda artık yok. En azından tutuklanmamın iyi tarafı temiz hava almam. Para kazanacağım son geceyi kaçırmak, aşağılanmak ve Trent'in ölümüne tanık olması dışında. Onun dışında normal bir cumartesi gecesi.

"Başına dikkat et," diyor Trent. Onun devriye arabasındayız, gizli görev tarzında, siyah üzerine siyah. Beni arkaya götürmesine yardım ediyor, ki kelepçeler takılıyken bu çok daha zor, aklınızda bulunsun. Yine de tüm bu süre boyunca yüzüne bakıyorum, göğüslerim açıkta serbestçe zıplarken çenesinin gerilmesini izliyorum. Rol yapmayı sevdiği kadar etkilenmemiş değil.

"En azından bir ceketin var mı?" Sormadım çünkü etrafta bir yığın insan vardı, ayrıca bana sessiz kalmamı söyledi. Yapmadığı şey ise bana Miranda haklarını okumaktı. Bunun sıradan bir tutuklama olmadığına dair içimde bir şüphe var.

"Evet, ," diye homurdanıyor ve ön koltuğa doğru ilerlemek için geri çekiliyor. Tüm bu süre boyunca onu izliyorum. Trent'in varlığı etrafınızdaki alana hükmediyor. O da bunun fazlasıyla farkında, en azından öyle görünüyor.

"Teşekkürler." Önünde polis departmanı logosu bulunan kapüşonlu sweatshirt'ü ve kumaşa sinmiş baharatlı kokusuyla hemen ısınıyorum. Trent, bulunduğum konumdan dolayı olabildiğince üzerime örtüyor.

"Sorun değil. Hemen döneceğim." Cevap vermedim. Dedektif Hawthorne olmaya geri döndü. Kilitlendi, bana bakmıyor bile. Utanmamalıyım. Hiç kimse size böyle hissettirmemeli, özellikle de hayatınızı kazanmak için elinizden geleni yaparken. Trent'in bu notu almamış olması çok kötü.

TRENT

T Hayatımın şokunu yaşıyorum. Sanki bugün evren uyandı ve hadi bok üstüne bok atalım dedi. Hem de Sevgililer Günü'nde, romantik biri olduğumdan değil. Seçme şansım olsaydı Kennedy'yi tercih ederim. Artık geri durmak yok. Onu isteme konusunda rol yapmaktan bıktım.

Aceleyle arabaya döndüm. Havada bir serinlik var ve arabayı kalorifer açıkken çalıştırmadım. Bencil herifin tekiyim; arabayı çalıştırmak için dursaydım daha da geride kalacaktım. Chase ve kaptan arabama kimi bindirdiğimi öğrenmek istediler. Hızlıca konuşup Kennedy'nin kim olduğunu söyledim ve onlar da kiminle akraba olduğunu biliyorlardı. Herkes herkesi tanıırken bilmemek biraz zor. Yüzbaşı bir istisna yaptı, ama mümkün olan en kısa sürede yazılı ifadesini almam gerekiyor, dedi ve ses tonunda kesinlikle bir ısırtık vardı.

"Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim," diyorum ve sürücü koltuğuna yerleşip arabayı çalıştırıp vitese takarak olay yerinden ayrılıyorum. Yarın sabah, arkamda bırakacağım evrak işleriyle tam bir buçuk saat sürecektir. Ayrıca Chase'e bir ton iyilik borcum olacak. Sanırım o da yakında paraya çevirecek.

"Sorun değil. Burada asi düşüncelerimle oturmak gibisi yok." Kennedy omuzlarını silkiyor. Gözlerimi bir an için yoldan ayırıp onu inceliyorum. Tanrım, kapüşonu vücudundan düşüyor ve göğüslerini ortaya çıkarıyor.

Yine ben. Neredeyse yedi yaşında bir çocuk annesi olduğunu asla bilemezsiniz. Kennedy'nin vücudu muhteşem: ince omuzlar, diri ve ele avuca sığmayan göğüsler, ince bel, dışarı doğru genişleyen kalçalar ve uzak durduğum kadını nihayet elde ederken etrafımda sarıldığını hissetmek istediğim uyluklar. Bu, onu düşündüğümde bir yana, o yanımdayken bile sikimin kalktığı gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Elimdeki nasırlar sikimi yumruklamaktan. Ne zaman duşta ya da yatakta olsam, anında onu öptüğüm ana geri dönüyorum. Yaptığım tek hata bunu daha ileri götürmemekti.

"Kennedy," diye inliyorum göğsümün derinliklerinden. Bu eve dönüş yolculuğu çok uzun sürecek.

"Ne, göğüslerim seni rahatsız mı ediyor, Trent?" Rahatsız oldu. Onun yerinde olduğumu düşünmeyebilir ve tamamen aynı şey olmasa da, bize benzer şeyler yaptıkları bir eğitimimiz vardı.

"Hayır bebeğim, manzaranın tadını çıkarıyorum. Hem de çok." Sinyal lambamı yakıyorum ve Whispering Oaks'a geri dönüyorum. Yaşadığımız yerin çevresi dağınık olabilir, ama eyaletler arası yol, hız sınırını aştıktan sonra oraya ulaşmamızı en az on dakika daha hızlandırıyor, ama bizi de güvende tutuyor. Kennedy bir alt bölgede yaşarken, ben ıssız bir yerde küçük bir arsada yaşıyorum. Bir tür hobi çiftliği kurmak için büyük umutlarım vardı, ancak iş programım nedeniyle hiç şansım olmadı.

"Şok edici." Isıyı yükselttim, havalandırma deliklerini ona doğru çevirene kadar hareket ettirdim. Kenara çekip kelepçelerini çözmeliydim ama bu başkalarının onu görmesi anlamına gelebilirdi ve bunun bir daha olmasına izin verirsem lanetleneceğim. Duygularımı bastırmak, duvar olmak ve eğitimi aldığım polis memuru gibi davranmak için içimdeki her şeyi koymam gerekti.

"Hiç de bile," diyorum nefesimin altında, otoyoldan çıkarken. İki yol daha, sonra benim evime döneceğiz. Sonra konuşacağız ve her şeyi açıklığa kavuşturana kadar onu kendime bağlı tutacağım. Asher Fontaine en iyi arkadaşım ve kendimi tutmamın sebebi olabilir ama bu gece bitiyor.

"Ne dedin sen?" diye soruyor, kendini yeniden konumlandırmak için hareket ederek. Tek yaptığı gömleğini daha fazla açmak ve eteğini ağzımı sokmak için can attığım yere yaklaştırmak.

"Bekleyemeyecek bir şey yok. Bana neden dürüst olmak yerine bir üniversite barında çalıştığın yalanını söylediğini anlatmak ister misin?" Bir kutu

Solucanlar, bunu aradan çıkarırsak bir sonraki bölüme geçebiliriz ve sonra bu geceyi tamamen farklı bir şekilde bitirebiliriz.

"Oh, bilmiyorum. Muhtemelen Asher, sen ve diğerlerinin arasında, bu gece kulübe daldığında yüzünde yazılı olan yargıyı alacağım için. Bir de paraya ihtiyacım olduğu ve babamın karısı tarafından yüzüme vurulmasını istemediğim ya da her ay bir ödeme daha yapmam gerektiği gerçeği var. Kendimce sebeplerim var ve çok da iyiler. Bu gece olan diğer şeyler hakkında dürüst olmak gerekirse hiçbir fikrim yok. Arka odalardan uzak durdum; sahnede dans ediyorum ve sadece sahnede. Arka oda başkaları içindir, benim için değil. Mitch bana çok daha fazlasını yaptırmaya çalıştı. Tartıştık, beni hırpalamaya çalıştı, ben yerimde durdum ve geri çekilmesi için tek yapmam gereken pes ettiğime dair bir imada bulunmaktı." Kennedy bir bilgi hazinesi, her şeyi ortaya döküyor ve bunun için minnettarım. İşin gerçeği, arabayı geri döndürüp Mitch'i bulmak ve ona kendi ilacından tattırmak istiyorum. Belki de hapishaneyi arayıp onu genel nüfusa koymalarını isteyeceğim. Orada kadınlara hoşlanmadıkları şeyleri yapmaları için baskı yapmayı ya da seks ticaretini hafife almayan pek çok mahkûm var. Hay sikeyim. Onu benim için parçalara ayırırlardı. Bunu söylemesi aynı zamanda gecenin kötü kısmının bitmek üzere olduğu anlamına geliyor. "Şimdi sana diğer adamı söyleyebilirim... Kahretsin, adı neydi?"

"DeMarco?" Sözünü kestim.

"Belki, siyah saçlı ve sakallı, kalın belli?"

"Bu o," diye onaylıyorum.

"Hiç orada olmuyor. Bu gece ve dün gece hariç. Fazladan iki saat açık kaldık. Arabamı görmek için hiç bu kadar heyecanlanmamıştım. Bunun dışında tek yaptığım ücretimi ödemek, setlerimde dans etmek ve olabildiğince çabuk ayrılmaktı." Bu bilgiyi daha sonra raporumu yazarken kullanmak üzere bir kenara koyuyorum.

"Peki ya kucak dansı?" Son bir tur daha atıyorum. Bu soru muhtemelen onu kızdıracak ama benim son sevişmem çoktan bitti. Kennedy Fontaine beni taşaklarımdan yakaladı ve bunu çok iyi biliyor.

"Neden, kucağına oturup kulüpteki her erkeğin istediği Sevgililer Günü hediyesini vermem için bana para mı ödeyeceksin, Trent?" diye atıldı, koltuğunda kıpırdanarak. Kelepçelerini diğerlerine yaptığım kadar sıkmadım. Görünüşe göre Kennedy hâlâ her zamanki gibi esnek ve çift eklemlili.

"Evet ama bir şeyi açıklığa kavuşturalım Kennedy." Evimin önüne çekiyorum, polis arabamı kamyonetimin arkasına park ediyorum ve vitesi

Park'ın içine. Kollarını önünde kavuşturmuş, bileklerini havada oynatıyor, kapüşonumu tutma zahmetine bile girmiyor.

"O da ne?" diye soruyor. Hemen cevap verme zahmetine girmiyorum. Bir sonraki söyleyeceğim şey yüz yüze olacak. Her şeyi ortaya döküyorum, artık kendimi tutmak ve saklanmak yok.

Kennedy'ye gitmek için arabadan bıçakla çıktım. Eşyalarımı sonra alırım. Chase'le konuştuktan sonra kaskımı, silahımı ve kurşun geçirmez yeleşimi bagaja yerleştirmiştım bile. Arabanın kaputuna yaklaşırken hızım iki katına çıkıyor, sonra arka koltuğun kapısını açıp Kennedy'nin inmesine yardım ediyorum.

"Bir daha dans edeceğin tek erkek benim, sahip olacağın tek sevgili benim, içinde yaşayacağın tek erkek benim. Ben senin başlangıcın, ortan ve lanet olası sonunum." Onun kıvrak vücudunu kavriyorum, kalçalarının arkasından tutup kaldırıyorum, sonra kalçalarımı onunkilerin arasına sıkıştırıyorum ve ağzına girerken sikimi tutuyorum. Ağzım onunkine değdiği anda yerleşiyor, elleri saçlarımı kazıyor, ve diliyle beni arıyor. Hızımı ayarlıyorum, amının sikime süründüğünü hissediyorum. Sıcaklığı, kokusu, yuttuğum yumuşak küçük inlemeleri Kennedy'yi daha çok istememe neden oluyor. Üzerindeki zar zor giysileri yırtıp atmak ve onu ağzımla, parmaklarımla ve sikimle almak üzereyim.

"Trent." Sesi göğsümde titreşiyor, meme uçları gömleğime sürtünüyor. O lanet yıldız çıkartmaları gitmeli. Dudaklarımı çakıllı uçların etrafına dolamayı düşündükçe ağzım sulanıyor. Yarığının dikişi boyunca sikimi sürtüyorum.

"Bundan hoşlanıyorsun, değil mi? İstesen de benden nefret edemezsin, doğru olanı yapmaya çalışarak bir pislik gibi davrandığımda bile. Aptallık ettim, bizi bundan mahrum bırakacak kadar aptallık ettim," diye itiraf ediyorum. Ona özrümü daha sonra bacaklarının arasına ağzımı koyarak ileteceğim. Hatta dilimle klitorisinin üzerinde heceleyeceğim.

"Benimle oyna, Trent. Lütfen oyna." Sırtını dikleştiriyor, bana kendini daha fazla sunuyor.

"Oynamıyorum, Kennedy. Bir daha asla. Ben, sen ve Briar. Şimdi sözümü yerine getireceğim. Bugün Sevgililer Günü ve bu sadece başlangıç." Bununla birlikte, onu vücuduma yaklaşıtıyorum, kapıyı çarparak kapatıyorum ve bizi evin içine götürüyorum.

KENNEDY

T Kira beni evinin içine taşıyor, bacaklarım onun boynuna dolanıyor ve ben boynunun yamacında bir yol yalıyorum. Üzerimdeki kıyafetler vücuduma yaptıklarını gizlemek için hiçbir şey yapmıyor ve attığı her adımda sert aletin göbeğime sürtündüğünü hissedebiliyorum. Etrafımıza bakmıyorum; ikimiz de çıplak kalmadan boşalmamaya çalışmakla meşgulüm. Biriyle birlikte olmayalı uzun zaman olmuştu ve o zamandan beri kendi işime bakıyordum. Çıkmak için zamanım olmadı, zaten çıkmak da istemezdim. Bu kendime ve aynı yemeği paylaşacağım kişiye kötülük olurdu çünkü onu Trent'le kıyaslardım.

tüm lanet zaman boyunca.

"Seninle düş alacağım bebeğim. Önce benim için soyunmanı izleyeceğim," diyor Trent, avucunu banyodaki ışık düğmesine vurarak. Tepedeki ışıklar loş ve sert değil, bu yüzden uzun süre karanlıkta kaldıktan sonra görme yeteneğimi sarsmıyor.

"Sadece senin de kıyafetlerini çıkarmanı izleyebilirsem." Vücudunun uzunluğundan aşağı kayıyorum. Ayağımdaki ayakkabılar bana çok ihtiyaç duyduğum yüksekliği veriyor. Çok kısa değilim ama uzun da değilim. Bir buçuk metrelik boyumla kendimi koruyabilirim. Trent'in 1.80'e yakın olması ona bakmamayı zorlaştırıyor. Teşekkürler, striptizci topukluları.

"Bu kesin." Bir adım geri atıyor, eli düş kapısının camının arkasına gidiyor ve suyu açıyor. Gösterime başlamadan önce tüm dikkatini çekene kadar beklerim. Gömleğini yırttığı anda

Başım, gitme vakti. Omuzlarımı kıvrarak beyaz düğmeli bluzun vücudumdan kaymasına yardım ediyorum ama yapamıyorum. Biri kelepçelerimi çözmeyi unutmuş ve Trent'in merhametine kalmış olmak ne kadar seksi olsa da, hareketlerimin kısıtlı olduğu anlamına da geliyor.

"Bir dahaki sefere yatağa kelepçeleneceksin, zaman acele etmeyeceğim." Zihnimi okuyor, sonra mekanizmanın kilidini açmak için bir anahtarla geliyor, bunu ustalıkla ve titreyen göğüslerime bakmadan yapıyor. Nefesim daralıyor, içimden arzu damlıyor ve ellerini hareket ettirme şekli cehennem gibi sıcak. Trent kelepçeleri çıkarıp anahtarı tezgâhın üzerine koyarken kolları esniyor.

"Bunları giyme ve çıkarma konusunda çok tecrübelisin," diye takılıyorum. Gömleğim yere düşüyor ve ben çoktan eteğime yöneliyorum. Yandaki cırt cırtlar çıkarmamı kolaylaştırıyor, üzerimde sadece minik bir G-string ve külot kalıyor.

"Hayatımda seninle daha da fazlasını yaşayacağım." Bir hamlede çoraplarını da alarak botlarından çıkıyor ve ardından yaptığı şeyle kalçalarını birbirine kenetleniyor. Sırada kemeri var, tokasının şingirtisi, zahmetsizce çekerek çıkarması, eline dolması ve bir an tutması. Bir sonraki adımda ne çıkaracağıma dair bir muammayla baş başa kalıyorum. Meme uçlarımı kaplayan kalp şeklindeki çıkartmaları soymak hiç de sevimli olmayacak.

"Seni buna zorlayacağım." Mary Jane platform topuklu ayakkabılarımdan hızlıca sıyrılıyorum, yüksekliğimi kaybediyorum ve kaçınılmaz olanı uzatıyorum.

"Külot. Çıkar," diye inliyor, kemerini yere bırakıyor ve kot pantolonunun düğmesini ve fermuarını açmaya çalışıyor. Külotumun kenarındaki ipi çektiğimde tamamen çıplaktı. Görünüşe göre Dedektif Trent Hawthorne komando gibi giyiniyor ve bu çok seksi. "Lanet olsun, Kennedy. Ne kadar güzel olduğuna bak." Eli sikinin etrafını sarıyor, ucunda bir damla pre-cum var ve ben tadına bakmak için can atıyorum.

"Seni ağzımda istiyorum," diye itiraf ediyorum. Kravatı bıraktığımda külotum diğer kıyafetlerimizle birlikte yere düşüyor.

"Seni kaç kez sikimi emerken ve dölleri yutarken hayal ettim..." İtiraf dilinden yuvarlanıyor. "Çıkarmam gereken bir şey daha var, onu da senin için çıkaracağım." İçeri giriyor, başını eğiyor ve beni tekrar öpeceğini düşündüğümde öpmüyor; tam tersini yapıyor. Çok yavaş bir şekilde etiketi çıkarıyor ve bunu öyle bir şekilde yapıyor sanki ben dünyanın en kırılgan cam parçasıymışım gibi. O sırada

ıkarırken, dili yol boyunca çıplak meme ucunda geziniyor. Ayakkabılarımın olmadığına gerçekten memnunum çünkü dilinin sıcak tenimdeki trplenmişliğini hissettiğimde kesinlikle ayağımı kaybederdim.

"Trent." Başımı arkaya eğiyorum, gözlerim kapanıyor ve acele etmek yerine beni duvara yaslayarak sikmesi için yalvarmamaya çalışıyorum.

"Bir tane daha, bebeğim. Sonra başımı bu tatlı kalçaların arasına gömüp özür dileyeceğim." Trent diğer göğsüme geçiyor, ona da aynı ilgiyi gösteriyor ve beni yavaş yavaş arzuyla ldryor. Bu kez meme ucumu emiyor, dut rengindeki ucunu öyle sert çekiyor ki kalçalarım titriyor, amım ağzını, parmaklarını ya da sikini istiyor.

"Biraz daha," diye yalvarıyorum. Eğer benimle daha fazla dalga geçerse, parmaklarımı kendi üzerimde kullanacağım ve o zaman izlemek zorunda kalacak. Belki de bu onun için bir ceza olmaz. Trent'i tanıyorsam, gösteriden daha çok zevk alacaktır.

"Daha fazlasını elde etmek üzeresin Kennedy, çok daha fazlasını." İri cüsseli vücudunu daha fazla ezilmeyecek şekilde yukarı kaldırıyor ve elimi tutarak beni de kendisiyle birlikte duşa çekiyor.

"Ben fazlasıyla hazırım." Ilık su bedenlerimizin üzerinden akıyor ve ben onun dudaklarına olan ihtiyaımı kontrol edemiyorum. Ellerimi pazularından yukarı doğru kaydırıp omuzlarını öyle sıkı kavırıyorum ki tırnaklarımdan yarım ay şeklinde izler kalacağından eminim.

"Bir şey istiyorsun, değil mi?" zerimize su yağıyor ve ben bunu yapabildiğim anda dudaklarım onunkilere değiyor. Trent pcğ hızla devralıyor, eli başımın arkasına gidiyor, beni istediği yöne çekerken dudaklarımı yalıyor ve dişleriyle ısıyor ve ben bir i çektiğimde dili içeri giriyor. Baş döndürücü anın içinde o kadar kaybolmuşum ki bacağımı kalçasından kaldırıp beni aık tuttuğunu fark etmem bir dakikamı alıyor. Kıının üzerinde kilitlediğim anda parmakları amımı okşamaya başlıyor, ilk başta yumuşak, neyi sevdiğimi anlamaya çalışıyor. Özel bir hareket, başparmağının klitorisim boyunca tıngırdaması, öpüşürken inlememe neden oluyor. Sırtım fayanslı duvarla buluşana kadar bizi hareket ettiriyor ve sonra bir parmağını iime sokuyor. İleri geri kayıyor, derinliklerimi test ediyor, dinliyor ve neyi sevdiğimi öğreniyor. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak kıvranıyorum, sanki o benim kişisel ağacım mış gibi ona tırmanmaya çalışıyorum. Bir parmağı iki oluyor, başparmağı hâlâ klitorisimde çalışıyor ve ağzı hâlâ benimkinde. O kadar yakını m ki orgazmın beni ele geçirmeye çalıştığını hissedebiliyorum.

"Trent, hayır, hayır, hayır," diye mırıldanıyorum geri çekildiğinde. Parmakları içimde kalıyor ama artık beni öpmüyor ve ben de artık onun omuzlarını tutamıyorum.

"Sana bir söz verdim, güzel amcığından özür dileyeceğimi söyledim ve bunu yerine getiriyorum." Trent Hawthorne dizlerinin üzerine çöktü. Önümde diz çöküp beni başka hiçbir erkeğin yapamayacağı şekilde becereceği günü göreceğim hiç aklıma gelmezdi.

Klitorisimde hafif bir hava püskürmesi hissettiğimde "Siktir," diye nefes alıyorum. Başparmağı gitmiş, ama parmakları hâlâ beni beceriyor, beni tam sınırdan tutuyor ve dili devreye girdiğinde, daha ne kadar dayanacağımdan emin değilim. Uzun ve durgun bir yalamanın ardından sözünü yerine getirmeye başlıyor. Her kelimedede diliyle klitorisimi okşuyor, *özür dilerim* diye heceliyor. Bunu üç kez daha yapıyor, iki parmağı içimde, elim saçlarını kazıyor, onu merkezime tutuyor. "Oradayım. Tanrım, Trent. Oradayım." Dudaklarını klitorisimin etrafına sarıp emiyor ve sonra uçuyorum. Lanet olsun, uçuyorum. Zihnim, bedenim ve kalbim onun. Başım duvara çarpıyor, omzunun üstüne kaldırmayı başardığı bacağı aşağı kayıyor ve parmaklarının tembel vuruşlarıyla beni orgazmdan aşağı indirirken yavaşça menimi yalıyor.

"Kahretsin, bu çok ateşliydi ve çok da bana aitti." Geri sallanıyor, yanaklarını kaplayan ıslaklığımla her zamankinden daha ateşli görünüyor. Trent parmaklarını yalamak için ağzına götürdüğünde, bir kez daha onun bir parçasını içimde hissetme ihtiyacı duyuyorum.

"İyiliğinin karşılığını verebilir miyim?" Onunla yer değiştirmeye hazır bir şekilde soruyorum.

"Hayır, ellerin, ağzın, amın dışında herhangi bir yerin ve ben oracıkta boşalacağım. Zaten oraya girdiğim anda boşalmamak için kendimi zor tutacağım bebeğim." Tamam, sanırım benimle işi bittikten sonra gerçekten soğuk bir dalışa ihtiyacım olacak. "Hadi." Ayağa kalkıyor ve elleri kalçalarımın gidiyor, ağzı benimkine geliyor ve dudaklarında kendimi tadıyorum. Eğer ateşli olduğumu düşünüyorsa, bana ne kadar ihtiyacı olduğunu görmek ve hissetmek daha da ateşli. Aleti sıkışmış durumda. Parmaklarımı ona dolamak suyu kapatıyor ve beni yerden kaldırıyor.

"Trent!"

"Seni yatağa götürüyorum. Kendimi içine gömeceğim ve asla ayrılmayacağım." Sözünü tutuyor, ardımızda bıraktığımız karmaşaya aldırıyor.

TRENT

"T "Kira, sırlıslıkımız." Onu yatağa fırlattım. Elini aletimin üzerine koymasının cazibesi çok . Çiğ olarak içine boşalabilecekken eline boşalmayacağım.

"Hiç umurunda değil." Yatağıma yayılmış, çarşaf bu sabah tırmanmaktan hâlâ dağınık. Onu orada sırtüstü yatarken, göğüsleri zıplarken, çırılçıplak görmek ve bacaklarının arasında benim sürtünmemden kaynaklanan kızarıklık onu sürekli orada tutmak istememe neden oluyor. Kelepçelerimi küçük, narin bileklerine dolamış, başının üzerinde kilitlemişim ve hiçbir şekilde hareket etmesine izin vermeyecektim.

"Bunu görebiliyorum," diyor alaycı bir gülümsemeyle. Kalçalarının arasına doğru sürünüyorum. Kennedy farkında olsun ya da olmasın, kendi rızasıyla benim için yayılıyor.

"Bana rehberlik etmek mi istersin bebeğim, yoksa benim yapmamı mı?" Ellerim başının iki yanında yatağa bastırılmış durumda. Kalçalarımı yavaşça ileri geri sallıyorum, aletimin alt tarafı ıslaklığında kayıyor ve aynı zamanda onu başka bir tur için hazırlıyor.

"Bu şerefe nail olacağım, hem de zevkle." Yumuşak eli istediğim şeyi yaptığında tereddüt ediyorum. Elleri vücudumdayken bırakın düşünmeyi, nefes almak bile çok zor. Kennedy Fontaine'in ıslak, çıplak ve altımda olması her şey demek. Yakında benim çatım altında yaşayacak ve Briar kalbimden de öte bir şekilde benim olacak; annesinin soyadıyla birlikte benim soyadımı da taşıyacak. Yüzüğüm Kennedy'nin parmağında olacak,

ve benimkinde de bir tane olacak. Sonra, çok yakında bir gün, bebeğimi içine yerleştirecek. Bir elimi kendimi tutmaktan çekiyorum ve avucumu karnının alt kısmına koyuyorum.

"Çocuğumu içinde istiyorum. Seninleyken korunmadım, Kennedy. Seni kendime almak için çok uzun süre bekledim," diye homurdanıyorum. Avuç içi sikimde aşağı yukarı kayıyor, başparmağı ucunda geziniyor, bir an için benden uzaklaşıyor ve aldığı kadar iyi veriyor. İlk tadımı aldığı anda gözleri arzuyla kararıyor. "Beni duyuyorsun, küçük sürtük. Ne yaptığını görüyorum, kontrolümü kaybetmemi sağlamaya çalışıyorsun." Eli tekrar sikime gidiyor, bu sefer sikimin ucunu kullanarak ıslaklığıyla yıkıyor. Kalçalarımı ileri doğru iterek tam girişine oturuyorum. "Bir cevap bekliyorum. Her iki şekilde de benim için çok önemli değil, ama seninle lastik takmıyorum. Çıkaracağım, ama başarısız olmasını umduğumu itiraf eden ilk kişi ben olacağım. Yani benim kitabımda her iki şekilde de kazanmış sayılırım." Kennedy'nin bir santim daha içindeyim; beni tutan tek şey onun eli.

"Emin misiniz? Bir sürü yüküm var." Hareket etmiyor. Nefes alışları gittikçe hızlanıyor, küçük tatlı amcığı beni içine çekmeye çalışıyor ama yine de bizi tutan o.

"Bebeğim, sen yük değilsin. Briar da yük değil. Siz ikiniz benim her şeyimsiniz." Hiçbir yere gitmediğimi ve olmak istediğim yerin burası olduğunu anladığım anda Kennedy başını salladı, elini hareket ettirdi ve ben oradaydım. Ta içeride, gözlerim onunkilere, onunkiler de benimkilere kilitlenmiş. Anladı. Tanrıya şükür, anladı.

"Sana ihtiyacım var, sadece içimde değil. Bir kadının erkeğine ihtiyaç duyabileceği her yerde sana ihtiyacım var. Yanımda, kalbimde ve sonsuza dek benimle." Sözleri beni çözüyor, her kelimeyle beni dışarı çıkarıyor. Kendimi tutamıyorum. Amanın kadife gibi kavrayışı ve bana bakışı... Onu asla bırakmayacağım, asla.

"Bana sahipsin. Her parçam senin, Kennedy. Senin ve Briar'ın." Bununla birlikte, konuşmayı kapatıyorum ve bacaklarını belimden omuzlarıma doğru hareket ettiriyorum, her zamankinden daha derine inmek için onu ikiye büküyorum ama yine de yeterli olmayacak.

"Trent," diye inliyor ismimi. Kalçalarımı döndürürken içine sonuna kadar giriyorum.

"Ne olacak bebeğim? Çekiyor muyum yoksa içine mi giriyorum?" Amcığı onun yerine konuşuyor, sikimi o kadar sıkı tutuyor ki çoktan kaybetmemiş olmam bir mucize.

"İçimde. Tanrım, bunu yaptığımıza inanamıyorum. Bunu gerçekten yapıyor muyuz?" Soru dudaklarından yuvarlanıyor ve ben tembelce kalçalarımı geri çekip sonuna kadar sokuyorum, hareketleri tekrarlıyorum, klitorisine bastırdığımda gıcırdatıyorum.

"Evet, öyle." Ön kollarımın üzerine düşüyorum, başımı eğiyorum ve o daha fazlası için uzanıyor.

"Tamam." Yumuşak ve tatlı, cevabını dudaklarımın arasından fisıldıyor. Ağzım onunkine yapışıyor, dilim içeri kayıyor ve kalçalarımı çalıştırmaya geri dönüyorum, içine girip çıkıyorum, sadece ucuyla girdiğim andan nefret ediyorum. Yine de en iyi kısmı, tamamen içine oturduğumda boğazının arkasından nefessiz bir inilti çıkarması. Kıcının etli kısmı taşaklarımı yastıklıyor ve yakında bir gün, güzel dudaklarını sikimin etrafına sardıktan ve boşalmamı yuttuktan sonra, kıcını almaya geçeceğiz. Tanrım, Kennedy'ye yapmak istediğim o kadar çok şey var ki, bahse girerim o da bunu fazlasıyla isteyecektir.

Ağzını amını alır gibi alıyorum, hızlı ve sert, acımasızca. Bir dahaki sefere, onu doyurduktan sonra yavaştan alırız. Vücudunun tepki verdiğini hissedebiliyorum. Kasları kilitleniyor ve amı beni neredeyse dışarı itecek kadar sertleşiyor. Olduğum yerde kalıyorum, ona ileri geri kısa itişler veriyorum. Amını boşalmamla boyamak için kendimi tutmaya çalışıyorum.

"Lanet olsun, kafama bir kadeh viskiden daha hızlı giriyorsun." Geri çekiliyorum, bu sefer orgazm olduğunda yüzünü görmek istiyorum. Saçları keçeleşmiş, vücudu duştan gelen su yerine terle parlıyor ve gözleri kapalı. Kennedy'nin başı geriye doğru eğiliyor ve ismimin uzun iniltisi odada yankılanıyor. Görünüşe göre kadını vahşi ve gürültülü, her iki dünyanın da en iyisi.

Her şeye rağmen onu becermeye devam ediyor, onun mükemmel vücudunun içinde olmanın verdiği hazzın peşinden koşuyorum. Taşaklarım sıkılaşıyor ve onun bedeninden uzaklaşmak zorunda kalıyorum, boşalmam bedenimden çekilirken onu yatağa sabitlemek için uyluklarının arkasını kullanıyorum. Kendi gözlerim kapanıyor ve onun etrafımdaki hissinin tadını çıkarıyorum. Kahretsin, bu çok güzel bir şey. Olduğum yerde sabit duruyorum, kendimi sabit tutuyorum ve gözlerimi açtığımda, minx'in yüzünde boyalı bir sırtış var. Görmeden önce hissediyorum. Kennedy'nin parmakları klitorisinin üzerinde, birleşik ıslaklığımız boyunca yavaşça kayıyor ve bundan sonra yaptığı şey onu tekrar alacağımı garanti ediyor.

"Yine sikilmek mi istiyorsun, Kennedy?" Ben soruyorum.

"Hayır, sadece tadına bakmak istedim." Parmaklarını bizden uzaklaştırıyor ve duşta ona gösterdiğim performansı tekrarlıyor. Dilini ıslaklığımızın kaplandığı yerlerin etrafına doluyor ve onları emiyor.

"Evet, yine beceriliyorsun." Sikim onun içinde büyüyor. Uyku yakın zamanda olmayacak, bu kesin.

"Şikayet ettiğimi duymayacaksın," diye cevap veriyor. Tam bir fingirdek, ama o *benim fingirdeğim*.

KENNEDY

"S Duşta yardım ettim ama tekrar etmekte fayda var. Özür dilerim, Kennedy. Bir erkek olup seninle konuşmalıydım. Sana davranış şeklim bir delik açtı. Beni senden uzak tutan tek şey

bu lanet davaydı. Sana bir daha asla böyle davranmayacağım. Benim için o sensin, bebeğim." onunkilerle oynuyor, pürüzsüzlüğüme karşılık sert dokuyu fark ediyorum. Haftalarca striptiz yaptıktan sonra bile ellerim, muhtemelen her gün kullandığım losyon yüzünden, çoğu striptizcininkinden daha az yıpranmış durumda. Gündüz işim gereği kâğıtla çalışıyor, daktilo yazıyor ve dosyalama yapıyorum, geceleri de direkt çalışıyorum. Cildiniz için cehennem gibi. Mümkün olduğunca çok köpürtüp sürüyorum.

"Teşekkür ederim ama bir özür yeter de artar bile. İşleri kötü idare eden tek kişi sen değildin. Ben de suçluyum. Seninle konuşmak yerine, seni buzla kaplamanın daha kolay olacağına karar verdim. Ne kadar olgun bir davranış." Bu konu hakkında çok düşündüm; bu gecedен önce de kafamı kurcalıyordu. Evet, sonuçları ne olursa olsun Trent'i kendim için istedim ve onun kaybedebileceklerini umursamayı düşünmedim.

"Bebeğim, sanırım ikimiz de yol boyunca hatalar yaptık. Kafamı kıcımdan çıkarmalı, kardeşinle uzun zaman önce konuşmalı ya da istediğim şeyin peşinden gitmeliydim." Parmağını nemli saçlarımda gezdiriyor. Sabah olduğunda karmakarışık olacak. Fön makinesi olup olmadığını soracak halim yoktu, olsa bile kalın ve koyu saç telleriyle uğraşmak sonsuza kadar sürerdi. Bu yarının sorunu, ayrıca Briar

şüphesiz onunla yüzmemi istiyor, bu da arka arkaya yıkanmak anlamına geliyor. Yan tarafına daha da yerleşiyorum, başım içeri giriyor, vücut ısınıp ısıyor. Ben her zaman üşürüm. Yazın ortasında bile beni kanepede otururken bir battaniyenin altında bulabilir ya da ısınmak için kapüşonlu bir tişörte sarılırken görebilirsiniz. Florida'nın nem oranının en yüksek olduğu aylarda bile kemiklerime kadar işleyen soğuktan korunmanın bir yolunu bulmaya çalışıyorum.

"Tamam, ateşkes ilan ediyoruz." Serçe parmağımı onunla birleştirip birbirimize söz veriyoruz.

"Ağzımla yapabilecekken elini öpmem." Trent'i benim kadar uzun süredir tanıyor olmasının sorunu, sizin kapıldığınız tüm o çocuksu maskaralıkların çok iyi farkında olması.

"Buna karşı değilim." Eğiliyorum, eli başımın arkasını kavırıyor ve içeri dalıyor. Trent'in ağzı benimle birleşiyor, dişleri alt dudakımı ısırıyor ve dili yarattığı acıyı yatıştırmak için sürükleniyor. Muhtemelen içimde yeniden oluşturduğu arzusun farkında bile değil. Sırt üstü yatıyorum, çıplak bedeni iki yana açılmış kalçalarımın arasına sıkışmış. Aramızda hiçbir şey yok, çünkü üzerimde sadece onun Oak County Polis Departmanı tişörtlerinden biri var; beyaz yazılı siyah ve o kadar rahat ki asla geri vermeyeceğim.

"Kahretsin, seni tekrar almak, sıcak, sıkı, ıslak amımın derinliklerine kaymak istesem de uyku beni ele geçirmek üzere. Cehennem kadar uzun bir gün oldu ve ben hiç gençleşmiyorum." Geri dönüyor ve beni de yanında götürüyor. Amımın dudakları arasından kayan uzun ve sert sikini kaybetmenin yasını tutuyorum ama o haklı. Cehennem gibi bir gün oldu; bunun yükünün çoğunu da o çekti. Ben seksten sonra temizlenirken, o da sağlı sollu telefonlara baktı. Banyodan çıktığımda kaptanla telefonda konuşuyor ve adımla temizlemeyi sağlıyordu. Bilgi hazinesi olmadığım için aklanacak pek bir şey yok gibi. Sonra yarın geleceğini söyledikten sonra telefonu kapattı, teknik olarak bugün, çünkü saat gece yarısını çoktan geçmişti ve sabaha yaklaşıyordu. Trent bir telefon daha etmek zorunda kaldı, bu sefer Chase'i arayıp arabamı, daha doğrusu teknik olarak annemin arabasını ve eşyalarımı getirmesini istedi. Görünüşe göre çoktan yola çıkmıştı ve onunla ön verandada buluşacağını söyledi. Yatağa tırmandım, Trent'in bana katılmasını bekledim ama uykuya dalmaya başladım, ta ki onun yanıma kaydığını hissedene kadar, kolu boynumun altından kıvrıldı ve bu da uykumdan uyanmama neden oldu.

"Evet, öyle, biraz uyu ihtiyar," diye takılıyorum. Aramızdaki yaş farkı hiç de fazla değil ama yine de yaşlanmaktan bahseden o oldu.

"Bana bir saat ver, sana neler yapabileceğimi göstereyim." Duraksıyor, sonra dudaklarını alnımda hissediyorum. "Tekrar."

Verdiği söz üzerine kalçalarımı sıkıyorum. Görünüşe göre Trent ile her zaman daha fazlası için hazırım - daha fazla öpücüğü, vücudumun her yerinde daha fazla parmağı ve içime daha fazla çarpan siki.

"Trent?" Çoktan uykuya dalıp dalmadığından emin olamadan adını sesleniyorum. "Evet, bebeğim."

"Bu gece için, her şey için teşekkür ederim. Beni dinledin ve çoğu insan işleri yoluna koymak için benim kadar çaba sarf etmezken, günün sonunda beni anladın." Kıçını rüzgârda savurmak yerine beni istasyona getirmek için bolca fırsatı vardı. Bir de kardeşim var. Onu aramam konusunda en ufak bir ses bile çıkarmadı. Ben sormadım, o da ağabeyimi arayıp aramayacağını belirtmedi. Her halükarda, ben de birkaç saat uyuduktan sonra ailemle konuşacağım.

"Bu gece benim olduğuma sevindim. Kurtarmayı tercih edeceğim başka kimse yok, Kennedy." Muhtemelen bundan sonra söyleyeceklerini toparlamak için bir dakika duruyor; hoşuma gidip gitmeyeceği henüz belli değil. "Bunu kimseye söylemedim. Hâlâ kendim sindirmeye çalışıyorum. Bugün bazı haberler aldım." Yatak odası tamamen karanlık olsa da söyleyeceklerinin ağır olduğunu hissedebiliyorum. Sabır her zaman güçlü yanımdır değil ama bu gece öyle olmasını sağlayacağım. Trent kan bağı olmayan herkesten çok daha fazlasını yaptı.

Elimi göğsüne doğru kaydırıyorum, yanağını avuçlayana kadar yol boyunca hafif saç tozunu hissediyorum. Ona daha yakın olma ihtiyacı beni ele geçiriyor, bu yüzden bir dirseğime yaslanana, desteklenene ve önüm onun yanına yapışana kadar yolumu kıpırdatıyorum.

"Babam dün ben isteyken beni aradı ve telefonda konuşamayacağı haberleri olduğunu söyledi. Bu da işlerin kötü gittiği anlamına geliyor. Bu sabah oraya gittim." Ona ertesi gün olduğunu söylemiyorum; içini dökmek üzereyken ukalalık yapmaya gerek yok. Bay ve Bayan Hawthorne'un herhangi bir sorunu olma ihtimalini düşününce benim de midem bulanıyor. "Büyükanнем göğüs kanseri. Evresinden emin değilim çünkü annem bize katılmadan önce konuşmamızda o kadar ileri gidemedik. Tek bildiğim başka yerlere metastaz yaptığı ve kemoterapi almayı reddettiği. Anlıyorum. Daha yaşlı ve günlerini hastanede fazladan bir süre kalmaktansa yaşamak istediği şekilde geçirmeyi tercih edeceğini söyledi." Trent'in sesi

duygu yoğunluğu var. Onu çekiştirdiğini hissedebiliyorum, duyguların tehdidi dışarı kaymaya çalışıyor, ama o yutmaya çalışıyor.

Onun acısını dindirmeyi, bu yükü ortadan kaldırmayı o kadar çok istiyorum ki yapamıyorum ve bu çok kötü bir şey değil mi? "Tatlım." Beline sarılana kadar hareket ediyorum, iki elimle yanaklarını kavıyorum.

"Ben iyiyim." Kendini tutuyor.

"Sen olmasan bile ben buradayım. Tamam mı? Ne olursa olsun." Dudaklarımı usulca dudaklarına bastırmak için eğildim.

"Evet, minnettarım. Hikayenin diğer kısmı da arabasını bana veriyor olması. Yepyeni değil ama çok da eski değil. Ya kendime alacağım ya da piyasa değerine satacağım." Çenem düştü. Büyükannem her zaman başkalarını gözetmiştir. Bütün küçük mahallemiz öyle. Ailelerin çoğu hâlâ birbirlerine yürüme mesafesinde yaşıyor, yeniden evlenen babam hariç. Yeni karısı, golf sahası, tenis kortu ve öğle yemeği yiyen hanımları olan, güvenli bir sitede bir apartman dairesi şeklinde en iyinin en iyisine sahip olmalıydı. Ona karşı duyduğum küçümsemeyi bazen saklamak zor oluyor, çünkü babam mükemmel olmasa da çocuklarına bir hiçmiş gibi davranan bir servet avcısından çok daha fazlasını hak ediyor.

"Bu durumdayken bile planlar yapıyor. Tıpkı büyükanne gibi." Normal şartlar altında gülerdim ama şimdi ne yeri ne de zamanı.

"Siktir, gerçekten öyle. Ne olursa olsun, yedek bir arabam var gibi görünüyor. Zaten devriye arabam ve kamyonetim var. Onun ateş motoru kırmızısı Honda Accord'una ihtiyacım yok. Ne kadar biriktirdin ya da neye gücün yeter bilmiyorum ama araba senindir. Bir yolunu buluruz. Yeterli paran yoksa, faizsiz ödeme yaparsın. Senin ve Briar'ın güvenli ve güvenilir bir arabaya sahip olduğunuzu bilmeyi, arabanın garaj yolunda durmasına ya da genç bir serserinin satın alıp, kendi arabana ihtiyacın olduğunda arabanın içine etmesine tercih ederim." Tutuklandıktan sonra, teknik olarak hiçbir şeyle suçlanmamış olmama rağmen, kendime bir söz verdim. Teklif edilen yardımı kabul edecek ve kendimi asla zarar görebileceğim ya da kızımın uzaklaştırılabileceğim bir duruma sokmayacaktım.

"Ayrıntıları sonra düşünüyoruz. Her şeyi halledecek kadar param var ve annemle babamdan yardım alacağım. Asher söz konusu bile olamaz. Onu ve tabii ki Lennie'yi seviyorum ama evini zaten ucuza kiralamışken onlardan borç para alacak değilim. Neyse, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter." Trent'in vücudunda dümdüz uzanıyorum, karnım karnıma,

Bacaklarımı bacaklarına, başımı da boynunun kıvrımına koydum. Ellerinden biri kışımın yanağını kavrayıp beni orada tutarken, diğeri saçlarıma dolanıyor. Onu rahatlatıyor olmalıydım. Onun yerine o beni teselli ediyor. "Senin için ne yapabilirim, tatlım?" Boynunun baharatlı kokusuna doğru mırıldanıyorum.

"Bunu yapıyorsun bebeğim, burada benimle olman ve kollarıma sarılman. Şimdi uyuyacağım. Yorgunluktan bitap düştüm ve senin tadına bakmayı henüz bitirmedim." Trent elini kalçalarımın arasına kaydırıyor, parmakları aımının dudaklarını sıyrıyor ve uykuya dalmamın tam tersini yapıyor.

"Sen beni becerirken ben burada senin üstünde mi uyuyacağım?" Kıvrınmamaya çalışıyorum, ama bir parmağını içime soktuğunda, bu imkansız.

"Kahretsin evet, öyleyim." İlkine ekliyor, parmaklarını ileri geri oynatırken içeri ve dışarı okşuyor.

"Umarım çok fazla uykuya ihtiyacın yoktur çünkü fazla dinlenebileceğimden şüpheliyim." Boynunu yalıyorum ve kalçalarımı oynatıyorum.

"Uyu kadın," diye homurdanıyor.

"İyi geceler, Trent." Yerleşiyorum ve hareketsiz kalmaya çalışıyorum. Yine de söz veremem.

"İyi geceler, bebeğim." Başımın yan tarafına bir öpücük konduruyor ama onun dışında hareketsiz kalıyor. Sanırım bu gece onun üstünde uyuyorum ve uykuya dalabileceğimi düşünmesem de yavaş yavaş yenik düşüyorum. Trent'in nefesi ve sıcaklığı arasında gözlerimin yavaşça kapandığını fark ediyorum.

TRENT

"W Gidiyor musun, Kennedy?" Sırt üstü yatana kadar bizi döndürüyorum. Ağzım onunkinin üzerinde geziniyor, farklı bir şekilde günaydın demeye hazırım, ama görünüşe göre başka planları var.

"Her ne kadar bütün gün seninle yatakta kalmak istesem de, gerçek dünya ikimizi de bekliyor. Senin işin var, Briar annemlerde ve de bugün Asher'lara gitmek zorundayız." En son istediğim şey gerçek dünyanın bana yaklaşmaya başlamasıyken mantığın sesi o oluyor.

"Siktir, haklısın." Sikim onun ıslak sıcaklığına doğru kayıyor, ikimizin de bugün yapacak boktan işleri olduğunu anlamıyor.

"Trent," diye inliyor, sırtını kamburlaştırıyor ve bacaklarını belime dolamak için kaldırıyor, elleri onu bırakacağımdan korkuyormuş gibi kollarımı tutuyor. Onu asla bırakmayacağımı bildiğinden emin olmak için elimden geleni yapacağım. Her gün sözlerimle ve hareketlerimle ona güven vereceğim, son nefesime kadar kıcımlı yırtacağım.

"Kennedy." Başım gökyüzüne doğru eğildi. Vücudumun küçük bir eğimi ve horozumun başı tam orada. Kalçalarımın bir hamlesiyle tamamen çıplak bir şekilde içine gömüleceğim, onu çiğ çiğ alıp tatlı amcığının içine boşalacağım.

"Tanrım, telefonun hiç susmuyor mu?" Kennedy'den etrafta zıplayan telefonuma bakıyorum.

"Korkunç zamanlama, işin kötü yanı. Bu görüşmeyi halledeceğim, kahve yapacağım ve seni ailenin evine kadar takip edeceğim. Oradan da

bazı evrak işlerini halledip seninle Asher'ın yerinde buluşuruz." Kennedy tüm bunları kendi başına yapabilir, ancak haberler hızlı yayılıyor ve eminim baskın yerel sosyal medya sitelerinde çoktan yer almıştır. Bizim küçük bölgemizde böyle şeyler olmaz, uyuşturucu, silah ve yasadışı fuhuş üçlüsü gibi görünen bu büyüklükte bir şey olmaz.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. Onları ben halledebilirim." Bu işi tek başına üstlenmeye çalışmasına başımı sallıyorum.

"Bebeğim, Asher annenlerde olacak. Haber çabuk yayılır, ayrıca Briar'ın bizi herkesin olduğu bir ortamda değil de daha küçük bir sosyal ortamda öğrenmesini tercih ederim." Yüzü yumuşuyor ve dudaklarında bir gülümseme beliriyor. Hayatı boyunca Briar'ın yanında olsam da, onun için her şeyi yapsam da, yine de annesinin çıktığını annesinden duymayı hak ediyor.

"Ne, nasıl, ne zaman?" diye soruyor.

"Dün gece sen yataktayken Chase geldi, değiş tokuş yaptık. Birkaç telefon görüşmesi daha yaptım, dün gece bir haber yayılırsa ve biri fotoğrafını çekerse sosyal medyada paylaşılacağını biliyordum. İşler kötüye gitmeden önce hasar kontrolü yapmak daha kolay." Onu da yanıma alarak yatakta doğruldum.

"Bunu düşünmemiştim bile. Ben bir aptalım. Bunu yapmalıydım; yani telefon etmeliydim. Umarım kimse beni giyinirken görmemiştir, özellikle de Chris. Tanrım, bir şey yapmaya çalışacağını ya da bunu bana karşı kullanacağını sanmıyorum ama Briar'ı kaybetme düşüncesi çok zor." Kimse bunun olmasına izin . Arkadaş grubumuzda ayrı ayrı ağırlığını koyabilecek bir sürü adam var, ama bir araya gelirlerse ortalık karışır. Matthew, grubumuzdaki avukat, ki kendisi aile hukuku bile yapmıyor, diyelim ki bu işe dişlerini geçirdi ve Chris'i parçalara ayırdı. Sonra geri kalanımızla uğraşmak zorunda kalırdı ve hepimiz ondan et parçası şeklinde hıncımızı almak için sıraya girerdik.

" olmaz. Sana ya da Briar'a böyle bir şey olmasına asla izin vermem. Şunu gün gibi açık söyleyeceğim: Siz ikiniz bir paket anlaşmanız. Hayatımı ortaya koyarım, kalbimi göğsümden sökerim ve bunu sen ve Briar için tekrar tekrar yaparım." Kennedy yaklaşıyor ve kendini konumlandığında taşaklarıma gelebilecek olası bir darbeyi engelliyor. "Minnettarım bebeğim."

"Sanırım size teşekkür etmem gereken daha çok şey var. Eğer çoğalmak istiyorsan, ailenin mücevherleri buzdağının sadece görünen kısmı." Gözleri aşağıya doğru kayıyor, sanki benden utanıyormuş gibi.

"Bunu ister misin, bebeğim?" Başını sallıyor. Onun güzel gözlerinin benimkilerde olmasına ihtiyacım var ve ona yardım ediyorum, böylece benimkilerin ardındaki gerçeği görebiliyor. "Ne kadar . Boş odalarla dolu bir evimiz var, çocuklar gönüllerince oynayabilir ve yine de ailemize istedikleri kadar yakın olabilirler."

"Evet, daha fazlasını istiyorum." Aynı olduğumuza çok sevindim. "Keşke Briar senden olsaydı. Ondan asla pişman olmayacağım ama babasının kim olduğundan her zaman pişman olacağım. Sanırım bu biraz kaba oldu ama Briar daha iyisini hak ediyor. Daha fazlasını hak ediyor. Seni hak ediyor." Lanet olsun. Kennedy beni saf dışı bırakmaya çalışıyor. Bana bu sözleri söylemesi, onun bilebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor.

"Kennedy, Tanrım, bebeğim. Onun benim olmasından başka bir şey istemezdim. Bunu hâlâ istiyorum. Birlikte olmaya hazır değildik." Bir kaşını kaldırdı. "Evet, *ben* de hazır *değildim*. Ben lanet bir aptalım. Milyon yıl geçse de, ben kafamı lanet olası kışımından çıkarmaya hazır olmadan senin hayatına başlayacağını düşünmemiştim. Briar'ın benim olabileceğini çok geç fark ettim. İşlerin gidişatı berbat. Zamanlama tam bir orospu çocuğu. İşin gerçeği, o zamanlar hazır değildim. Birkaç hafta önce, o üç kelimeyi söylediğim anda pişman olacağımı biliyordum. Ve çok iyi yaptım. Seni incittiğimi biliyorum ve seni bir daha kendimden uzaklaştırmayacağıma güvenmen zaman alacak. Sabrım var ve zamandan başka bir şeyim yok. Tamam mı?" Onun tarafından büyülendim. Bana karşı tamamen çıplak ve kıyafet olarak da değil. Ham duygular ve saf güzellik. Gözyaşlarının yanaklarından süzülmesi ya da boynuma sarılıp saklanmaktan kendini alıkoymaya çalışarak kelimelerimin arasından nefes alıp vermesi önemli değil.

"Trent." Dudakları titriyor ve adım titreyerek çıkıyor. Bu anı yaşamasına izin verdim. Kulübe girdiğim andan itibaren müthiş bir adrenalin patlaması yaşadı, konuştuk, sonra birbirimizi anlamsızca becerdik ve her şeyi ortaya döktü. Elbette arada konuştuk ama hiçbirisi bunun gibi değildi, hiçbirisi bana Briar'ın benim dilediğini söylemesi gibi değildi, oysa benim gözümde o zaten benim. Yapmamız gereken tek şey, herkesi aynı sayfada buluşturmak.

"Buraya gel, bebeğim." Ona istediğimden bir şey yapması için yer bırakmıyorum. Kollarım çıplak sırtına dolanıyor, onu içeri çekiyor ve sarıyor. Kennedy yeterince güçlüydü. Artık yükü benim taşımamın zamanı geldi ve bunu mümkün olan her şekilde yapacağım.

"Özür dilerim. Tanrım, çok üzgünüm." Islaklık boynuma çarpıyor, göğsümden aşağı iniyor ve eminim onunlike de. Özür dileycek bir şeyi yok. Aptalın teki olmasaydım, her şey daha farklı olabilirdi. Ona gerçeğı söyledim. Hazır değildim. Odaklandığım tek şey kariyerim, erkeklerle takılmak ve buradaki evim üzerinde çalışmak oldu.

"Özür dileycek bir şey yok. Sonunda her şey yoluna girecek. Sen ve Briar benim olacaksınız. Bunu yapabilmemiz için biraz harekete geçmemiz gerekiyor. İstasyona uğrayıp Asher'a götürmek üzere bir şeyler almam gerekiyor," diye fısıldıyorum usulca, o biraz sakinleşince.

"Yemek alacağım ya da hızlıca bir garnitür yapacağım." Başını kaldırır, sonra gözyaşlarını siler ve kendini toplar.

"Ben de bir çanta hazırlayacağım. Briar bizimle iyi olduğu sürece bu gece kızlarımla kalacağım," diyorum ona.

"Tanrım, umarım öyledir. Eminim öyledir, değil mi? Lanet olsun, bir endişe daha. Pekâlâ, kendimi toparlama vakti geldi. Her seferinde bir şey, bir ayak diğerinin önünde; Briar'a ve kendime söyleyeceğim şey bu." Onun maskaralıklarına kıkırdıyorum. Kendi kendine konuşarak mini bir kriz geçiriyor.

"Bebeğim, atla. Gitmemiz gereken bir kız var." Kıçına bir şaplak attım ve o fındırdek ne yaptı? Tam sikimin başına gelene kadar kıpırdandı.

"Hızlı olabiliriz, değil mi?" Aşağı kayıyor.

" bu," diye nefes alıyorum. Ellerim kalçalarını kavıyor ve onu aletimin uzunluğuna çarpıyorum, hava almak için ayağı kalkmadan önce onu olabildiğince sert ve hızlı bir şekilde alıyorum. Tek yapmak istediğim Kennedy'nin içinde sonsuza dek dikili kalmaktı.

KENNEDY

"H "Evde kimse var mı?" Boş eve doğru yürürken seslendim. Trent ve ben ayrı araçlarla geldik, dikkatinizi çekerim, çünkü o buradan ayrılıp kendi yoluna gidecek, ben de kendi yoluma gideceğim.

"Arka tarafta, bebeğim. Briar'ın kıkırdadığını duyabiliyorum," diyor Trent, kalçamı hafifçe sıkarak. Annemin bunu nasıl karşılayacağı, Asher'in nasıl tepki vereceği, üvey babamın bana nasıl bakacağı ve insanların sosyal medyada dedikodu yapma eğilimi nedeniyle bunu Briar'dan saklamaya çalışmanın imkansız olabileceği konusunda hiçbir fikrim olmadığı için sinirlerim tepeme çıkıyor.

"Oh." Belli ki Trent'in süperonik işitme yeteneği var ya da ben olacaklara o kadar kaptırmışım ki göremiyorum. Buraya gelirken yol boyunca aileme ne söyleyeceğimi prova ettim, bir çırpıda söyleyip halının altına süpürmeyi umuyordum.

"Bebeğim, her şey girecek. Asher zaten biliyor. Eminim annene söylemiştir. Tek yapman gereken normal bir şekilde konuşmak, tamam mı?" Bir an için gözlerimi kapadım. Tüm bu olanlar boyunca o benim dayanağım oldu. Ben kendimi kurtarmaya çalışmakla meşgulken, Trent tam yanımda duruyor, elimi tutuyordu.

"Haklısın, evet. Tanrım, sen bir hayat kurtarıcısın. Son zamanlarda sana teşekkür ettim mi?" Başını sallıyor.

"Evet, sadece bir milyon kez. , gidip kızımızı görelim." Başımı sallıyorum, toparlanıyorum ve kendime zihinsel bir moral konuşması yapıyorum. Bu konuşmanın ağır kısmını o yaptı. Asher burada, bu da demek oluyor

Annem ve Lennie her durumu yatıştıracaktır. Yine de yeni hamile olduğu için stresini arttırmak istemem.

"Hadi," diye cevap veriyorum. Sinirlerim yavaş yavaş dağılıyor ama *biz, birlikte* olmanın verdiği mutluluğun altında, bilinmezlikten kaynaklanan hafif bir tereddüt var. Trent'in avuç içi yanımdan ayrılıp sırtımın altından geçiyor ve parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. Mutfak tezgahında duran şekerlere, yemek masasındaki el işlerine ve vazodaki güzel kırmızı güllere bakarak evin içinde ilerliyoruz. Saf Mike. Her Sevgililer Günü'nde, her doğum gününde ve her yıldönümünde annem aynı çiçekleri alır. Yılın geri kalanında, dışarıdayken rastgele papatya, zambak ya da ne seçerse eve getirir. O gerçekten harika bir adam. Onun için daha iyi bir adam isteyemezdim.

"Anne!" Arka avlunun Fransız kapılarını açtığımızda Briar'ın sesi evin içinde yankılanıyor. Bana doğru hızla geliyor ve kolları belime dolanmadan, bacakları da benimkilere dolanmadan önce çarpışmaya hazırlanmak için ancak zamanım oluyor. Oynamaktan hoşlandığımız bir oyunda ben onunla evin içinde yürürken o bana bir koala ayısı gibi yapışıyor ve ben herhangi bir yüzeyde yüzüstü yatarken o tam üstüme uzanıyor. Kızım annesini çok seviyor ve ben de onu çok seviyorum.

"Bebeğim, çok güzel görünüyorsun. Saçını ve makyajını sen mi yaptın?"

Başını yukarı kaldırdığında soruyorum. Briar aslında neredeyse yedi ellerim kendi aklına sahip, hâlâ yeni yürümeye başlayan bir çocukmuş gibi kaldırıyor.

"Ben yaptım. Muhteşem değil mi?" Kelimeyi söylüyor. Annemle yine eski filmleri izliyorduk.

"Kesinlikle muhteşem." Onu bedenime sarıyorum ve bir anlığına içime çekiyorum. Uzun sürmeyecek. Burada çok fazla insan var ve bir insandan diğerine zıplaması kaçınılmaz.

"Trent!" Benden uzaklaşıyor ve yanımda duran adama doğru hamle yapıyor. Adam onu yakalamakta hiç zorlanmıyor. Kollarını adamın boynuna doluyor ve içimdeki her şey kızımın Trent'i benim kadar sevdiği gerçeğiyle yatışıyor.

"Kenny, buraya gel canım," diyor annem. Biz ortaya çıkmadan önce Briar'ın yanında oturduğundan emin olduğum iki kişilik asma salıncakta tek başına oturuyor. Sesinde zerre kadar öfke yok. Aslında normalde merhaba derken kullandığı ses tonuyla aynı. Derin bir nefes alıyorum. Trent'in eli kalçamı bir kez sıkıyor. Gözlerim onunkilere kayıyor ve Briar dün gece ne yaptıklarını anlatırken o da başını sallıyor. Duyuyorum

Gee-paw'ın ona aldığı küçük bir buket çiçeğin yanı sıra elbise ve ayakkabılardan bahsetti. Evet, Mike'a Gee-paw diyor, babama da büyükbaba. Onunla benim ya da kızımın ilişkisinin son derece yakın olduğunu söyleyemem. Karısı bunu mahvediyor. Ayrıca karısı şehirdeyse pek fazla uğramıyor. Çocuklarını ziyarete gittiğinde gelir ve yemek yeriz. Para teklif ederek ya da bize birkaç şey getirerek durumu telafi etmeye çalışıyor ve ben ne kadar olumlu düşünmeye çalışsam da bazen zor oluyor çünkü ben hala babasına ihtiyacı olan bir kızım.

"Selam anne." Yanağını öpmek için eğildim. O da aynısını yapıyor ve şefkatli bir şekilde diğer yanağımı okşuyor.

"Yargılamıyorum, ayrıca şaşırdığımı bile söyleyemem. Dans kursunda geçirdiğin onca yıl işe yaradı, değil mi?" Bir kahkaha attım. Haksız da sayılmaz. Demek istediğim, yaklaşık on sekiz yıl resmi dans eğitimi aldıktan sonra insan kolay kolay unutmuyor.

"Öyle de diyebilirsin. Bana kızgın değil misin?" diye sordum.

"Kennedy Lynn, sana neden kızayım ki? Her bekar annenin yapması gerekeni yaptın ve evet, bir arkadaş ve aile ordusuna sahipsin, ama aynı zamanda kendin için bir şeyler yapman gerektiğini de anlıyorum. Ve şaşırdığımı söyleyemem. Kıvrımlarının şeklindeki ince değişikliği fark ettim, normalden daha sıkılaşmış ve baldır kasların, Tanrım, onları hep kıskanmışımdır." Omzunu benimkine bastırıyor. "Benim de kendi gözlerim var, bir iki şey fark ettim. Detaylandırmak ister misin, yoksa kardeşin beni daha sonra arayacak mı? Yemin ederim ikimizin toplamından daha çok dedikodu yapıyor," diye bitiriyor annem.

"Evet, lütfen söyleyin, çünkü burada üç adamın hararetli bir sohbet içinde olduğunu görebiliyorum." Lennie yanıımızdaki sandalyeye oturdu. İkizlere hamile. İlk üç aylık döneminde ve sevimli bir bebek yumrusu var. Görünüşe göre, birden fazla bebek olduğunda her şey daha hızlı gerçekleşiyor - daha fazla belirti gösteriyorsunuz, semptomlarınız daha güçlü ve hamilelik testi ilk günlerdeki o olağan silik çizgiyle hemen gösterecek.

"Şey, bu konuda. Trent ve ben kesinlikle bir şeyiz. Bunu Asher'a . Umarım onlar ya da diğerleri arasında kan dökülmez. Sonra Briar'la konuşacağız. En önemli karar verici faktör o." Şu anda gerçekten bir içki içebilirim, bir mimoza, Bloody Mary, bir shot tekila, ne olursa.

"Bence Briar seni çok şaşırtacak," diyor annem ve beni öylece bırakıyor.

"Kardeşinizin gözleri var. Kazadan sonra ikinizi konuşurken gördü. İki saniye boyunca homurdandı, sonra üzerine oturdu. Kafasında çarklar dönüyordu. Eninde sonunda pes edeceğini bildiğim için arkama sessiz kalmayı tercih ettim. O gecenin ilerleyen saatlerinde pes etti." Kaşlarımı kaldırdım, detaylandırmasını istiyordum.

"Ve?" diye araya annem giriyor. En iyisi ve en çok benzediğim kişi o. Aslında, Briar çarpı üç. Zavallı kardeşim.

"Evet, meraklı zihinler bu bilgiyi bilmeli," diyorum alaycı bir tonla.

"Vay canına, Briar'ın merakını nereden aldığını anlayabiliyorum. Her neyse, dediğim gibi, bir çim sandalyesi gibi katlandı. Sanırım tam olarak şöyle demişti: *Trent sözünün eri bir adamdır, söylediğini yapar, ailesini sever, arkadaşlarını sever, kararlıdır ve kız kardeşim için mükemmel bir seçim olur.*" Tekrar hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başlamak üzereydim. Görünüşe göre nereye dönsen, hayatımdaki erkekler beni mümkün olan en iyi şekilde gözyaşlarına boğuyor.

"Asher haklı, biliyorsun. Chris'i hiç sevmedim," diyor annem kısık bir sesle. Çok nadiren biri hakkında kötü konuşur, özellikle de Briar yanındayken. "Ne? Haksız değilim. Senin bildiğinden çok daha fazlasını görüyor. Mike'la da Chris hakkında konuşuyor." Daha fazla bilgi istemedim. Bu Briar'ın anlatacağı bir hikâye ve onu yargılamayan ve ne zaman içini dökmek isterse istesin onu sevecek bir kaynak bulduğu için asla suçlamayacağım.

"Mike'ı ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydim? O en iyisi," diyor Lennie. "Şansım yaver gitti, tıpkı buradaki kızlarım gibi." Annem her birimize başını sallıyor.

"Bu konuda tüm kalbimle hemfikirim. Bugün Catherine Anne ile görüntülü konuşmak için vaktiniz var mı? Son bir rötuşum var ve ikinizin de fikrini almak istiyorum." Asher ve Lennie'nin düğün tarihi öne çekildi ve ağabeyimin çok sayıda arkadaşı varken Lennie'nin daha küçük bir çevresi olduğu için, onları savunacak birilerinin olmasına gerek kalmamasına karar verdiler. Yine de ikisi de Briar'ın çiçekçi kız olması konusunda kararlıydı ve her ne kadar küçük tutmaya çalışsalar da, Lennie'nin hayal edebileceğinden daha büyük hale geliyor.

"Elbette. Beni her şeye dahil ettiğin için çok minnettarım," diyor annem. Johnson ailesi büyüktür, altı erkek kardeş ve eşlerinden bahsediyorum, sonra çocuklar ve Amos ve Genevieve ile geniş aile var. Lennie'nin kız kardeşi Minnie'den bahsetmiyorum bile. Evet, öyle.

Her geçen dakika daha da büyüyor. Lennie ve Asher durumu normal karşılıyor, Lennie para konusunda endişeleniyor. Kardeşim endişelenmiyor, annem de öyle, ayrıca Bayan Johnson'ın da endişelenmeyeceğinden eminim.

"Bir şey daha var, Mike'la araba meselesini konuştum. Ödeyebileceğin bir fiyata sana satmak istiyoruz. Ödemesi yapıldı, biraz eskidi ve kilometre yaptı ve zaten önümüzdeki birkaç yıl içinde takas edeceğiz." Dün gece tereddüt etmeden evet dedim; bu Trent'ten önceydi.

Fırtınalı bakışları ve iç eriten sırıtişlarıyla Trent, koyu kumral saçları, bir süredir uzayan sakalı ve Teksas büyüklüğünden daha büyük bir kalbi var. Sizi ve kızınızı ne pahasına olursa olsun koruyacak bir beden.

"Aslında, girmiş bir arabam olabilir." Önemli bir şey değilmiş gibi omuzlarımı silkiyorum.

"Senin için nasıl uygunsa, tatlım. Bir şeyler değışirse teklifim orada." Büyükanmem ve teşhisiyle ilgili kısma girmedim; o hazır olana kadar kimseye söylemek benim işim değil. Eminim haber duyulduğunda herkes bir araya gelecek, bir yemek treni organize edecek ve onunla mümkün olduğunca çok zaman geçirecek.

Tam onun sözlerini takip etmek üzereydim ki Briar, "Anne, bak" dedi. Bir hobi mağazasından daha fazla sanat malzemesinin bulunduğu masadan uzaklaşıyor. İnşaat kâğıtları, boya kalemleri, renkli kalemler, çıkartmalar ve simli yapıştırıcılar var. Silinmesi, süpürülmesi ya da süpürülmesi imkansız gibi görünen ışıltılı şeylerle sayısız dağınıklığı temizledikten sonra ailem yavaş yavaş öğreniyor.

"Orada ne var?" Kucağıma tırmanmasına yardım ederek soruyorum. Elinde kart şeklinde katlanmış parlak kırmızı bir kâğıt parçası tutuyor. Önünde kesilip yapıştırılmış pembe kalpler ve yıldız şeklinde simler var.

"Bu bir Sevgililer Günü kartı. Aç onu." Onun dileği benim için emirdir. Göz ucuyla adamların yaklaştığını görüyor ve hissediyorum. Trent, Lennon'ın arkasından süzülerek yanıma geliyor ve ben kartı açarken beni izliyor.

"Ah, benim küçük kızım." Nefesim boğazımda düğümleniyor, elim ağzıma gidiyor. Karttan Briar'a ve Trent'e bakıyorum. Kartın üzerinde üçümüzün çizilmiş bir hali var.

"Sen, ben ve Trent varız," diye parlıyor bana.

"Nereden biliyorsun?" Trent ve benim bir araya geleceğimizi, ilişkideki iki yetişkin dışında herkesin bilip bilmediğini merak ederek soruyorum.

"Aptal anne, ona hep gülümsüyorsun." Annem hayretler içinde kalır ve Lennie gözlerinin altını silmek zorunda kalır.

"Haklısın, öyle." Trent'in elleri omuzlarıma gidiyor, tek istediğim onun kollarının Briar'a ve bana sarılmasıyken beni tutuyor.

"Bir de kimsenin duymayacağını düşündüğün zamanlarda yatak odanda onun adını fısıldadığın zamanlar var." Gözlerimi kapatıyorum, utanç yüzümden okunuyor.

"Pekâlâ tıfıl, G-ma ve Lennie Teyze hızlı bir telefon görüşmesi yaparken biz de bu pisliği temizlemeye başlayalım mı?" Asher günü kurtarır.

"Tamam ama Trent'le birlikte olduğun için çok mutluyum anne. Bu şimdiye kadarki en güzel Sevgililer Günü hediyesi!" Ailem hemen dağılıyor ama Trent gelip annemin boşalttığı yere oturuyor.

"Demek adımı fısıldadın, ha?" diye fısıldayarak soruyor, kolunu omzuma doluyor ve beni kendine çekiyor.

"Öyle de diyebilirsin." Bu itiraf dilimden döküldü. Briar'ın beni duyabileceğini bilseydim dudağımı ısırır, başıma yastık koyar ya da evden çıkmasını beklerdim. Yani, kendime baktığımda gerçekten uyuduğunu sanıyordum. Aslında, hafızam beni yanıltmıyorsa, gecenin bir yarısı ya da sabahın çok erken saatleriydi.

"Bu gece daha sessiz olman gerekecek bebeğim." Onun içimde olduğunu hatırlayınca içim sızlıyor, onu tekrar o kadar çok istiyorum ki. Yıllarca bir erkek olmadan, sadece oyuncaklarımı ya da parmaklarımı kullanarak yaşadım ve şimdi Trent'e sahip olduğum için sanki aşırı hızdayım.

"Anne, Trent, artık eve gitmeye hazırım." Briar vücudunu ikimizin arasına soktu, vücudunun yarısı onun üzerindeydi, diğer yarısı da benim. Sanırım Trent'i hayatımıza kabul etmesiyle ilgili endişelerimi düşünmek bile gereksizdi.

"Her şey toplandı mı?" Ona sordum.

"Evet." Başını Trent'inkinin üzerine koyup eve gitmenin tam tersini yapmasını izliyorum. Burada Trent ve Briar'la olmaktan daha çok tercih edeceğim başka bir yer yok.

TRENT

"Y Briar'la bire bir konuşabilir misin?" Kennedy'nin arkasından yaklaşıp kollarımı göğsüne doluyorum. Grubumuzun meşhur şakacısı Jagger hariç herkes burada. O hâlâ dışarıda dalgaları kovalıyor ve Muhtemelen de bir kadın. Kızlarım evde yeni bir iş haftasına başlamadan önce dinlenirken, ben ofise gittim. Kaptan tarafından kıcıma tekmeyi yedim. Olur böyle şeyler. Beni azarlamasını sineye çektim. Kennedy ve Briar'ı korumak için her şeyi tekrar yapardım.

Tanrım, Sevgililer Günü temalı kulübe girmek Vegas'tan fırlamış gibiydi; içerideki ve dışarıdaki süslemeler aşırı abartılı ve gülünçtü. Belki de göze çarpmamanın uyum sağlamalarına yardımcı olacağını düşündüler. Belli ki öyle olmamış. Bacaklarını açarak yanıp sönen tabela da işe yaramadı. "Güller kırmızı, menekşeler mavi, bir gösteri için geldim ve seninle gidiyorum" da öyle. Bu saçmalığı uyduramazsın. Çocuklar hala istasyonda bu konu hakkında konuşmayı bırakamıyorlar. Şanslılar ki Kennedy'nin adını ağızlarına almamaları ve bir sık görmemiş gibi davranmaları gerektiğini biliyorlar.

Bir yığın evrak işinden sonra, suçlamaların üzerinden geçerken, payına düşenden fazlasına katlanmak zorunda kalan gizli dedektif Starr ile konuştum. Bir psikolog ve danışmanla görüşecek, hem amirleri hem de kendisi için. Elde ettiği bilgilere ulaşmak için neler yaşadığına çok fazla değinmedim, ancak paylaştığı bilgiler çok fazlaydı. Starr, daha çok bilinen adıyla Deborah, pek çok müşteriyi caydırabileceğini söylüyordu ama Mitch'in orada olmak istemeyen kızları getirdiğine tanık olmuştu. Bu onu çok etkilemişti,

Haklı olarak öyle. Bu hasta piçlerin hepsini sokaklardan temizleyemeyiz ama en azından bu grup temizlendi. Bu, bir başkasının ortaya çıkmayacağı anlamına gelmiyor ve ortaya çıktıklarında, onları teker teker ortadan kaldırmak için canımızı dişimize takacağız. "Sanırım Briar'ın ağzından çıkan kelimeler,

evlendiğinizde,

babam olacak mı?" Kennedy arkasını döndü. Güzel, derin ve duygulu ela gözleri bana bakıyor ve mutluluk ondan sızıyor. Bulaşıcı bir şey.

"Kahretsin, ama onu seviyorum ve seni de seviyorum." Ona söylediğim kelimeleri işlediği anda anladım. Bir süre sersemlemiş gibi sessiz kaldı. Gözlerim ondan ayrılıyor ve ne görmek için Briar'a bakıyorum. Burada bir yığın yetişkin var. Birçoğunun gözü burada en çok gürültü çıkaran ve en büyük sıçramayı yapan tek çocuğun üzerinde. Yine de kendim kontrol etmekten zarar gelmez.

"Bizi seviyor musun?"

"Evet, bebeğim. İkinizi de seviyorum. Siz bir paket anlaşmanız. Bunu en başından beri biliyordum. Kafamı toparlamam zaman almış olabilir ama artık öyle. İşte bu, gerçek anlaşma." Başımı eğip kulağına fısıldıyorum, "Seni ham olarak aldım Kennedy, tohumumu içine ekim. Seni ve Briar'ı hayattan daha çok seviyorum." Bana doğru kalkıyor, elleri enseme gidiyor ve beni daha yakına çekiyor. Etrafımızın ailesi ve arkadaşlarımızla çevrili olması umurunda bile değil. Ağzını alıyorum, onu havuzun yanında iki parçalı bir mayo giymiş, kıvrımları tam teşhir halinde gördüğüm anda bunu istedim. Biraz kilo vermiş, orasını burasını sıkılaştırmış, ama hala devam ediyor. Poposu, memeleri, kalçaları ve yanından geçen her erkeği odun gibi yapacak bir yüzü vardı.

"Seni seviyorum," diyor çeneme bir öpücük kondurmadan önce.

"Aynen öyle." Hareket ediyorum, ağzını ağzıma alıyorum. Ellerim belini , parmaklarım etine gömülüyor ve kadınımı saatler önce hiç ağzıma gibi öpüyorum. Bu gece yeterince erken gelemez. Herkesin etrafında olmayı seviyorum ama lanet olsun ki biraz yalnız kalmak için can atmıyorum.

"Bir oda tutun," diye araya giriyor

Luke. "İğrenç," diyor Jude.

"ama dostum, o benim kız kardeşim," diye homurdanıyor Asher.

"Kimse gösteri için para ödemedi." Matthew yorumunun ardından alçak sesle ıslık çalıyor.

Crew, "Biri daha toz oldu kardeşlerim," diye sesleniyor. Jagger'ın şehir dışında olması muhtemelen iyi bir şey. Bize doğru koşar ve kışını sallayarak dans etmeye başladılar. Tam bir baş belası.

"Kahretsin, bunun olacağını tahmin etmediğimi söyleyemem." Tysen az önce içeri girmiş olmalı, çünkü ben kapıdan girdiğimde burada değildi.

"onları. Bu balayı aşaması," diye bağırır Lennie.

"Onlar için mutluluktan başka bir şeyim yok," diye bitiriyor Johnny grup konuşmasını. Neyse ki bundan sonra sesler kesiliyor. Oraya buraya dağılırlar, bira içerler, ızgaraya yardım ederler ya da havuza atlarlar. Sonra Briar yüzerek yanlarına gelecek, birinden nefes almaya ihtiyaç duyana kadar onu atmasını isteyecek ve bunu yirmi dakika sonra tekrarlayacak.

"Sonra, buna devam ederiz." Kennedy'den geri çekiliyorum, eğer bunu daha da ileri götürürsem, aletim sakinleşmeye karar verene kadar onu bir kalkan olarak kullanmam gerekeceğini biliyorum. Tabii ki, onun kıcı hiçbir şey yapmayacak ve bu sonsuz bir sert kalma döngüsü olacak. Etrafta kimse olmadan benim evimde olmamamız çok yazık, ama bu da yakında olacak. Eğer istediğim gibi olsaydı, Kennedy ve Briar önümüzdeki hafta sonu taşınmış olurlardı, yarın büyükannemin arabasında olurdu, yüzüğüm mümkün olan en kısa sürede parmağında olurdu, Briar'ı evlat edinmek için çalışırdım, ki bu Chris'in olduğu her yerde bir baş belası olacak. Ve Kennedy karnında çocuğumuzu taşıyor olacaktı.

"Söz mü?" diye soruyor usulca.

"Bu bir garanti." Kıçına hafifçe şaplak atıyorum. Gözleri arzuyla parlıyor. Bunu durdurmalıyım yoksa Asher konuşmaktan fazlasını yapacak. Kırık bir burun için teşekkürler yok; adamın öldürücü bir sağ kroşesi var.

"Tamam." Havuza doğru dönüp Lennie'ye doğru yönelmesini izliyorum. Asher'ın kadını bir şemsiyenin altında oturmuş, bir bardak limonataya benzeyen bir şeyi yudumluyor ve Asher'dan Briar'a bakıyor.

"Şaka yapmıyorsun." Johnny yanıma gelip bana bir şişe bira uzattı.

"Hayır, bunu geçmişte yeterince yaptım. İyi misin?" Ben soruyorum. Arkadaş grubumuzda hepimiz çok çalışıyoruz. Johnny pastayı alıyor, kulüp, hem üst hem de alt kat, Jagged Edge Builders ile ağırlığını çekiyor. Hiç uyuduğunu sanmıyorum.

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım. Senin adına sevindim. Bir şeyler atıştırmaya gidiyorum." Şişesini benimkiyle tokuşturuyor ve uzaklaşıyor. Johnny'nin canı çok sıkın, hem de çok; ama bu konuda hiçbir şey söylemiyor.

"Kendim için daha iyisini seçemezdim, Trent. Sana cehennemi yaşattığımı biliyorum. Durmayacağım da. O benim küçük kardeşim ve buradaki herkesin yardımıyla onu hayatım boyunca korudum. Sana sahip olduğu için mutluyum ama eğer

Kalbi, arkadaşı olsun olmasın, kardeşi olsun olmasın, o lanet boynunu kıracağım," diyor Asher.

"Onların saçının teline zarar vermektense bir kurşunun önüne atlamayı tercih ederim." Kaşlarını bana doğru çeviriyor. "Her neyse. Kennedy'den özür diledim bile, bu seni ilgilendirmez. Doğru şeyi yaptığımı sanıyordum. Belli ki öyle değilmişim, yol boyunca hatalar yapmışım. Tutunmam gerekirken onu ittim. Şimdi de bunu yapıyorum, gitmesine asla izin vermeyeceğim. Bu senin için yeterince iyi mi?"

"Evet. Tek duymak istediğim buydu. Yine de yeğenimi benden almanızdan nefret ediyorum. daha yeni yaklaştım ama senin evini daha çok sevecek. Ahşap döşemelerin huzur içinde yatsın. Parıltı ve yapıştırıcı çok kötü." Asher fikrini söyledi, ben de aynısını yaptım ve şimdi bitti. Erkeklerin yaptığı budur; ya özür dilemek için birbirlerine vururlar ya da siz onlara kesin bir dille dalga geçmediğinizi söyleyene kadar diğerinin lafı geçer. Sonra bu iş biter ve hepimiz yolumuza devam ederiz.

"Trent! Gel beni at, *lütfen*." Briar çağırıyor.

"Sanırım onun yerine getirsem iyi olacak. Prenses konuştu, benim de havuza atacak bir kızım var," diyorum Asher'a, konuşmamızı bitirirken.

"Kesinlikle öyle. Sen benden daha iyisin, kardeşim." Sırtıma bir tokat atıp kendi yoluna gitti, ben de kendi yoluma. Kenarı kaldıraç olarak kullanarak havuza atlıyorum. Briar çoktan bana doğru yüzmeye başlamıştı.

"Yükseklere çıkmak istiyorum." Kendini bana bağladı ve havuzun sığ ucuna doğru yöneldik, böylece havada uçması için yeterli ivmeye sahip olabilirim. Gerçekte, incinebileceği kadar yüksek değil ama Briar'ın yaşındayken her şey göreceli.

"Tamamdır." Onu ayağa kaldırıyorum, ayakları ellerimde ve çömelmiş bir pozisyonda yukarı kaldırıyorum ve Briar'ı diğer tarafa atarken o da sıcıyor. Büyük bir sıçrama sesi duyulmadan önce yüksek sesli bir kahkaha çığlığı etrafımızda yankılanıyor. Tüm bu süre boyunca onu izliyorum ve makul bir süre içinde havalandığından emin oluyorum.

Kennedy omzumun üzerinden, kollarını belime dolayarak, "Seni parmağında oynatıyor," diyor.

"Tıpkı annesi gibi." Bir elimle onun elini tutuyorum, Briar'ın gelmesini ve her şeyi yeniden yapmasını bekliyorum. Lanet olsun, her şeye sahibim - kadın, küçük kız, aile ve arkadaşlar. Daha fazlasını isteyemezdim, orası kesin.

KENNEDY

"Y Sikimin içine sıcıyorsun," diyorum, Asher'ın evinden bizimkine doğru yürürken kelimeler ağzımdan Briar'ın önünde dökülüyor. Trent ve ne yakaladığını görünce vücudu kilitlendi.

dikkatimi çekti.

"Orospu çocuğu," diye mırıldanıyor.

"Ohhh, ikinizin de küfürlü konuştuğunu söylüyorum." Briar son zamanlarda herhangi bir küfürlü kelime söyleyen herkesi azarlamaya başladı. Bazen o kadar kötü bile değiller. Kendi gözünde kötü olarak değerlendiriyor ve hiç bitmeyen listesine ekliyor.

"Üzgünüm tatlım," diye yanıtlıyor Trent. Ben sessiz kalıyorum. Bakışlarımı her yöne çevirmekle meşgulüm.

"Onun burada ne işi var?" Asher arkamızdan sesleniyor. Görünüşe göre ağabeyim haklı olarak kızgın. Ben de öyle. Chris daha iyi bilir. Briar'ı görmek istemesine aldır mıyorum ama beni arayıp haber vermesi gerektiğinin de farkında.

"Sakin ol Ash," diyor Trent, çoktan yorgun düşmüş Briar'ı bana teslim ederken. Trent'in onu taşıması şeklinde eve bırakılmasını istedi. Çok yorulmuştu. Geçirdiği hafta sonundan sonra, bir yatıya bir yatıya, sonra da yüzmeye birlikte güneşin altında geçirdiği eğlenceli bir günden sonra, gözlerini açık tutabilmesine bile şaşırdım.

"Buraya gel, bebeğim." Kollarını boynuma doluyor, bacakları belimi çevreliyor ve ben onu ne kadar korumaya çalışsam da bu imkansız.

Chris'in sesini tanıyor.

"Anne?" diye soruyor, babasını neredeyse bir yıldır ilk kez görmenin getirdiği duygularla nasıl başa çıkacağından emin değil. Son doğum gününden bir gün sonra aniden ortaya çıkmıştı. O zamandan beri fiziksel olarak burada olması şeklinde bir sessizlik var. Chris belki birkaç ayda bir arıyor ya da mesaj atıp onu soruyor. Ben de ona bir resim ve kısa bir özet gönderiyorum. Sonra cevap vermiyor. Bu hiç bitmeyen bir döngü ve savaşımayı seçmediğim bir savaş.

" yok," diye yumuşakça mırıldanıyorum, onu sakinleştirmek için sırtını ovuyorum.

"Onu görmek istemiyorum." Yüzünü boynuma dayadı. Trent önce kızına sonra da bana baktı. Yüzüm her şeyi anlatıyor olmalı. , dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve sonra Briar'ın başının tepesine bir öpücük fısıldıyor.

"yok tatlım," diye teminat veriyor. "Hemen döneceğim. İçeri girmek ya da Lennon'la takılmak isteyebilirsiniz." Asher'ın ön verandasından zar zor çıktık ve Chris'e bağırma şekliyle, diğer çocuklar

yakında burada olur.

"Götüreceğim. Çok kötü olursa onu içeri götürebilirim. O zaman sana katılırım." Bana doğru gönderdiği yüz ifadesi, bunu yapmamamı tercih ettiğini söylüyor. Çok yazık. Kimsenin başının belaya girmesine, kavga çıkmasına ve işlerin daha da kötüye gitmesine ihtiyacım yok.

"Seni durduramam ama neden burada olduğunu öğrenene kadar bunu yapmamamı tercih ederim, tamam mı?" Başımı sallıyorum, uzlaşmanın yarı yolda bırakmaktan daha iyi olacağını fark ediyorum.

"Evet, tamam." Chris'in arabadan inişini izliyorum. Sanki kimsenin, özellikle de Briar'ın dünyasını sarsmamış gibi gülümsüyor. İşte o böyle biri. Her şeyin yolunda olduğunu düşünüyor. Trent, Asher'ın durduğu yere doğru gidiyor, bacaklarını iki yana açmış, kolları iki yanında gevşekçe sallanıyor. Kardeşimin tek özelliği hoşuna gitmeyen bir şey duyduğunda ellerini yumruk yapmasıdır.

"Briar, içeri gelip kanepeye uzanmak ister misin?" Trent Asher'ın yanına gittiğinde kısa bir yürüyüşten sonra Lennon da bizimle birlikte verandaya çıktı. Duruma yardımcı olacağını düşünmüştüm ama seslerin yükselişine bakılırsa durum pek de öyle değil.

Chris kaldırımdan, "Sadece kızımı görmek istiyorum," diyor.

"Evet." Yüzü omzuma gömülüyken kelime daha çok bir *evet gibi* çıkıyor.

"Teşekkürler, Lennie." Kızım yine nakledildi. Normalde onu taşımakta ısrar ederdim, özellikle de müstakbel baldızım bu kadar yeni hamileyken, ama gerçekten oraya gitmem gerekiyor. Kardeşimi ve Trent'i seviyorum. Briar'ı ve beni korumak istemelerini de seviyorum ama tüm savaşımları onların vermesine izin veremem.

"Hiç endişelenme. Hadi ufaklık, seni yerleştirelim ve biraz çizgi film ."
Lennon harika bir anne olacak. Bunu daha önce kız kardeşi Minnie'yi yetiştirirken de yapmıştı. Birkaç saniye daha kalıp içeri girmelerini izliyorum ama kapı kapanır kapanmaz topuklarımın üzerinde dönüp merdivenlerden aşağı koşuyorum ve Briar'ın biyolojik babasına öfkeyle bakan iki adamın arasına giriyorum.

"Kuralları biliyorsun," diye Trent.

"Buralardayım. Briar'ı birkaç dakikalığına görmenin idam mangasıyla karşı karşıya kalmak anlamına geleceğini düşünmemiştim," diyor Chris.

Asher ve Trent'in arasına girerek, "Chris, dur, lütfen öndeyken dur," diyorum. Chris'i kolayca ikiye bölebilirler ki bunun olmasını gerçekten istemiyorum. Bu hafta yaşadığım şansa bakılırsa, Trent'le birlikte yolumuzu bulmamız dışında, Briar'ın pencerenin önünde durup olan biteni izliyor olması işten bile değil.

"Birkaç dakika. Bir merhaba diyeyim,"
diye dener. "Hayır," diye bağırır Asher.

"Dostum, işler böyle yürümüyor. Kennedy bu konuda çok hoşgörülü davrandı. Şimdiye kadar seni on kez mahkemeye verebilirdi. Kızın söz konusu olduğunda sikine para vermiyorsun. Bir araya getirmen gereken parçaları başkalarının toplamasına izin veriyorsun. Lanet olsun dostum, Briar burada olduğunu fark ettiğinde bana sarıldı. Daha yedi yaşında bile değil ve sen onu o kadar derinden yaraladın ki sesini duyduğunda saklanmak için içime girmeye hazırды." Asher'in hırıltılı bir ses çıkardığını duyuyorum. Cehennem gibi kızgın, haklı olarak öyle. Kardeşim onu ben alamadığımda aldı, iki işte birden çalışmak zorunda kaldığımda yanında oldu ve Chris neredeydi? Rüzgarda bir yerlerde.

"Kennedy." Chris'i durdurmak için elimi kaldırdım.

"Bu konuda taviz vermeyeceğim. Bir dahaki sefere ara." Arkamızdan gelen ayak duyabiliyorum.

"Onun burada ne işi var?" Tysen kızgın; varlığını hissedebildiğim gibi sesindeki öfkeyi de duyabiliyorum.

"Bence şimdi gitmen en iyisi. Yarın beni ara, Briar'la konuşmam için bana bir şans ver ve sonra onu görebilirsin."

Her zaman avukat olan Matthew, "Kıcını temizleyiciye götürmeliydim," diye araya giriyor.

"Evet, öyle yapacağım. Kötü bir niyetim yoktu. Buralardaydım ve havalı olacağını düşündüm. Yarın ararım." Elini suçsuz bir hareketle kaldırdı. Gözlerimi deviriyorum. Yarın aramayacaktır. Unutacak ve bu kısır döngü yeniden başlayacak.

"Tamam." Son kırk sekiz saat içinde hayatı düşünmek için çok zamanım oldu. Trent'in büyükannesinin arabasının maliyetine ve elimde kalan paraya bağlı olarak Matthew'dan bir randevu alacağım. Düzenli olarak aile hukuku uygulamıyor olabilir ama bana birçok kez davama bakmaya istekli olduğunu söyledi, bu yüzden onu kabul edeceğim.

"Ben eve geri dönüyorum. Teşekkürler Ash." Göğsünü okşadıktan sonra Trent'e doğru ilerliyorum. "Teşekkürler koca adam." Ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum, benimle yarı yolda buluşuyor ve dudaklarımız birbirine değiyor.

"Ne zaman istersen bebeğim, içeride görüşürüz." Kalçamı sıkıyor, gözleri etrafta zıplıyor ve tetikte bekliyor. Evet, içeri girme vakti geldi. Kontrol etmem gereken bir kız ve mesaj atmam gereken ailem var. Annem ve Mike, Chris ortaya çıktığında her zaman haberdar oluyorlar ve Briar Gee-paw'ıyla konuştuğundan, bilmeleri gerekenden daha fazlası.

"Kahretsin, tüm eğlenceyi kaçırmışım." Asher, Jude'un değerlendirmesine homurdanıyor. Doğruyu söylemek gerekirse, genellikle saklandığı delikte geliştirmekte olduğu yeni bir uygulama üzerinde çalışıyor.

Asher ve Trent, Chris uzaklaşırken ona sırtlarını dönmüyorlar. Ama ben dönüyorum. Bunu Briar'a o kadar çok yaptı ki, hak ettiği en az şey bu.

"İyi misin?" Johnny bana doğru yürürken soruyor.

"Evet, hiç bu kadar iyi olmamıştım. Gidip kızımı kontrol edeceğim. Chris'in arabasının farlarını kırmaya karar vermediklerinden emin olur musun? Büyük olasılıkla onun arabası bile değil." Söylediklerime gülüyor, bunun büyük olasılıkla doğru olduğunu biliyor.

"Evet, kızım. Onlara dikkat edeceğim," diye yanıtlıyor.

"Teşekkürler, sanırım bana bir yıl olmasa bile en az bir ay yetecek kadar heyecan yaşadım," diyorum gülerek.

"Doğru anladın. Devam et." Başımı sallıyorum, derin bir nefes alıyorum ve yoluma devam ediyorum. Birkaç saniye sonra bir motor sesi duyuyorum, ardından tekerlek sesleri.

Chris gittiğine göre, kaldırım bana bir parça huzur veriyor. Geriye bakmak yok. Sadece önüme bakıyorum. Verandanın basamaklarına ulaştığımda başım eğik, yürüdüğüm yeri izliyorum. Yol boyunca aşağıya bakmaya devam ediyorum. Bir dansçı ve striptizci olarak gözlerimi yukarıda tutmam beklenirdi ama merdivenlerden çıkarken tökezlediğim biliniyor.

"Hey, her şey yolunda mı?" Lennie kapıda duruyor, içeri girmem için kapıyı açık tutuyor.

"Neyse ki öyle. O gitti," diye cevap veriyorum.

Lennon, "Konuşmak istersen uyuyor, konuşmak istemezsen de benim için sorun değil," diyor. Onu bu kadar çok sevmemin nedenlerinden biri zorlamaması. Diğeri ise sadece kendisi olması, hataya yer bırakmayacak kadar samimi ve kardeşim için harika biri, onun mükemmel eşi.

"Yarın bu teklifini kabul edeceğim. Eve gidip Trent ve Briar'la kanepeye kıvrılmaktan başka bir şey yapamayacak kadar yorgunum." Sözcükler ağzımdan çıkar çıkmaz, sessiz olan mahallemize başka bir arabanın yanaştığını duyuyorum. Genelde, tüm boş alanı araçlarıyla işgal edenler sadece . Benim garajıma, Asher'ın garajına, sonra da sokağa park ederler. Bugün Jagger'ın aşağısındayız, bu yüzden evlerimizin önünde çok daha fazla yer var gibi görünüyor.

"Kim o?" Lennon'ın durduğum yerden bana baktığını görüyorum.

"Oh, kahretsin. Onu yıllardır görmedim. Onun adı hiç anılmıyor ve onunla ya da adıyla ilgili tek bir kelime bile ederseniz herkes size ters ters bakıyor."

"Asher tek bir şey bile söylemedi. Adı her neyse onu bir kasaya kilitledi ki bu da bir şey ifade ediyor." Lennie kapıdan uzaklaşıp arkasından kapıyı kapatıyor ve ikimiz de basamakların başına geçip yaşanacak dramı beklemeye başlıyoruz.

Tysen'ın, "Bu da nesi," dediğini duydum, farkındalık ilk onu vurmuştu. Johnny sokağa sırtını dönmüş, çocuklarla konuşuyordu. Onlar ve onların küçük akıl toplantıları. Grup sohbetinin bir kısmını görmüştüm; bir avuç kız gibi ergenden daha beterler.

Lennie'ye, "Keşke geçmişleri hakkında daha fazla şey bilseydim," diyorum ve Johnny'nin bunu fark etmesini bekliyorum.

"Bu küçük dramadan sonra daha fazlasını öğreneceğimize dair bir his var içimde." Muhtemelen bu gelişmeleri izlememeliyiz, hiçbirimiz. Bu Johnny ve Winifred arasında.

"Kadın, beni kız kardeşin için terk ettin." İfadesi karşısında burnum kırıştı. Belki de kız kardeşinin ona ihtiyacı vardı ve Johnny bunu kaldıramadı.

"Neden ayrıldığımı biliyorsun. Benim nedenim fazlasıyla yeterli," diye yanıtlıyor. "Kendini öldürmeye bağımlı bir kadın için erkeğini terk etmek yeterince iyi bir sebep değil." Olaylar geliyor. Bu Chris'in yarattığı sahneden daha fazlası. Komşular benim dramım için dışarı çıkmadılar, ya da belki de çıktılar ve ikinci perde için kalıyorlar.

"Johnny." Duygularının onu ele geçirmesini izliyorum. Kendini tutmaya çalışıyor ama parçalanmak üzere olduğu yüzünden okunuyor.

"Sanırım müdahale etmemiz gerekebilir," diyor Lennie.

"Evet." Konuşmanın bir sonraki kısmını duyduğumda müdahale etmeye hazır bir şekilde ayağa kalkmıştım bile.

"Yıllardır yoktun. Şimdi geri dönmeyi seçiyorsun. Ne sikim için?" Johnny'nin sesi karanlık ve gürleyor.

"Bunları imzala, sonra gideceğim ve bir daha asla geri dönmeyeceğim." Kâğıtları adamın göğsüne doğru iter. Kahretsin, bu her zamankinden daha fazla dalga yaratacak.

"Bence artık içeri dönmeliyiz," diye fısıldar Lennie.

"Yolu göster. Umarım çocuklar da aynı notu alırlar," diye cevap veriyorum. Lennie kolunu benimkine doluyor ve daha fazla soru ve daha az cevapla evlerine geri dönüyoruz.

KENNEDY

"How?" Nutkum tutuldu. Johnny ve karısıyla her şey sakinleşti. Demek istediğim, sakinleşmediler; kağıtları ona , ayaklarına düştüler ve sonra . Lennie ve ben

penceredeki yerimizden izledik. Asher ve Trent içeri döndüler, ikisi de çok sessiz ve dalgındı. Kardeşim Lennon'ın yanına gitti ve ona sıkıca sarıldı, kulağına bir şeyler fısıldadı. Trent de aynı şeyi yaptı ama beni öptü ve Matthew'un ofisine zamanımın geldiğini söyledi. Ben de başımı sallayarak cevap verdim. Bir sırtıış aldım ve sonra Briar'ı kucakladığını izledim, bir ön kolu dizlerinin altında, diğeri sırtında, ona doğru kıvrıldı ve kalbim biraz daha eridi. "Arkadaşlarım var, bebeğim. Ayrıca, Lennie bana yedek anahtarı verdi. Asher'a gitmeden önce Crew benimle burada buluştu, bu sayede hızlıca girip çıkabildim." Yatak odamın etrafına bakıyorum. Bir buket açık pembe düğünçiçeği var ve ben bir kez daha ne bilemiyorum. Trent bunların benim çiçeklerim olduğunu nereden biliyordu?

En sevdiğin çiçekler?

"Bu ondan çok daha fazlası. Hem de daha büyük." Vazonun yanında bir kart duruyor. Bir de çok sevdiğim ama her zaman alamadığım şekerlerden oluşan bir kutu var. İzlanda şekerlemeli çikolatalar. Gözlerim yuvalarından fırladı. sekiz dolar gibi bir şey ve Trent'in elinde diğerlerinin yanında duran beş taneye bir şey var.

"Tek sevgilin olmam konusunda söylediklerimde ciddiydim, Kennedy. Bir gün geç kalmış olabilirim. Bir dolar eksik değilim. Bu geçen seferkini telafi etmek için.

gece. Dışarı çıkamadım ve Briar'ın okul gecesinde evden uzak kalmasını istemedim," diyor Trent gömleğinin kumaşını ensesinden tutup başının üzerine çekerken. Bilenmiş kaslarının her bir santimi görüldüğünde ağzım sulanıyor, çakıllı meme uçlarımda inanılmaz bir his uyandıran saçları, bir kolunda bilekten pazunun ortasına kadar uzanan dövmeleri ve tişört vücudundan çıktığında beni görüyor. *Her şeyimi görüyor.*

Önce ne yapacağımı bilemiyorum, kıyafetlerimi mi çıkarayım, dizlerimin üzerine çöküp onu şortundan mı çıkarayım, yoksa vücuduna mı atlayayım?

"Bebeğim, bütün gece orada mı duracaksın, yoksa soyunacak mısın? Hediyeğin geri kalanını sana kıyafetlerinle veremem." O kadar çok şey yaptı ki, haddinden fazla. Asher'dan döndüğümüzde Briar'ı yatağına yatırdı, sonra da ben ona pijamalarını giydirirken evi gece için kapatmam için beni bıraktı. Genelde ılık bir banyo yapması için ısrar ederdim ama bir tek Trent'in ona masal okuyup okuyamayacağını sormak için uyandı. Ona evet dedim. Briar'ın gözlerini açık tutması imkansızdı. Başını yastığa koyar koymaz, esneme üstüne esneme ile *seni seviyorum dedi*. Gece lambasını açarak yatak odasından çıktım. Trent'in son doğum gününde hediye ettiği bu ışık tavanı yıldızlarla aydınlatıyor. İkisi karanlıkta dışarıdayken takımyıldızları hakkında konuşurlarmış ve bu da onlara bir övgü. Tek bildiğim geceleri onu rahatlatmış. Uykuya dalıyor ve onun adını fısıldadığımı duymadığı sürece uykuda kalıyor.

"Emin değilim. Soyunurken muhteşem bir iş çıkarıyorsun. Bu gösteriden oldukça keyif alıyorum. Roller tersine dönmüş gibi görünüyor," diyorum alaycı bir tonda, büyük boy gömleğimi başımın üzerine kaldırarak, üzerimde sadece mayom olduğu için kendimi ona gösteriyorum.

"Senin için soyunmamı ister misin bebeğim?" Trent soruyor, ama o çoktan mayosunu çıkarıp onu tamamen çıplak bırakmış. Aleti karnına yaslanmış, uzun, kalın ve ele avuca sığmayacak kadar büyük. Parmak uçları onun uzunluğunun etrafına dolandığında buluşmuyor bile. Dudaklarımı yalayarak bundan sonra ne olmasını istediğimi anlamaya çalışıyorum. Trent bana açıkça ihtiyacım olan yönü veriyor. "Bir dahaki sefere sen bana bir gösteri yapacaksın, ben de karşılığını vereceğim. Bu gece senin için zaten zor olacak. Sessiz kalmak sana göre değil, bunu benim yatağımdayken öğrendin." Arkama uzanıp üstümü açıyorum ve yere düşmesine izin veriyorum. Trent'in nefes alıp verışı artıyor, göğsü inip kalkıyor ve eli hemen sikinin etrafına dolanıyor,

Durduğum yerde kalabalık yaparken ucunu sıkıştırıyor. İhtiyaçla çarpılıyorum, onu içimde tutma düşüncesiyle çekirdeğim sıkılıyor.

"Beni becerirken çok ses çıkardığımdan mı şikayet ediyorsun, Trent Hawthorne?" Ben parmaklarımı kızgın tenimde gezdirirken, o boynumun yamacından aşağıya, göğüslerimi avuçlayana, başparmaklarım çakıllı meme uçlarımda gezinene kadar beni izliyor. Gözlerim kapanıyor, onu kaybediyorum ama bakışlarını sürekli hissetme hissinin tadını çıkarıyorum.

"Hayır," diye inliyor. Elinin benimkilerden birini yolundan çektiğini hissettiğimde kendi kendime kısık bir inilti çıkarıyorum. Trent'in dili meme ucumun etrafını yaladığında dizlerim bükülmeye başlıyor, sinsi ağzının vücuduma neler yapabileceğinin farkındayım. Satın almak için saçlarını avuçluyorum ve o bakımlarına devam ederken diğer göğsümde çalışıyorum.

"Çok iyi." Mümkün olduğunca sessiz kalmaya çalışıyorum ama bu düşündüğümünden daha zor oluyor.

"Şşş, Kennedy. Uyan Briar, bu gecemizin sonu olacak," diyor Trent dudaklarını meme ucuma dolamadan hemen önce. Parmakları karnımla mayomun altının kumaşı arasına dalıyor. Avuç içi tenime karşı sıcak ve sonra parmaklarının uçları klitorisimi okşuyor.

"Yapamam. Çok iyi hissettiriyor." Sesim bir oktav yükseliyor. Bu evin tek dezavantajı yatak odalarının birbirine çok yakın olması. Ya ağzımı meşgul edecek bir şeye ihtiyacım olacak ya da bir yastık işe yarayabilir. Trent ben tamamen çıplak kalana kadar altımı çıkarıyor. Yine de parmakları ve ağzıyla beni çalıştırmaya devam ediyor. Bir meme ucumdan diğerine geçiyor, serin hava tenimin üzerinde kayarken ıslaklık beni ürpertiyor. İki parmağı amımın içine dalıyor. Benimle alay ediyor, beni çalıştırıyor ve çaresiz olduğum şeyi bana daha fazla vermiyor.

"Bebeğim." Parmaklarını içime iterken aynı anda ağzını kaybediyorum. İçimden bir ses daha çıkıyor, boğazımın arkasında derin bir mırıltı. Artık ayakta duramıyorum. Trent'in elleri vücudumda, bu çok fazla ama asla yeterli değil. Tekrar dikkatimi çekmeye çalışıyor, bu sefer kelimeler olmadan ama ıslak sıcaklığıma girip çıkarak. Kombine uyarılmalarımızın kokusu, ağır nefes alış verişlerimizden çıkan sesler ve vücudunun mümkün olduğunca çok yerime dokunduğunu hissetmek bunaltıcı. Yemin ederim birkaç vuruş daha yapsa ve parmaklarını ileri geri hareket ettirse her şey bitecek. Beni ele geçirmekle tehdit eden orgazmı durdurmak bir yana, ayakta durma isteğimi bile kaybedeceğim.

"Durma, lütfen, Trent, yapma." Göğsüm yükselip alçalıyor.

"O zaman seni sessiz tutmanın bir yolunu bulsam iyi olacak." Dudakları benimkilere değdi. Öpücük hiç de yumuşak değil. Parmaklarıyla amımı avuçladığı gibi ağzıyla da beni avuçluyor. İkisini de aynı hararetli tempoda çalıştırıyor. Elim sikinin etrafını sarmak için hareket ediyor, uzunluğunu okşamayı devralıyor ve onun için de iyi hissettirecek bir ivme oluşturmaya çalışıyor.

"Yakın, çok yakın," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı.

"Evet, bebeğim. Oraya git, sonra seni güzelce ve yavaşça becereceğim. Her nefes alışında, her inleyişinde ve her hareketinde seni öpeceğim." Avuç içi klitorisimi okşuyor, parmakları hiç durmuyor. Verdiği sözü yerine getiriyor ve orgazmım etkisini gösterdiğinde, tüm öpücüklerin en akıl almazıyla sesleri yutuyor.

Tanrım, bu adamı seviyorum.

"Trent," diye iç geçiriyorum orgazmdan yavaşça inerken. Tam parmaklarını amımdan kaçıracağımı düşündüğüm anda, beklediğim son şeyi yapıyor.

"Seni sırtüstü yatırana kadar bir şekilde içinde kalacağım," diye mırıldanıyor sessizce, ama bu sözlerdeki arzu dolu kabalığı inkar etmek mümkün değil.

"Hmm." Sarhoşum ve henüz sikilmedim bile.

"Yürüyecek misin, yoksa seni taşımamı ister misin Kennedy?" Ağzı boynuma yapışıyor, hassaslaşmış derimi emiyor.

"Ne?" Hâlâ parmaklarını içimde ileri geri oynatırken ve şüphesiz ağzıyla beni işaretlerken bir şey anlamak zor.

"Bebeğim, buna alışmalısın. Seni becereceğim, ama bunu ayakta yapmak, sikim içindeyken aldığın şekil yüzünden zor olabilir." *Çılgınca*. Çıkardığım sesler olan tek şey değil. Tırnaklarım derisine batıyor ve elime geçirebildiğim her yerini öpüp emiyorum. Muhtemelen bu yüzden şu anda boynumda bir morluk bırakıyor. Yarın veri giriş memuru olarak çalışacağım işte bunu açıklamak eğlenceli olacak.

"Evet," diye cevap veriyorum, sersemlemiş bir halde. Parmakları beni tekrar yukarı kaldırırken Trent bir şekilde beni kaldırmayı başarıyor. Yatağın kenarına gelene kadar bizi hareket ettirirken tek yapabildiğim tutunmak.

"Sırt üstü yat, Kennedy." Ancak o zaman ondan bir parça kaybediyorum. Artık bana dokunmuyor ve bu hiç adil değil. Trent'i geri kazanmanın en hızlı yolu onun dediğini yapmak, ben de arkamı dönüp ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküyorum.

Bacaklarımı açtım ve yatağa doğru süründüm. "Lanet olsun, orada kal. Seni böyle beceriyorum." Trent'in fikri değişti, artık hareket etmiyorum, onun yerine kalçalarının üst kısımları benimkilerin arkasıyla buluşuyor. Vücudundaki kıllar ürpermeme neden oluyor. Sikişin başını giriş yerimde hissediyorum ve geriye doğru bastırıyorum, benimle buluşurken tüm uzunluğunu alıyorum, lanet olası maç için maç.

"Trent." Bir eli omzuma gidiyor, diğeri kalçamı kavırıyor ve beni sabit tutuyor. "Lütfen hareket et, sana ihtiyacım var."

"Benim de sana ihtiyacım var Kennedy, her zaman." Sonunda ikimize de ihtiyacımız olanı veriyor ve ben sesimi yükseltmeye başladığımda, ki hiçbir şey sesimin yükselmesini engelleyemez, orgazmım boyunca beni sikerken ağzımı kapatan onun eli oluyor. Avucunu da ısırılmış olabilirim ama bu onu daha da teşvik etti, ta ki o da içime boşalana kadar.

EPİLOG

TRENT

Bir Ay Sonra

"M "Oğlum, buraya gel." Bugün işten eve dönerken babam beni aradı. Büyükannemin sağlığının kötüye gittiğini biliyorduk. İşler hepimizin istediğinden daha hızlı ilerledi. Geçen haftaya kadar Evde sağlık hizmetini getirene kadar birkaç şey daha yapabildim. İşe gitmeden önce, öğle yemeği molamda ya da Kennedy ve Briar'a dönerken her fırsatta uğramayı ihmal etmiyorum.

Kızlarım biz işleri resmileştirdikten bir hafta sonra taşındılar. Lennie ve Kennedy hariç herkes kamyonların toplanmasına ve yüklenmesine yardım etti. Kızlar bavulların açılmasına ve her şeyin kurulmasına yardım ettiler. Asher, Lennie'nin mola vermesini ya da ayağa kalkmasını istiyordu ama Lennie onu kovuyor ve on dakika sonra tekrar geri geliyordu. Kennedy kısa bir süre ağabeyi ve yengesiyile komşu olduktan sonra tekrar taşınma konusunda ilk başta isteksizdi, ta ki Lennon ona hiçbir kırgınlık olmadığını söyleyene kadar. Sanırım Lennie'nin ağzından çıkan kelimeler şunlardı: *Biriyle yaşamalısın, kendini tamamen kaptırmalısın ve üçünüz için yaşamalısın.* Bu bir düğmeyi çevirdi ve Kennedy ertesi gün bir araba dolusu kutuyla eve geldi. Ayrıca büyükannemin arabasında, satın alınmış ve ödenmiş. Ayrılmak yerine onu almasından bahsetmedim bile.

onun soğuk sert nakit ile. Parayı aldım, Briar için bir hesaba yatırdım ve Kennedy'nin bundan haberi yok.

Briar bir gün onu okuldan aldığım da havuz istedi. Artık ikimizden biri onu almaya gelemese Kennedy'nin iş yerinde kalmak zorunda değil. Briar'ın büyükannesi ve büyükbabası, benim ailem ve Asher arasında sadece bir ya da iki kez kalmak zorunda kaldı. Havuz konusunu henüz Kennedy'ye açmadım, muhtemelen birkaç fiyat teklifi alıp geri dönüş süresini görene kadar da açmayacağım ve oradan devam edeceğim. Af dilemek izin istemekten daha iyidir. Kışını kaldırıp Briar'ın Asher'a gidebilecekken havuza ihtiyacı olmadığını söylemeye çalışacak, ki bu doğru, ancak bu sadece onun için olmayacak. Hepimiz için ve geleceğimiz için olacak.

"Hey, büyükanne." Ayakkabılarımı çıkardım ve yatağa, onun yanına oturdum. Elimi ellerinin arasına alıyor, parmaklarımızı birleştiriyor ve iki eliyle beni tutuyor. Onun kilo vermesini, yürümekte zorlanmasını ve bazen konuşmakta zorlanmasını izlemek çok zor.

"Merhaba Trent, Kenny ve Briar'ı az önce kaçırdın. Okuldan sonra geldiler." Kennedy bugün izin aldı. Onunla Matthew'un hukuk bürosunda tanıştım ve Chris'in babalık haklarını feshetmek için kolları sıvadı. Aniden ortaya çıktıktan sonra onu hiç aramadı, mesaj da atmadı ve Briar'ı tam bir hafta boyunca sakinleştiren ben ve Kennedy olduk. Onu Kennedy'nin ailesine götürdükten sonra nihayet sakinleşti. Kennedy bana Gee-paw'ına ihtiyacı olduğunu söyledi ve ertesi gün eve geldiğinde endişesi yatışmış ve yerine bir gülümseme gelmişti.

"Baban bana küçük bir bilgi verdi. Güzel bir bayana ve kızına belli bir soru soracmışsın. Ondan dürüst bir kadın yaratmanın zamanı gelmişti," diyor yorgun bir sesle.

"Evet, babam daha önce yüzüklerini kullanabileceğimi söylemişti. Bunu Kennedy'ye vermemin bir sakıncası var mı? Briar için de bir yüzüğüm var zaten." Dün yerel bir kuyumcuya uğradım, istediğimi buldum ve satın aldım. Dalga geçmiyorum. Kennedy ve Briar ne kadar çabuk resmen benim olurlarsa o kadar iyi. "Yüzükler senin, ikisi de. Kennedy'ye gideceklerini bilmekten onur duyarım ve büyükbabanın yüzüğü de senin, ne istersen yaparsın," diyor büyükanne, avucunda yüzükler olan elini uzatarak. Yüzükler altmış yaşın üzerinde. Büyükbabanın som altından, ne çok kalın ne de çok ince.

Büyükanne'nin yüzüğü ise iki tonlu bir tektaş pırlanta. baş ve çiçek tasarımlı çatalarda altın.

"Teşekkür ederim büyükanne, seni seviyorum." Bir an için yüzüklerden ona bakıyorum, duygularım boğazımı tıkıyor. "Seni çok seviyorum. İşlerin bu noktaya gelmesi çok kötü ama seninle geçirdiğim her anın değerini bildiğimi bilmeni istiyorum."

"Oh, oğlum, ben de seni seviyorum. Benim için üzülme. Benim büyükbabanla yaptığım gibi anılar biriktir. Kennedy ve Briar'ı sev ve eğer daha fazla varsa, Clara'nın harika bir kız ismi olduğunu duydum ve bir erkek için her zaman Oliver'ı kullanabilirsin," dedi Grans göz kırparak. Bir kahkaha attım. İşler içinden çıkılması zor bir hal aldığında araya biraz mizah katmak tam ona göre. "Şimdi git Briar'a evlenme teklif et ve bana fotoğraflarını gönder, tamam mı?"

"Pekala, Kennedy'ye isimler konusundaki fikrini zaten söylediğini varsayıyorum," diye soruyorum.

"Sadece buraya her gelişinde. Şimdi kaç bakalım. Ben biraz kestireceğim." Başımı aşağı çekiyor, alnından öpüyor ve sonra gözlerini kapatıyor. Sessizce uzaklaşıyorum, ailemle vedalaşıyorum, kötü şeyler yerine iyi şeylere tutunmaya çalışıyorum. Ama bugünün büyükanne son vedam olduğunu düşünmeden edemiyorum.

--

"KENNEDY, BRIAR, KIZLARIM NEREDE?" Ön kapıyı açarak seslendim. Büyükannemden ayrıldıktan sonra hemen eve gelmedim. Annem ve babamın evi Kennedy ve Asher'ın annesinin mahallesinde olduğu için, onlarla konuşmak için uğradım, soruyu ne zaman soracağımı bildirdim ve beni kollarını açarak karşıladılar. Muhtemelen Kennedy'nin babasının evine gitmeliydim ama son zamanlarda konuşmuyorlardı ve o da şehir dışında. Mike'a bundan bahsettiğimde başını salladı ve çok geç olmadan kendini toparlaması gerektiğini söyleyerek homurdandı. Bir şey söylemedim ama kesinlikle aynı fikirdeydim. Büyükanne'nin başına gelenlerden sonra kafamı toparlamak için biraz arabayla dolaşmam ve sonra Asher'ı aramam gerekiyordu. Ona ne yaptığımı anlattım ve o da beni onayladı, gerçi onaylamasa da yine de soracaktım.

"Trent!" Briar bana kafa üstü çarptı. Eğilip onu kucağıma aldım ve göğsüme bastırdım.

"Günün nasıl geçti, tatlım?" Her gün aynı soruyu soruyorum. Bazen tek kelimelik cevaplar alıyorum, bazı günler bütün çayı döküyor.

İlkokuldaki günlerinden.

"Güzel, annen ve ben pişiriyoruz. Yardım etmek ister misin?"

"Evet, hadi gidip ona yardım edelim." Onu yere bıraktım, sonra Briar elimi tuttu ve beni evin içine doğru götürdü. Kennedy evimize damgasını vurmuş. Daha önce olmayan çok sayıda fotoğraf var, bazıları samimi, bazıları poz vermiş, çoğunda üçümüz var ve sonra ikimizin olduğu birkaç var.

"Merhaba tatlım. Düşündüğünden daha erken geldin," diyor Kennedy, kaşığı ocağın ortasına yerleştirdiği dinlendiricinin üzerine koyarak.

"Selam bebeğim, bugün büyükannenini görmeye geldim." Hemen yanıma geliyor, kollarını boynuma doluyor ve bana sıkıca sarılıyor. Evet, kadını anlıyor. Kendisi de görmüş olmalı ya da büyükannem bir şekilde ona haber vermiş.

"İyi misin?" Başımı sallıyorum, başımı eğiyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. Briar kollarını ikimizin bacaklarına doluyor ve bunu bir grup sarılması haline getiriyor. Şu andan daha iyi bir zaman olamaz.

"Öyleyim." Geri çekiliyorum. "Sana bir sorum var, Briar." Dizlerimin üzerine çöküp cebimden ona aldığım yüzüğü çıkardım ve uzattım.

"Aman Tanrım," diye nefes alıyor Kennedy. Briar benden annesine, sonra da ringe bakıyor.

"Bu yüzüğü kabul ederek benim kızım olur musun ve annenle evlenme zevkini tatmama izin verir misin?" Briar başını salladı. Onu kendi kızım gibi sevdiğimle ilgili son kısmı ekleyemedim, küçük bedenini kollarıma atıyor ve bana öyle sıkı sarılıyor ki derin bir nefes almakta zorlanıyorum.

"Bu benim babam olacağın anlamına mı geliyor?" diye fısıltıyla sorar ama Kennedy'nin sorusunu duyabileceği kadar yüksek sesle çıkar.

"Evet tatlım, tam olarak bu anlama geliyor. Seni seviyorum." Beni biraz bırakıyor ve ben de onun doğum taşının bulunduğu altın bileziği sağ yüzük parmağına takmadan önce bir damla gözyaşını silmeyi başarıyorum.

"Seni seviyorum baba. Hem de çok." Kızımın üstüne düştüm. Benim ona ihtiyacım olduğu kadar Briar'ın da bana ihtiyacı var. Kahretsin, ama onu seviyorum. Benden doğmamış olması önemli değil; akla gelebilecek her şekilde benim.

"Ben de seni seviyorum. Şimdi annene sormama yardım etmek ister misin?" Yüzüğü ona veriyorum ama tek dizimin üzerinde durup Kennedy'ye bakıyorum. Gözyaşları yanaklarından süzülüyor, elleriyle ağzını kapatıyor ve hiç bu kadar güzel görünmemişti.

"Kennedy Fontaine, evlen benimle. Beni dünyanın en mutlu erkeği yap ve karım ol."

"Evet, Tanrım, evet." Bu kez gerçekten kıcımın üstünde, kızlarımla birlikteyim ve sonsuza dek burada kalmaktan mutluluk duyarım. Ağzım onunkini arıyor ve mırıldanıyor, "Seni seviyorum Trent Hawthorne, her şeyimle ve seni daha fazla sevmeyene kadar seveceğim." Öpüşmemizi derinleştirdim ama Briar kollarımızda ve onun lanet olası bir anatomi dersine ihtiyacı yok. Bunu sonraya saklayacağım.

"Seni seviyorum, sonsuza dek."

"Yüzüğü tak anneciğim. Bu çok güzel!" Briar yüzüğü uzatıyor ve ben de yüzüğü Kennedy'nin parmağına, tam olması gereken yere geçirmesine yardım ediyorum.

"Çok çarpıcı," diye onaylıyor Kennedy. Mutfakta yere oturarak konuşmaya başlıyoruz. Briar, Lennie Teyze ve Ash Amca'nın düğününde olduğu gibi çiçekçi kız olmak gibi milyonlarca soru soruyor. İkisi bir şeyler planlarken, fikirlerin üzerinden geçerken onları dinliyorum. Günümün en güzel kısmı bu, eve onların yanına gelmek ve bu akşam ilerleyen saatlerde kimsenin hazırlıklı olmadığı bir telefon alacak olsam da, en azından büyükannemin huzur içinde olduğunu ve bana pek çok hayat dersi bıraktığını biliyorum ve bunlardan biri de bana Kennedy'yi nasıl seveceğimi göstermesi.

Umarım Trent ve Kennedy'nin hikayesini beğenmişsinizdir ve bir yorum bırakmayı düşünürsünüz.

Sırada Johnny ve Winnie'nin hikayesi Possessing Her var ve 23 Mart'ta yayınlanacak!

[Amazon](#)

Önsöz Winnie

DÖRT YIL ÖNCE

"Mi cariño," diyor kocam kulağıma boğuk bir sesle. Eve geldi, yol boyunca kıyafetlerini düşürdü, onları düştükleri yerde bıraktı ve aklında tek bir şey vardı. *Ben*. Örtüler hızlı bir hareketle bedenimin üzerinden kalkıyor. Tamamen .

Johnny'nin içimde derinlere kayması için fazlasıyla hazırım, açgözlü merkezimi ıslaklık kaplıyor ve yapabileceği tek şekilde doldurmasını bekliyorum.

Klimadan gelen soğuk hava etlerimin pütür pütür olmasına neden oluyor, Johnny kışın ortasında ve kesinlikle yazın her zaman sıcak çalışıyor. Termostatı kısmasına alıştım ama bu yine de örtünmediğimde donmadığım anlamına gelmiyor. Gecenin erken saatlerinde ona yatmaya gittiğimi bildiren bir mesaj gönderdim. Genelde uyanık kalmak için elimden geleni yapardım ama bu gece çok zor oldu ve bunun için sadece kendimi suçlayabilirim. İşten sonra kız kardeşimle buluştum ve onunla mantıklı bir şekilde konuşmaya çalıştım. Bu işe yaramayınca eve geldim, yemek yedim, sıcak bir banyo yaptım ve yatağa girdim.

Johnny, ne istediği konusunda en ufak bir olmayan bir adam, beni çıplak ya da üzerinde hiçbir şey olmadan gömleklerinden birinin içinde istediğini söyledi. Bunun ne anlama geldiğini biliyordum, kocamın talepleri söz konusu olduğunda kendi payıma düşenden fazlasını yaşadım. Bu gece de farklı değildi, özellikle de sahibi olduğu *Undercover Lovers* adlı kulüpte zor bir gece geçirmişken.

"Johnny," diye çıkıyor adı, siki ıslaklığımla buluştuğunda dudaklarımdan süzülüyor. Hazır olduğumdan emin olmak için yarığım boyunca kendi uzunluğunu sürüklüyor.

"Becer beni, Tanrım, becer beni." Johnny'nin bakışları gözlerimden beni panikle çıldırtmaya çalıştığı yere düşüyor, sonunda beni alması için yalvarmaya hazır olduğum yere. Onun ne gördüğünü görmek için dirseklerimin üzerinde doğruluyorum. Nefesim kesiliyor, kocamın kalın ve uzun aleti üzerimde uzanıyor ve tamamen bana ait. Kendini yerinde tutmasına şaşmamalı, sadece ikimizin görüntüsü bile beni yörüngeye sokmaya yetiyor. Johnathan Tomás Gonzales benim olmadığım her şey. Sevgi dolu bir aileden geliyor, dokunduğu her işte başarılı, arkadaş grubu bu dünyanın dışında harika ve onun en iyi yanı beni eksikliklerimle görmüyor. Ne aile eksikliğimi, ne bir sanat galerisinde asgari ücretli bir işte çalışmamı ama bunu sevmemi. Johnny, sahip olduğum tek arkadaşımın çalıştığım yerden biri olmasına ve onun da arkadaşları olmasına aldırış bile etmiyor.

"Hiç eskimiyor. Bu his, bana bakışın, Tanrım, her şey." Elleri kalçalarımı kavlıyor, beni sıkıca tutuyor, ne bir öngöründe bulunuyor ne de bir sonraki adımda ne yapacağını söylüyor. Bunun yerine, sert bir hareketle içime giriyor ve o kadar derine iniyor ki, istemsizce kenetlenmeme neden olan o noktaya çarptığını hissedebiliyorum.

"Eres tan bella," Johnny hem İngilizce hem de İspanyolca'yı akıcı bir şekilde konuşuyor, bu da onun yetişkinlik döneminde iki dilli olmasını sağlayan ebeveynlerinin ve büyükanne ve büyükbabasının bir yararı. Genellikle yatakta olduğumuzda, herkesten uzakta, dünyadan kopmuş bir şekilde bana bakıyor ve sanki ben onun tüm dünyasıymışım gibi. Kalın kaslı gövdesiyle bizi koza gibi sarana kadar eğildiğinde, kendimi olabilecek en iyi şekilde el üstünde tutulmuş hissederim. Gözlerimi kapatıyorum, hislerle nefes alıyorum, derin itişlerle içime girip çıkan uzunluğunun sürüklenişi.

Johnny Gonzales'le tanıştığımda hiç şansım yoktu.

Tesadüfi bir karşılaşma.

Ateşli bir bakış.

Onun kollarında geçirdiğim bir gece.

Ben hiç gitmedim, o da bana hiç izin vermedi.

O benim biriciğim oldu, ben de onun.

Johnny kollarını bedenimin altından geçirip beni yukarı çekiyor ve o sırtüstü yatana, ben de tepeye dikilene kadar bizi döndürüyor.

"Çok doluyum," diye inleyerek ona bakıyorum.

"Bunun için çalış, *Mi esposa*, beni ne kadar umutsuzca istediğini göster." Bana *karım* diye seslenirken inliyor. İşe koyuluyorum, ellerim arkama geçiyor, satın almak için uyluklarının üst kısımlarını kullanıyor, dizlerim yukarı doğru kayıyor, beni yukarı kaldırıyor ve aşağı doğru kayarak kocamın köküne kadar ulaşmama yardımcı oluyor. Vücudumun şekli konusunda kendime karşı ihtiyatlı olmamam yıllarımı aldı. O güzellikten başka bir şey görmezken ben ne kadar mekik çekersem çekeyim ya da yediklerime ne kadar dikkat edersem edeyim asla geçmeyen kalın bir karın görüyorum. Johnny'nin elleri göğüslerime gittiğinde, onları hafifçe avuçladığında, avuçlarındaki ağırlığı hissettiğinde, bunun buzdağının sadece görünen kısmı olduğunu biliyorum. Kocam acı ile nasıl zevk vereceğini bilen bir adam, sanırım ikimiz de etiketlerle ilgilenmesek bu terim baskın olurdu. Biz neyseki oyuz, neyi seviyorsak onu severiz ve herkesin ne dediğini siktir ederiz.

"Mi esposo," diye devam ediyorum, "*kocam*". Bu Johnny'nin içinde bir ateş yakıyor. Hiç duraksamadan yüzeye çıkarıyor, birbirimize olan kimyamızı inkar etmek mümkün değil, ikimiz de sıcaktan yanıyoruz ve hızlı yanıyoruz. Kendimi tutmak için elimden geleni yapıyorum. Sabır bir erdem değil ve ne kadar denesem de, kocanız her şeye sahipken ve her şey sizin elinizdeyken bu çok zor. Johnny'nin parmakları meme uçlarımı sarıyor, sıkı uçlarını çekiyor, gözlerim kendi kendine kapanıyor, kaçırdığım için kendimden nefret ediyorum

Bana yaptıklarından dolayı. Şehvetli bir sisin içinde kaybolmam dışında, asla ayrılmak istemiyorum. Aleti içime girip çıkıyor, ayak uydurmakta zorlandığım için bana yardım ediyor.

"Şu haline bak, çıplak ve kıvranıyorsun, sikimi öyle güzel alıyorsun ki." Ona bakıyorum, burun delikleri açılıyor, çenesini sıkıyor, kontrolü ele almakta zorlanıyor. Bu adam, enerjisi, gücü ve kendini taşıma biçimi ile her yere hâkimiyet yayıyor. Yarı yarıya geri çekilmek, vücudunun uzunluğundan aşağı kaymak ve onu ağzıma almak için cazip geliyor. Yoldan çıkmış düşüncelerimin nereye gittiğini anlamış olmalı çünkü onu içimde kaybetmeden bir kez daha sırtüstü yatıyorum.

"Johnny," diye inliyorum sessiz çatı katı dairesinde. Ağzı benimkine yapışıyor, dudakları ve dili. İşe koyuluyor, tüm kontrolümü kaybedene kadar beni çalıştırmaktan başka ne yaptığını tarif etmenin bir yolu yok. Kalçalarının her çırpınışında, özellikle de klitorisimle buluştuğunda döndüğünde asla dayanamayacağım. Sadece kocamın bana verebileceği yüksekliğe ulaşmayı mı yoksa dayanmayı ve her hareketi deneyimlemeye devam etmeyi mi daha çok istediğimi bilmiyorum.

"Siktir," diye homurdanıyor orgazmım boyunca beni becerirken. Vücudum sanki bütün gün diken üstünde bu anı bekliyormuş gibi hissediyor. Bu sabah kocamın tadına bakmış olabilirim ama bu beni birkaç saat daha idare etmeye yetmiyor. Gözlerimi kapatıyorum, tırnaklarımı sırtına geçiriyorum ve cehennemini tutarken bitirmesine izin veriyorum. "Bu kadar sıkı olmana bayılıyorum, bunca yıl geçmesine rağmen hâlâ sikimi ilk kez alıyormuşsun gibi alıyorsun." Johnny'nin cümle kurmak bir yana, iki kelimeyi bir araya getirmeyi nasıl başardığı beni aşıyor, ama öyle ve şaşırmam gereken son şey de bu.

"Asla değişmesini istemiyorum," cevabımla dudaklarımı ısırıyor, vücudum geriliyor ve içime yerleştirdiği her ağır fişkırtmayı hissediyorum. İçimden bir dalgalanma geçiyor, bir tür artçı şok gibi. Johnny'nin ağırlığı üzerime çöküyor, beni onun her şeyiyle sarıyor.

"bile geçirme," diye uzanıyor, birleşik yatağın çarşaflarına sızıyor.

"Ne?" Uyuşuklukla mırıldanıyorum. Parmaklarımın uçları onun kaslı sırtında aşağı yukarı kaymakla meşgul.

"Bu çağrıya cevap vermeyeceksin." Ayak bileklerim hala sırtının dibinde kilitli ve hareket etmeyi bırakın düşünmeye bile niyetim yok.

"Ne araması?" Ben soruyorum.

"Telefonunuz çalıyor, hattın diğerk ucunda kimin olduğunu siz de benim kadar iyi biliyorsunuz. Bundan iyi bir Şey ıkmayacak." Hala bana sarılımış, ikimiz de kendimize geldiğimizde her zaman yaptığı gibi beni vuduna yakın tutuyor, ancak bu sefer bunu yine kız kardeşimin peşinden koşmamı engellemek için yapıyor olabilir.

"Johnny," alar saate bakıyorum, saatin geç olduğunu fark ediyorum. Çok geç ve onun kim olduğunu biliyorum. "Yapmak zorundayım, onu görmezden gelemem." Geri çekilirken yalvarıyorum, artık bana dokunmuyor. Yüzüne, gözlerine ve kendini benden nasıl uzak tuttuğuna bakıyorum.

"Yapabilirsin ve yapmalısın, senin için hiçbir Şey yapmadı. Sen denedin, biz denedik, yardım kabul etmeye hazır olmayan bir kadın tarafından karımın gözyaşlarına boğulduğunu daha kaç kez görmem gerekiyor?" Johnny ateşleniyor, bu konuşmaları geçmişte o kadar çok yaptık ki kelimesi kelimesine ezberden söyleyebilir.

"Yapamam, yapamam. Ya o ben olsaydım ve sen benden vazgeçiyor olsaydın?" Farklı bir perspektife oturtmaya çalışarak soruyorum.

"Bu aynı eski şarkı ve danstan bıktım. Seni her aradığında, mesaj attığında ya da iş yerinde köşeye sıkıştırıp para istediğinde, hazırmış gibi davrandığında, kalacak bir yer bulmasına yardım etmen için her seferinde bu tartışmayı yapıyoruz ve sonra kalkıp kaıyor. Kız kardeşinin aramıza soktuğu kamadan nefret ediyorum." Bir i çekti, ne yazık ki bu bir rahatlama değildi.

"Biliyorum ve özür dilerim." Gözlerimi kapatıyorum, acı duygularımı bastırıyor. "Bunu yapmıyorsun, gidiyorsun, geri gelmeye zahmet etme. Her zaman Melanie yardım istiyor, sana tutulmayan sözler veriyor, ben ve dostlarım da parçaları toplamana yardım ediyoruz. O yardım istemiyor, başka bir koltuk değneği istiyor ve o koltuk değneği de sensin." Johnny yataktan kalkıyor, dolaba yöneliyor, aceleyle girip çıkıyor, tamamen giyinik ve beni suskun bırakıyor. Bana bakmıyor, benimle konuşmuyor, ve evimizden seni seviyorum demiyor.

"Johnny," diyorum gözyaşlarım görüşümü engellerken. Benden sahip olduğum tek aile ile kendisi arasında bir seçim yapmamı istiyor. Neden ikisine de sahip olamıyorum, bir telefona cevap vermek çok mu fazla? Ondan asla gitmesini ve kız kardeşimi kurtarmasını ya da onun haberi olmadan bir yere gitmemi istemezdim. Ve evet, muhtemelen bir çok kez ona sırtımı dayadım. Yine de canımı ve kanımı terk edemem. Çarşafı üzerime sarıyorum, komodine doğru ilerliyorum, telefonumu şarjdan çekiyorum ve kız kardeşimden kalan sayısız mesaja ve telefon görüşmesine bakıyorum.

Yardıma ihtiyacım
var.

Bir değişikliğe hazırım.

Söz bu sefer rehabilitasyona gitmeye hazırım.

Yapabileceğim tek şeyi yapıyorum, kız kardeşime cevap veriyorum ve hayatımı ve geleceğimi berbat ediyorum.

Bana yerini gönder, hemen geliyorum.

Bir mesaj attıktan sonra banyoya giriyorum, temizlenmem, muhtemelen hızlı bir duş almam ve çantamı hazırlamam gerekiyor. Melanie sonunda yardıma hazırsa, bunun ne kadar süreceğini bilemem ve döndüğümde ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Johnny Gonzales beni dışarıda bıraktı, bunu daha önce de yaptığını görmüştüm ama kendi karısına hiç yapmamıştı. Bir kez bu noktaya geldi mi, fikrini değiştirmesi, sakinleşmesi ve konuşmak için eve gelmesi mümkün değil. Başka bir gezegende de olabilirim.

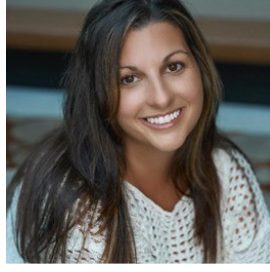
[Amazon](#)

GÜNAHA BULAŞMIŞ

Bu Sevgililer Günü'nde, en sevdiğiniz altı yazar size baştan çıkarıcılıkla dolu bir seri sunarken havada aşktan daha fazlası var. Her hikâye gerçek aşkla ve beklenmedik sürprizlerle dolu. İlk öpücüğün kıvılcımından sonsuza dek mutlu sonlara kadar ihtiyacınız olan her şeyi ve daha fazlasını bulacaksınız bu tatil sezonunda.

[Sevgilisi by Tory Baker](#)
[Hope Ford'Bir Sevgilim dan](#)
[GecelikHayley James'ten Sevgilim](#)
[Şeytanın Sevgilisi Ember Davis 'ın](#)
[StalkerSevgilisi Mayra Statham](#)
[Huysuz Sevgilisi Loni Ree](#)

YAZAR HAKKINDA

Tory Baker iki genç annesi ve vahŖi ve aktif bir Weimaraner olan Remi'nin köpek annesidir. G neŖli Florida'nın doğu kıyısındaki küçük bir sahil kasabasında yaŖıyor. Çoğu zaman onu, etrafında en az    içki, gezgin bir hayal g    ve elinde bir sonraki hikayesinin planını not aldığı bir defterle dıŖarıda g neŖ ıŖınlarını i inize çekerken bulabilirsiniz. Alfa kahramanlar ve Ŗımarık kadın kahramanlarla sonsuza dek mutlu sonlar yazmayı seviyor.

En son haberler için **B ltenini** almak için kaydolun!

Tory Baker's Bombshells tüm haberleri ilk gördüğünüz ve duyduğunuz yerdir!

AYRICA TORY BAKER TARAFINDAN

Rowdy Johnson Kardeşler

[Onun Alması](#)

[Onun](#)

[Memnun](#)

[Etmesi](#)

[Vahşi Yolculuk](#)

[\(Fletcher'Öyküsü\) ın Kendine](#)

[Ait](#)

[Onun Sahip](#)

[Çıkması](#)

[Onun](#)

[DokunmasıO](#)

[nun](#)

[Saklaması](#)

Rowdy Johnson Kardeşler'in yan ürünleri

[Gece Yarısı İtirafı](#)

[Kovboyla Karda Kaldım](#)

Görevdeki Adamlar

[Onu Benim Yap](#)

[Her İddiasını Şeyi](#)

[AçıklamakKoy](#)

[Gizli Saplantı](#)

[Onun Dokunuşuna](#)

[İhtiyaç Duyan](#)

Milyarder Playboylar

[Kirlili Oynamak](#)

[Onunla Oynamak](#)

[Oynamak Onun](#)

[Oyunlarını](#)

[Oynamak](#)

[Kazanmak İçin](#)

[Oynamak](#)

Karanlıktan Sonra Vegas Serisi

[All Night Long](#)

[Late Night Caller](#)

[One More Night](#)

[About Last Night](#)

[Tek Gecelik İlişki](#)

Hart of Stone Ailesi

[Alay Et](#)

[Beni Sarıl](#)

[Bana Öp](#)

[Beni](#)

[Lütfen](#)

[BeniDoku](#)

[n Bana](#)

[Hisset](#)

Diamondback MC İkinci Nesil.

[Saplantılı](#)

[Baştan](#)

[Çıkarıcı](#)

[Koruyucu](#)

[Bağımlılık](#)

[Yapıcı](#)

[Aldatıcı](#)

Diamondback MC

[Dirty](#)

[Wild](#)

[Bare](#)

[Wet](#)

[Filthy](#)

[Sinful](#)

[Wicked](#)

[Thick](#)

Teksas'ın Kötü Çocukları

[Daha](#)

[Sert](#)

[Daha](#)

[Büyük](#)

[Daha](#)

[Derin](#)

[Daha](#)

[Sıcak](#)

[Daha](#)

[Hızlı](#)

Ateşli Atış Serisi

[Fox](#)

[Cruz](#)

[Jax](#)

[Saint](#)

Kirlenme Serisi

[Hizmete Hazır \(Kitap 1\)](#)

[Hazırlanmış \(Kitap 2\)](#)

[Licked \(Kitap 3\)](#)

[Cekiçlenmiş \(Kitap 4\)](#)

Nighthawk Güvenlik

[Asla Bırakma \(Easton ve Cam'in hikayesi\) Onu](#)

[Sahiplenmek \(1. Kitap\)](#)

[Craving More \(Kitap 2\)](#)

[Yapışkan Durumlar \(Travis ve Raelynn'in hikayesi\)](#)

[Ona İhtiyaç Duymak \(3. Kitap\)](#)

[Sadece Onun \(Kitap 4\)](#)

Carter Kardeşler Serisi

[Sadece Bir](#)

[Öpücük Sadece](#)

[Sadece Bir Söz Bir](#)

[Dokunuş](#)

Aşk Bulmak Serisi

[Bizimki Gibi Bir](#)

[Aşk Yaşatılacak Bir](#)

[Aşk Süren Bir Aşk](#)

Tek Başına Başlıklar

[Her](#)

[Rağmen Şeye](#)

[Ne İstiyor Kazara](#)

[Baba Beni Sonsuza](#)

[Kadar Sev Gettin'](#)

[Lucky](#)

[Onun](#)

[Aşk Kır Kurallarını](#)

[Yıkmak Onun](#)

Uzaklara
En İyi Arkadaşıma Aşığım Aşk
Olmalı
Şeker Gibi Tatlı
Olmak Ona
Tamamen Senin
Sweet Nothings Kitap 3-Tory Baker Dağ
Adamını Seviyor
Crazy For You Trick-
The Kelly Brothers
Arkadaşı Kar
Meleğini Zonladı
223 True Love Ln.
Hard Ride
Slow Grind
1102 Sugar Rd.
Noel Yargıcı Çıkıyor
Kontrolü Ele Alıyor
Baştan Hediyesini Açıyor
Yaramaz Noelle
Sıcak Geceler

TEŞEKKÜRLER

Yıl 2025 ve ben ne kadar zamandır, bilmiyorum, belki de yıllardır aynı onayları alıyorum. Yeni bir yılla birlikte değişim, yeni hedefler, hayaller ve özlemler gelir. Kendimi çimdiklemek olarak adlandırdığım kariyerime başladığımdan beri geliştirdim, bağımsızlığımı kazandım, çocuklarıma benim çocukken sahip olamadığım bir şeyi verebildim: hayatlarında sabit kalabilen bir anne ve bunların hepsi beni cesaretlendiren, iten ve destekleyen herkes sayesinde oldu.

Çocuklarıma, A&A:

Kardeş çocuk- şu anda bunu yazarken ağlıyorum bu arada. Aramızdaki bağ, ben senin yaşındayken ailemle kurabileceğim bağın çok ötesinde. Yetişkin bir kadın olmanın eşiğindesin, sahip olduğun azim ve kararlılıkla senin için sınır gökyüzü ve bunu görmek için sabırsızlanıyorum.

Seni ne kadar uzağa götürdüğünü. Bir gülümseme ya da iltifat kadar basit bir şeyi bile özgürce verebiliyorsun. Seni ben yetiştirmiş olabilirim ama bu yolda bana çok şey öğrettin. Sadece bana değil, pek çok yardım ediyorsun.

Bubs, evin etrafını toplamak, ben teslim tarihi geldiğinde saçımı başımı yolmamaya çalışırken yemek pişirmek. En çok seni seviyorum.

Bubs- Benim çılgın, eğlenceyi seven, hayatı dolu dolu yaşayan oğlum. Hala yapamıyorum

Benim kitaplarımı arkadaşlarına sattığına inanıyorum. Ağlamak istediğimde beni gülümsetiyorsun, özellikle de karakterlerim bana bok attığında. Beynim kızardığında itme dışında kullanabileceğim başka kelimeler bulmama yardımcı olduğun için teşekkür ederim. Video oyunları oynarken örtmece olarak adlandırmayı sevdiğim şeylerin sonsuz kaynağı. Lütfen hiç değişme, seni sonsuzluğa ve ötesine kadar seviyorum.

Ailem- Bunlar kan bağı bile olmayan ama elimi tutan, beni koşulsuz seven ve ne zaman arasam karşıma çıkan insanlar. Teşekkür ederim,

Teşekkür ederim, teşekkür ederim.

Amie- Yakında bir gün yine birbirimize daha yakın yaşayacağız ve evet, günleri sayıyorum. Arkadaşlığın benim için bilebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor.

Mayra- Kaç yıl geçti ve hala koşuyoruz ve birbirimize sarılıyoruz Hesap verebilir mi? Birlikte çalışıyor olabiliriz ama biz iş arkadaşından çok daha fazlasıyız, biz arkadaşız. SONSUZA DEK.

NaShara- Buradaki kızla saatlerce telefonda konuşabiliriz. Birbirimize rastgele makaralar göndeririz. Erkeklerin çok ateşli ve çok iyi donanımlı olduğu kitaplardan ilham almak için bir klasör bile var. Staking His Claim, His to Touch ve eminim daha birçokları olacak olan birçok SICAK sahne için ona teşekkür edebilirsiniz. Pssttt, eğer bunu okuyan NaShara'nın arkadaşysa, "Bu popo senin için!"

Benim saçmalıklarım, virgüllerimle, devam eden cümlelerimle, uzatma için yalvarmalarım nasıl başa çıktığın hakkında hala hiçbir fikrim yok. Sen en iyisisin. Ayrıca, ben , sizin gibi olmak istiyorum ya da belki de sizinle birlikte seyahat etmek için bavuluza kendimi koyarım!

Son olarak ama kesinlikle en az değil. Burada olduğunuz, sadece benim kitaplarımı değil, tüm Yazarların hikayelerini okuduğunuz için teşekkür ederim. Size tahmin ettiğinizden çok daha fazla minnettarız, hayallerimizi gerçekleştirebilmemizin nedeni okuyucular, blog yazarları, bookstagrammerlar, booktokerlar, Yazarlar ve aradaki herkes içindir. Sizi atladıysam özür dilerim, kitap dünyasının dönmesini sağlayan çok fazla insan var dediğimde, çok fazla var. TEŞEKKÜR EDERİM, TEŞEKKÜR EDERİM, TEŞEKKÜR EDERİM!

İmza, sonsuza dek minnettar kalacak bir yazar. Hepinizi seviyorum!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.